

الصرف ام العلوم والنحو ابوها

مؤلف: الحاج مولوي عبدالحنان ديوبندي

فاضل جامعة العلوم الاسلاميه بنوري تاون كراچي

معاون: احمد ياسين عفي الله عنه

مدرسه عربيه اسلاميه جامع مسجد رحمانى

هلمند لشكرگاه شهيد غلتان

Download from: aghalibrary.com

الصرف ام العلوم والنحو ابوها

مؤلف: الحاج مولوي عبدالحنان ديوبندي

فاضل جامعة العلوم الاسلاميه بنوري تاون كراچي

معاون: احمد ياسين عفي الله عنه

مدارسه عربيه اسلاميه جامع مسجد رحباني

هلمند لشكرگاه شهيد غلتان

Download from: aghalibrary.com

د کتاب پڙندنه

د کتاب نوم..... زاد الطلاب (فی شرح قوانین الارشاد)
مؤلف..... الحاج مولوي عبدالحنان ديوبندي
معاون..... احمد ياسين عفي الله عنه
د چاپ شمير..... يوولس سوه (۱۱۰۰) ټوكه
د چاپ نيټه..... ۱۴۳۳-۸-۲۵ شعبان طبع اول (رنگه)

ادرسن..... مدرسه عربيه اسلاميه جامع مسجد رحمانی
هلمند لښکرگاه شهيد غلتان
د اړيکو شميره..... ۰۷۰۴۹۶۲۱۶۳

مکتبه حبيبيه کندهار

مقدمة المؤلف

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على رسوله محمد وآله وصحبه اجمعين.

عزتمندو طلبه كرامو كوم كتاب چي ستاسي په لاسونو كښې د **(زاد الطلاب في شرح قوانين الارشاد)** په نامه سره وجود لري. داڅه نوي او ناولده كتاب نه دی، بلکه دارشاد الصرف دقوانينو مختصر وضاحت دی. كوم چي احقر بنده دارشاد الصرف ددورې پر موقع باندي وشاگردانو ته روزانه درس ليكي او بيا به يې ورته وايه نو دا په حقيقت كښې ددغه دورې ددرسونو يوه مجموعه ده چي بنده دطلبه كرامو په غوښتنه سره بيا دغه ليكل سوي درسونه راجمع كړل او يوداسي كتاب يا شرح ځيني جوړه سوه. ترتيب موندې شرحې ته داسي ورکړې دي.

(اول) دهرقانون فارسي عبارت مو ذکر کړې دی، چي شاگرد په شرح كښې هم فارسي قانون زده کړي.

(دوهم) دهرقانون ترجمه يا خلاصه مو تر هغه قانون لاندي (دقانون خلاصه) په نامه سره په آسانه پښتو سره ليكلي ده.

(درېم) دهرقانون نوم، حکم او شرطونه مو دقانون تر خلاصې لاندي د (قانون شرح او تفصيل) تر عنوان لاندي ليکلي دي. دهر شرط سره مواحترازي مثال ذکر کړې دی او په آخره كښې مو اتفاقي يا مطابقي مثال هم ذکر کړې دی.

(څلورم) دهرقانون تر ختميدو وروسته مو دهغه قانون داجراء دپاره يوجداول هم جوړ کړې دی. او په هغه كښې مو دهغه قانون تقريباً لس يا څه کمي صېغې دشاگردانو دآساني او تشويق دپاره ذکر کړي دي او هرکله چي دكتاب دارشاد الصرف يوه مستقله او مکمله او مستوعبه شرحه نه ده نو ځکه مو دباونو او تعليلاتو ذکر نه دی کړې ځکه

چي مشكل شي په ارشاد الصرف کښې قوانين او دهغوی، توضیح ده نو مو فقط ددغه مشكل حل په کښې کړی دی.

الله جل جلاله دي زما احقر بنده او زموږ د مدرسې د ټولو اساتذو کرامو څخه او خصوصاً زما د مخلص او محبوب دوست او ورور احمد ياسين ديوبندي څخه چې ددې شرحې د چاپ او ترتيب په سلسله کښې زموږ سره غير معمولي کونښن کړی دی، قبول او مقبول وگرځوي. آمين.

حرره العبد الاحقر عبدالحنان خادم الطلبة

في المدرسة العربية الاسلاميه شهيد غلطان هلمند لښکرگاه.

۱۴۳۳ / ۸ / ۱۸ شعبان المعظم دیکشنبې ورځ د سهار نهه بجې او درې بالا

فهرست

دقانون نمبر	دقانون نوم	صفحه
۱	د صَرَبَنَ اول قانون	۷
۲	د صَرَبَنَ دوهم قانون	۷
۳	دضربتم قانون	۹
۴	دماضي مجهول قانون	۱۰
۵	دمضارع مجهول دقانون	۱۱
۶	داسم فاعل قانون	۱۱
۷	دمده زائده دقانون	۱۳
۸	د اسم مفعول قانون	۱۴
۹	دنون تننيه او جمع والا قانون	۱۵
۱۰	دنون تنوين او خفيته والا دقانون	۱۶
۱۱	دنون اعرابي قانون	۱۸
۱۲	ديرملون قانون	۱۹
۱۳	داقلاب اظهار اخفاء قانون	۲۱
۱۴	دامر حاضر قانون	۲۲
۱۵	دالف فاصله قانون	۲۴
۱۶	دظرف قانون	۲۵
۱۷	د ضُورِبَ او مَضَارِبُ قانون	۲۷
۱۸	دالف مقصوره او ممدوده قانون	۲۸
۱۹	د حلقى العين قانون	۳۱
۲۰	د (إِعْلَمُ ، تَعْلَمُ ، نِعْلَمُ) قانون	۳۳
۲۱	د شَرَابُفْ دقانون	۳۴
۲۲	دهمزه وصلي او همزه قطعي قانون	۳۶

دقانون نمبر	دقانون نوم	صفحه
۲۳	د يُكْرَمُ او يُصْرَفُ قانون	۳۸
۲۴	دباب (تفعل، او تفعّل او تفاعل دماضي مجهولي) قانون	۳۹
۲۵	د يُكْرَمُ او يَتَصْرَفُ قانون	۴۰
۲۶	د (تصرّف، تضاربُ او تدحرجُ) قانون	۴۲
۲۷	د (ماضي مجهولي) دريم قانون	۴۳
۲۸	د (اِتَّعَدَ او اِتَّسَّرَ) قانون	۴۴
۲۹	د (اِسْمَعُ او اِسْبَهَ) قانون اجراء	۴۶
۳۰	د اِطَّلَمَ، اِظْلَمَ قانون	۴۷
۳۱	د اِدَّعَى، اِذْكَرَ، اِزَّجَرَ قانون	۴۸
۳۲	د اِثْبَتَ قانون	۵۰
۳۳	د (حَصَمَ او كَطَمَ) قانون	۵۱
۳۴	د (حروف شمسي او قمري) قانون	۵۳
۳۵	د اِحْمَرَ قانون	۵۵
۳۶	د اِعْدَةُ قانون	۵۶
۳۷	د اِقَامَةُ او اسْتِقَامَةُ قانون	۵۸
۳۸	د مِبْعَادُ قانون	۶۰
۳۹	د وَعَدَتَ قانون	۶۱
۴۰	د (اُعِدَّ او اِشَاخُ) قانون	۶۲
۴۱	د (يَعُدُّ) قانون	۶۴
۴۲	د (اَوَاعِدُ او اَوْبِعُدُّ) قانون	۶۵
۴۳	د (يَاَجَلُّ، يَبْجَلُّ، يَبْجَلُّ) قانون	۶۷
۴۴	د يُبْسِرُ قانون	۶۸
۴۵	د (قَالَ او بَاعَ) قانون	۷۱

صفحه	د قانون نوم	د قانون نمبر
۷۴	د (التقاء ساكنينو) قانون	۴۶
۷۸	د (فُلنَ طُلنَ) قانون	۴۷
۷۹	د (خِضَنَ، بَعَنَ) قانون	۴۸
۸۱	د (يُقُولُ او يَبِيعُ) قانون	۴۹
۸۵	د (يُقَالُ او يُبَاعُ) قانون	۵۰
۸۷	د (قَائِلٌ او بَائِعٌ) قانون	۵۱
۸۸	د (قِيَامٌ، قِيَالٌ، حِيَاضٌ) قانون	۵۲
۹۱	د (قُوَيْلٌ، قُوَيْلَةٌ) قانون	۵۳
۹۳	د (قُوَلَنٌ) قانون	۵۴
۹۴	د (دُعَاءٌ او بِنَاءٌ) قانون	۵۵
۹۶	د (دُعَى) قانون	۵۶
۹۷	د (دُعَى) قانون	۵۷
۹۸	د (يَدْعُو او يَرْمِي) قانون	۵۸
۱۰۰	د (يُدْعَى) قانون	۵۹
۱۰۱	د (اَدْلٍ تَبِنٍ) قانون	۶۰
۱۰۴	د (دِعَى) قانون	۶۱
۱۰۶	د (لَمْ يَدْعُ او لَمْ يَرِم) قانون اجراء	۶۲
۱۰۷	د (لِتُدْعَوَنَّ او لِتُدْعَيْنَ) قانون	۶۳
۱۰۹	د (تَقْوَايَ فَتَوَى او دُعِيَا) قانون	۶۴
۱۱۰	د (رَخَايَا او خَطَايَا) انون	۶۵
۱۱۲	د (رُخِيٌّ، رُخِيَّةٌ) قانون	۶۶
۱۱۴	د (قَوِيَّةٌ، قَوِيَانٍ) قانون	۶۷
۱۱۵	د (رَمُو) دقانون	۶۸
۱۱۷	د (يَاْمَنُ، يَوْمِنُ) قانون	۶۹

صفحة	دقانون نوم	دقانون نمبر
١١٨	د (أَمَّنْ أَوْمِنَ) قانون	٧٠
١٢٠	د (سُولٌ، مِيرٌ) قانون	٧١
١٢٢	د (جَاءٌ، شَاءٌ) قانون	٧٢
١٢٣	د (يَسْأَلُ) قانون	٧٣
١٢٥	د (خَطِيئَةٌ مَقْرُوءَةٌ) قانون	٧٤
١٢٦	د (قِرْعَى) قانون	٧٥
١٢٧	د (سَالٌ) قانون	٧٦
١٢٩	د (سُولٌ مُسْتَهْزِئُونَ) قانون	٧٧
١٣٠	د (آلَانَ، أَحْسَنُ) قانون	٧٨
١٣١	د (أَوْعَى ءُ) قانون	٧٩
١٣٢	دمضاعف اول قانون	٨٠
١٣٣	دمضاعف دوهم قانون	٨١
١٣٥	د (مضاعف دقوانينو) مختصره قانون	٨٢
١٣٨	د (دِينَارٌ أَوْ شِيرَازٌّ) قانون	٨٣

د صرفون د مقدماتي او ابتدايي خبري

دهر علم تر شروع کولو مخکېنې د خو شيانو پيژندل ضروري دي:

دهغه علم نوم، تعريف د علم، موضوع د علم، غرض د علم، دهغه علم مقام، دهغه علم تدوين، دهغه علم وجه تسميه، د کتاب دمصنف نوم

نوم د علم:

د دغه علم پنځه نومونه دي: علم الصرف، علم التصريف، علم الصيغه، علم الاشتقاق، علم الميزان .

د علم الصرف تعريف:

تحويل الاصل الواحد الى امثلة مختلفة لمعان مقصودة (زنجاني) يعني علم الصرف هغه علم دی په کوم کبني چي اصل واحد يعني (مصدر يا فعل) دمختلفو مثالونو طرف ته وگرځول سي او په دې سره مقصودي معناوي حاصلې سي لکه د ضرباً څخه مور ضرب او يضرب جوړوو د دې دپاره چي (ضرب) پرتيري زمانې دلالت وکړي او مضارع پر راتلونکي زمانې دلالت وکړي يعني دماضي څخه به دماضيت او دمضارع څخه به دمضارعت دفاعل څخه دفاعليت او دمفعول څخه دمفعوليت او دظرف څخه دظرفيت معناوي حاصلېږي نو دغه يې معاني مقصوده سوله .

د علم الصرف موضوع:

الكلمة من حيث الصيغة والبناء. کلمه په اعتبار دصېغې او بنا سره .

د علم الصرف غايت او غرض:

صيانة الذهن عن الخطاء في الصيغة (يعني په صيغه کبني دغلطې څخه دخپل ذهن او فکر حفاظت کول)

د علم الصرف مقام او مرتبه په نورو علومو کبني: يعني په تمامو علومو کبني و علم الصرف ته کوم مقام حاصل دی . په دې باره کبني د صرفيانو يوه مقوله مشهوره ده

چي: (الصرف ام العلوم والنحو ابوها) يعني علم الصرف وتمامو علومو ته په منزله او مرتبه کښې د مور حيثيت لري او علم النحو د ټول علومو د پاره په حيثيت او مرتبه د پلار کښي ده. څرنګه چي مور د انساني نسل د توليد او پيدا کولو ذريعه ده همدا شان علم الصرف د عربو د لغت د کلماتو د پيدا کولو ذريعه ده، او څرنګه چي اول وار د ماشوم پرورش او تربيه مور کوي همدا شان د طالب العلم رهنمايي د علومو عاليه د حصول طرفته علم الصرف کوي. او په دې باره کښې علماء کرامو نور اشعار هم سته.

النحو في الكلام كالمح في الطعام والصرف للمرام كالعين للانام

النحو للعلوم كالضوء للنجوم والصرف في العلوم كالبدرفي النجوم

د علم الصرف مبادي:

(المقدمات المستنبطة من تتبع استعمال كل العرب) يعني د علم الصرف مبادي هغه مقدماتي دي کومي چي د عربو د کلام د استعمال او تتبع و تلاش څخه را ايستل سوي وي.

د علم الصرف مدون او جوړوونکی

په دې باره کښې د علماء کرامو مختلف قولونه دي. **اول:** د علم الصرف موجد او واضع علامه معاذ بن مسلم هروي رحمة الله عليه دی. **دوهم:** د علم الصرف مدون اول ابو عثمان بکر بن حبيب المازني رحمة الله عليه دی کوم چي تبع تابعي دی.

وجه تسميه کتاب

ددغه کتاب نوم ارشاد الصرف دی. ارشاد د باب افعال څخه مصدر دی چي په معنی د اسم فاعل مرشد دی او د الصرف لفظ مضاف چي (علم) دی هغه محذوف دی اصلي عبارت داسي دی (مرشد علم الصرف) يعني د علم الصرف لاره ښوونکی.

د کتاب دمصنف نوم

دارشاد الصرف دمصنف دنوم په باره کښې د علماء کرامو اختلاف دی. ليکن حقيقت دادی چي ددغه کتاب دمصنف نوم حضرت مولانا خدابخش صاحب دی چي انتهايي

متقي او دينداره شخص وو تر دې پوري چي ده تر آخر پوري خپل نوم هم بنسكاره نه كړي او همدغه دده دا خلاص علامه ده چي تر ننه پوري دده كتاب په ټوله عربي او ديني مدارسو كښې درسيږي .

سه اقسام : اسم، فعل، حرف

شش اقسام: ثلاثي مجرد، ثلاثي مزيد فيه، رباعي مجرد، رباعي مزيد فيه، خماسي مجرد، خماسي مزيد فيه .

هفت اقسام: صحيح، مثال، مهموز، اجوف، ناقص، مضاعف، لفيف.

دوازده اقسام: ماضي، مضارع، اسم فاعل، اسم مفعول، فعل جحد، فعل نفى، فعل امر، فعل نهى، اسم زمان، اسم مكان، اسم آله، اسم تفضيل.

دقوانينو تر شروع كولو مخكښې يو خو فوائد

دهر مبتدي طالب العلم دپاره دقوانينو تر شروع كولو مخكښې ديو خو فوائدو پېژندل ضروري دي .

اوله فائده: دقانون لغوي معنى . قانون په لغت كښې (مسطرة الكتاب) يعنې دليكو دجوړولو آلې ته ويل كيږي . او په اصطلاح كښې داهل لغت يې تعريف دادى : (القانون قاعدة كلية تشمل على جميع جزئيات موضوعها) يعنې قانون هر هغه كلي قاعده ده چي دخپلي موضوع ټولو جزئياتو ته شامل وي . مثلاً مور و ايو (كل فاعل مرفوع) دايوه قاعده ده او په دې قاعده كښې فاعل موضوع دى . او مرفوع يو حكم دى اوس نو چي هر چيري فاعل موجود وي هغه ددغي قاعدې دموضوع جز دى او هغه به مرفوع وي په دغه قاعدې او حكم سره .

دوهمه فائده: لفظ دقانون دسرياني ژبي يا ديوناني ژبي لفظ دى نه د عربي ژبي .

درېمه فائده: دقانون نوم دقانون دموافق مثال سره سم ياديږي نه د مخالف او احترازي مثال سره مثلاً مور و ايو داد ضربن قانون دى او ضربن ددغه قانون اتفاقي او مطابق مثال دى .

خلورمه فائده: يو شه الفاظ داسي نور هم په عربي ژبه کښې سته چي د قانون سره هم معنی او همدولته دي لکه ضابطه، قاعده، اصل، میزان، کلیه.

پنځمه فائده: د قانون د حکم او د شرطونو معنی او مقصد:

حکم په معنی د فیصلې کولو راځي نو څنگه چي د حکم په ذریعه د قانون د جواز او دوجوب فیصله کیږي ځکه دغه فیصلې ته حکم وایي. بعضي قوانین جوازي دي چي دهغو جاري کول جائز دي او بعضي بیا وجوبي دي چي دهغو جاري کول واجب دي.

شپږمه فائده: شرائط جمع د شرط ده. شرط داسي شي ته ویل کیږي چي دهغه د موجودیدلو په صورت کښې قانون جاري کیږي. شرط پر دوه قسمه دی: **شرط وجودي**، او **شرط عدمي**. شرط وجودي هر هغه شرط ته ویل کیږي چي دده په موجودیدلو سره قانون جاري سي. او شرط عدمي هر هغه شرط ته ویل کیږي چي دده په نه موجودیدلو سره قانون جاري سي که چیري دی موجود وي بیا قانون نه جاري کیږي. شرط وجودي بیا پر دوه قسمه دی:

شرط وجودي کامل — شرط وجودي ناقص

شرط وجودي کامل هر هغه شرط دی چي یوازي دده په وجود سره د قانون حکم جاري سي. او شرط وجودي ناقص هر هغه شرط دی چي یوازي دده په وجود سره د قانون حکم نه سي جاري کېدای ترڅو ټوله شرطونه پوره نه سي.

اوومه فائده: د قانون مثال. هغه مثال چي موربې قانون لره بیانووهغه پر دوه قسمه دی: **مطابقي**، **احترازي**. مطابقي مثال هغه دی چي په هغه کښې د قانون حکم جاري سي. او احترازي مثال هغه دی چي په هغه کښې د قانون حکم جاري نه سي.

اتمه فائده:

د اسم فاعل تعریف: اسم فاعل هر هغه اسم دی چي پر معنی مصدری دلالت کوي او دغه معنی مصدری دده سره په طور د حدوث (اونوي والي) قائمه وي نه په طور د دوام او همپشه توب لکه (زید ضارب).

د صفت مشبهه تعریف: صفت مشبهه هر هغه اسم دی چي پر معنی مصدری دلالت کوي او دغه معنی مصدری دده سره په طور دثبوت او دوام قائمه وي لکه (زیدُ حسینُ) زید بنائسته دی.

د اسم تفضیل تعریف: اسم تفضیل هر هغه اسم دی په کوم کښې چي دزیادتی او بهتری والا معنی موجود وي نسبت و غیرته لکه (زید اضرِبُ من عمرو).

د اسم مبالغی تعریف: اسم مبالغه هر هغه اسم چي دزیادتی او بهتری معنی فی نفسه په کښې وي نه نسبت و غیرته لکه (ضرابُ) ډیرو هونکی...

د قوانینو شروع او ابتداء

حضرت مولانا عبدالقیوم قاسمی صاحب دامت برکاته (صاحب معارف الصرف رادو شرح دارشاد الصرف) دارشاد الصرف ټول قوانین یواتیا (۸۱) دانی گړخولي دي. خو موربیا ټوله دطلبه کرامو دآسانی دپاره درو اتیا (۸۳) دانې کرل. خومولوی حکمت الله راغب سابق ناظم مدرسه عربیه اسلامیة هذا بیا په بیان الصرف کښې لیکلي دي چي دارشاد الصرف ټول قوانین نه او یا (۷۹) دي او هغه بیا پرهفت اقسام باندي داسي ویشل سویدی چي څلور دیرش (۳۴) دصحيح مجرد او مزید دي، اونه (۹) دمثال دي، لس (۱۰) داجوف دي، څوارلس (۱۴) دناقص دي، لس (۱۰) دمهموزدي، دوه (۲) دمضاعف دي چي ټول نه او یا (۷۹) قانونه کیږي خو په بعضو شروحاتو کښې کم یازیات تردی بنودل سوي دي هغه په دي معنی چه څه قوانین ئي سره گډ کړي وي او ځنی یې بیا سره جلا کړي په حقیقت کښې کوم خاص ټکر نسته په دغه باب کښې.

دطلبه کرامو دپاره یوه خیرخواهانه مشوره او توصیه

هر هغه شاگرد چي دصرفو په فن کښې مهارت غواړي نو دي دصېغو اجراء ددغه لاندی لیکل سوي جدول په ترتیب سره وکړي ان شاء الله عنقریب به په دي فن کښې ورته مهارت تامه او سربره پردې به ورته دصېغو دحل ملکه ورته حاصله سي

نقشه اجراء صيغ

شماره	موزون	وزن	اصل	سبه اقسام	شش اقسام	هفت اقسام	ماده	باب	قانون	صيغه	نظير	حروف اصلي	حروف زائد
١	بلغن	فعلن	بلغتن	فعل	ثلاثي مجرد	صحيح	بالغ	نصر	٢، اضرين	صيغه جمع مؤنث غائب فعل ماضي معلوم	خرجن	بلغ	نسته

دَضْرَبَنَ اول (۱) قانون

احتماع دو علامت تانیث در فعل مطلقاً ممنوع است
و در اسم و قتیکی از یک جنس باشد

دقانون خلاصه: دوې علامې د تانیث په فعل کنبې مطلقاً یو ځای کیدل منع دي یعني که دیوه جنسه څخه وي او که د جلا جلا جنسه څخه وي او په اسم کنبې بیا هغه وخت منع دي چی دواړي دیوه جنسه څخه وي.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (ضَرْبَنَ) اول قانون دی. په دغه قانون کنبې یو حکم او درې شرطونه دي یو شرط د فعل دپاره دی او دوه شرطونه بیا د اسم لپاره دي. **حکم** یې دادی چې دوې علامې د تانیث که په فعل کنبې وي او که په اسم کنبې وي یوه حذف کول واجب ده. **د فعل شرط** دادی چې دوې علامې د تانیث به په کنبې جمع وي احترامیې د (ضَرْبَتَ) څخه وکړی ځکه چې دلته یوه علامه د تانیث ده هغه (تا) ده. **د فعل مطابقي مثال:** د (ضَرْبَتَنَ څخه ضَرْبَنَ) ویل واجب دي.

د اسم دوه شرطونه

اول شرط: دوې علامې د تانیث که په اسم کنبې وي یو ځای والی یې منع دی احترامیې د (ضَارِبَةٌ) څخه وکړی ولي چې دلته یوه علامه د تانیث راغلي ده. **دوهم شرط:** دادی چې دغه دوې علامې به دیوه جنسه څخه وي احترامیې د (ضَرْبَاتُ) څخه وکړی ځکه چې دلته دوې علامې دیوه جنسه څخه نه دي د جلا جلا جنسه څخه راغلي دي. **د اسم مطابقي مثال:** د (ضَارِبَاتُ څخه ضَارِبَاتُ) ویل واجب دي.

د ضَرْبَنَ دوهم (۲) قانون

احتماع اربع حرکات متوالیات در یک کلمه

و حکم وے ممنوع است

دقانون خلاصه: يو حای کيدل دخلورو حرکتونو پرله پسې په يوه کلمه کنبې يا په داسي موقع کنبې چي په حکم کنبې ديوي کلمې وي منع دي.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (ضربن) دوهم قانون دی، ددې دپاره يو حکم دی درې شرطونه دي. **حکم** يې دادی چي دخلورو حرکاتو څخه ديوه حذف کول واجب دي. **اول شرط** يې دادی چي څلور حرکتونه به وي. احترازي مثال يې لکه (ضرب) دلته درې حرکتونه دي. **دوهم شرط** يې دادی چي دحرکات به پرله پسې وي يعني په مينځ کنبې به يې ساکن نه وي. احترازي مثال يې لکه (تدحرج) دلته (ح) په مينځ کنبې ساکنه ده. **درېم شرط** دادی چي څلور حرکتونه به په يوه کلمه کنبې وي که حقيقه يوه کلمه وي او که حکما يوه کلمه وي احترازي مثال يې لکه (ضربک) دغه کلمه نه حقيقه يوه ده او نه هم حکما يوه ده. **اتفاقي مثال** چي حقيقه يوه کلمه وي لکه د (دحرج) څخه دحرج ويل واجب دي. او دحکماً مثال يې لکه د (ضربن) څخه (ضربن) ويل واجب دي.

(دضربن داول او دوهم قانون اجراء)

قانون	اصل	موزون
دضربن (۱)	اَكْرَمَتَن	اَكْرَمَن
دضربن (۱)	وَجَلَتَن	وَجَلَن
دضربن (۱)	صَرَفَتَن	صَرَفَن
دضربن (۲)	صَادِقَاتُ	صَادِقَاتُ
دضربن (۲)	مُكْرِمَاتُ	مُكْرِمَاتُ
دضربن (۲)	مُنْصَرِفَاتُ	مُنْصَرِفَاتُ
دضربن (۲)	جَنَاتُ	جَنَاتُ

دریم (۳) قانون

هر اوے که واقع شود در آخر اسم غیر متمکن ما قبلش مضموم آن و او را حذف کنند و جوباً و ما قبلش را ساکن می کنند و جوباً مکر و او هو.

دقانون خلاصه: هر هغه و او چي په اخر کښې د اسم متمکن راغلی وي او ما قبل يې مضموم وي نو هغه و او حذف کول واجب دي خو و او د (هُوَ) د دي حکم څخه مستثنی دی يعني دغه و او نه حذف کيږي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (ضربتم او انتم) قانون دی ، ددې قانون دپاره یو حکم او شپږ شرطونه دي . **حکم** يې دادی چي و او حذف کول او ما قبل يې ساکن کول واجب دي . **اول شرط** دادی چي (واو) به وي احترازي مثال يې لکه (حَيٌّ) دلته ياد ده . **دوهم شرط** دادی چي و او به په آخر کښې وي احترازي مثال يې لکه (انزلتموه) دلته په مينځ کښې دی . **دریم شرط** دادی چي د اسم په آخر کښې به وي احترازي مثال يې لکه (يدعو) دلته د فعل په آخر کښې دی . **څلورم شرط** دادی چي اسم به غیر متمکن وي احترازي مثال يې لکه (ادلؤ) دغه اسم متمکن دی . **پنځم شرط** دادی چي د و او ما قبل به مضموم وي احترازي مثال يې لکه (ضربتو) **شپږم شرط** دادی چي دغه کلمه به د بنا صلاحيت لري احترازي مثال يې لکه (هُوَ) ځکه چي دغه لفظ د بنا صلاحيت نه لري . **فائده:** د بنا صلاحيت په اسم او فعل کښې دغه ته وايي چي کم ترکمه به ددغي کلمې د وضع په وخت کښې درې حروفه وي . **اتفاقي مثال:** د (ضربتمو او انتمو څخه ضربتم او انتم) ويل واجب دي .

دضربتم دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
اکرتم	اکرتمو	ضربتم

علمتم	عَلِمْتُمْ	===
غنمتم	عَنِمْتُمْ	===
سمعتهم	سَمِعْتُمْ	===

خلورم (۴) قانون

در هر ماضی مجهول حروف متحرکه را حرکت ضم
وما قبل آخر را کسره باقی را بر حال خود می دارند و جوباً

دقانون خلاصه: په هري ماضي مجهولي کبني که دمجرد دبابه څخه وي او که دمزيد دبابه څخه وي و متحرکو حروفو ته دضمي حرکت و ما قبل آخر ته دکسري حرکت او پاته حروف پر خپل حال پريښوول واجب دي.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم دماضي مجهول قانون دی. ددې قانون دپاره يو حکم او يو شرط دی. **حکم** دادی چي حروف متحرکه ووت ته ضمه او ما قبل آخر ته کسره ورکول او پاته حروف پر خپل حالت پريښوول واجب دي. **شرط:** دادی چي دماضي معلوم څخه به دي دماضي مجهول دجوړولو اراده وي احترازي مثال يې لکه (ضرب).

اتفاقي مثال د (ضرب او احدودب څخه ضرب او احدودب) ويل واجب دي.

دماضي مجهول دقانون اجراء.

قوانين	اصل	موزون
ماضي مجهول	انصرف	أنصرف
===	اكتسب	أكتسب
===	غنمتم	عَنِمْتُمْ
===	سمعتهم	سَمِعْتُمْ

پنجم (۵) قانون

در هر مضارع مجهول بر حرف اول ضمّه
وما قبل آخر افتحه خواندن واجب است.

دقانون خلاصه: په هره مضارع مجهول کې پر اول حرف باندي ضمّه او پر ما قبل اخر باندي فتحه ويل واجب دي .

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم دمضارع مجهول قانون دی . ددې قانون دپاره يو حکم او يو شرط دی .
حکم دادی چي اول حرف ته ضمّه ورکول او ما قبل آخر ته فتحه ورکول واجب دي . **شرط**
دادی چي دمضارع معلوم څخه به دي دمضارع مجهول دجوړولو اراده وي احترازي
مثال يې لکه **يَضْرِبُ اتفريقي مثال** لکه **دَيَضْرِبُ** څخه **يُضْرَبُ** ، د (يَعْلَمُ څخه **يُعْلَمُ** او **دَيُكْرِمُ**
څخه **يُكْرَمُ**) ويل واجب دي .

دمضارع مجهول دقانون اجراء

قوانين	اصل	موزون
دمضارع مجهول قانون	يَلْبِثُ	يُلبِثُ
===	يَفْسُقُ	يُفسقُ
===	يَرْفَعُ	يُرفَعُ
===	يُحْرِمُ	يُحْرَمُ

شپږم (۶) قانون

هر اسم و فعل ثلاثی مجرد غالباً بروزن و فاعل می آید و از غیر ثلاثی
مجرد بروزن فعل مضارع معلوم آن باب می آید با آوردن میم مضمومه بحبابی

حرف اتین و کسره دادن ماقبل آخر را اگر نباشد و تنوین ممکن در آخرش در آرند و جوبا.

دقانون خلاصه: دثلاثي مجرد دباب هراسم فاعل اکثر و ختونه دفاعل پروزن راعي او دغير ثلاثي مجرد دباب خخه پروزن دخيل باب دفعل مضارع معلوم خخه راعي خود حروف اتين پرخاي باندي ميم مضمومه را وړل او ماقبل اخر ته کسره ورکول واجب ده که چيري مخکښې کسره نه وي او په اخر کې تنوین ممکن را وړل هم واجب دي.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم دی داسم فاعل قانون . ددې قانون دوه حکمونه دي دهر يوه حکم دپاره يو يو شرط دی . **اول حکم** دادی چي اسم فاعل پروزن دفاعل باندي غالباً ويل واجب دی . **شرط** دادی چي دثلاثي مجرد باب به وي . احترازي مثال يې (يُكْرِمُ) دی حکه چي دامزيدفيه دی . **اتفاقي مثال:** د (يَضْرِبُ خخه ضاربٌ) ويل واجب دي .

دوهم حکم: دادی چي اسم فاعل ددغه باب دفعل مضارع معلوم پروزن ويل واجب دي سره دلبرتغير او تبديلی . هغه داچي دحرف مضارعت پرخاي به مضموم ميم ، ماقبل آخر ته به کسره او په آخره کښې به تنوین ممکن چي علامه داسم ده را وړو . **شرط** دادی چي باب به دثلاثي مجرد خخه نه وي احترازي مثال يې لکه يَضْرِبُ : **اتفاقي مثال** د (يُصْرَفُ خخه مُصْرَفٌ او دِيْدَحْرِجُ خخه مُدَحْرِجٌ) ويل واجب دي .

داسم فاعل دقانون اجراء

قوانين	اصل	موزون
داسم فاعل قانون	+	وَاجِلُونَ
===	+	مُزْدَجِرٌ
===	+	نَاصِرُونَ

فَاكِهُون	+	===

اووم (۷) قانون

هر مده زائده که واقع شود در مفرد مکبر بدوم حبا وقت بنا کردن جمع اقصی و تصغیر ان را با او مفتوح بدل کنند و جوبا.

دقانون خلاصه: هر مده زائده چې په مفرد مکبر کې پردوم حای راغلی وي په وخت کې د جمع اقصی او تصغیر د جوړولو هغه مده زائده په او مفتوحه سره بدلول واجب دي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم دمده زائده قانون دی . ددې قانون دپیژندلو څخه مخکي ددوو فابندو پیژندل ضروري دي . **اوله فائده:** د(واو) تقاضا داده چې زما ما قبل دي ضمه وي . دیا تقاضا داده چې زما ما قبل دي کسره وي . دالف تقاضا داده چې زما ما قبل دي فتحه وي . ددغه درو سره حروفو څخه کله په مده سره کله په علت تام سره او دواو او یا څخه په حروف لین سره تعبیر کولای سو . مده په هغه وخت کبني ورته ویلای سو چې کله دغه حروف ساکن وي او دما قبل حرکت یې موافق وي لکه (اوتینا) . لین ورته هغه وخت ویلای سو چې کله دغه حروف ساکن وي او دما قبل حرکت یې موافق نه وي بلکي زور وي لکه (خوف ، او سیف) او علت تام په ټولو حالاتو کبني ورته ویلای سو .

دوهمه فائده: تصغیر هغه کلمې ته وایي چې په هغه کبني تبدیلی دمحبت ، قلت ، حقارت ، او شفقت دمعنی د حاصلولو دپاره وسي . لکه (فَرِيشٌ ، رُجِيلٌ ، ضُوَيْرِبٌ ، بُنِيٌّ) . ددې قانون دپاره یو حکم او څلور شرطونه دي . **حکم** دادی چې حرف مده په و او مفتوحه سره بدلول واجب دی . **اول شرط:** دادی چې مده به وي احترازي مثال لکه (قولٌ او بیعٌ) **دوهم شرط:** دادی چې مده زائده به وي احترازي مثال یې لکه (بابٌ بیْرُ بُوْسٌ) چې دلته زائده نه دی . **دریم شرط:** دادی چې مده به په دوهم حای کبني وي احترازي مثال یې لکه (ضُرْبِيٌّ ، مَضْرُوْبٌ ، شَرِيفٌ) **څلورم شرط:** دادی چې دجمع اقصی او

د تصغیر د جوړولو اراده به دي وي احترازي مثال يې لکه (ضاربٌ او ضارِبَةٌ) پنځم شرط: دادی چي په مفرد کبسي به وي احترازي مثال ضَارِبَانِ و ضَارِبُونِ. اتفاقي مثالونه: دالف مده: د(ضَارِبَةٌ خخه ضَوَارِبُ او ضُوَيْرِبَةٌ) ديامده مثال: د(ضِيرَابٌ خخه ضَوَارِبُ، ضُوَيْرِبُ) دواو مده مثال د(طَوْمَاژُ خخه طَوَامِيرُ او طُويمِيرُ) ويل واجب دي .

دمده زائده دقانون اجراء

موزون	اصل	قوانين
فَوَاكِهِ	فَاكِهَةٌ	دمده زائده قانون
نَوَاصِرُ	نَاصِرَةٌ	===
شَوَاهِدُ	شَاهِدَةٌ	===
دُوَيْجِرُ	دَاجِرٌ	===
كَوَارِبُ	كَارِبَةٌ	===

اتم (۸) قانون

هر اسم مفعول از ثلاثي مجرد بروزن مفعول می آید و از غیر ثلاثي مجرد بروزن فعل مضارع مجهول آن باب می آید با آوردن میم مضمومه بحبابي حروف اتین تنوین تم کن در آخرش در آوردند و جوبا.

دقانون خلاصه: هر اسم مفعول دثلاثي مجرد دباب خخه پروزن دمفعولٌ راخي او دغير ثلاثي مجرد دباب خخه پروزن دفعل مضارع مجهول دخپل بابه خخه راخي خود حروف اتین پر راخي به میم مضمومه او په اخرکي تنوین تمکن راوړل واجب دي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم دی داسم مفعول قانون . ددې قانون دوه حکمونه دي دهریوه حکم دپاره

یو یو شرط دی. **اول حکم** دادی چي اسم مفعول پروزن د (مَفْعُولُ) باندي ویل واجب دی. **شرط** دادی چي دثلاثي مجرد باب به وي. احترازي مثال یې (يُكْرِمُ) دی حکه چي دامزید فیه دی. **اتفاقي مثال:** د (يُضْرَبُ شَخْه مَضْرُوبٌ) ویل واجب دي.

دوهم حکم دادی چي اسم مفعول ددغه باب دفعل مضارع مجهول پروزن ویل واجب دي سره دلبرتغیر او تبدیلی. هغه داچي دحرف مضارعت پر حای به مضموم میم، او په آخره کنبې به تنوین تمکن چي علامه داسم ده راوړو. **شرط** دادی چي باب به دثلاثي مجرد شخه نه وي احترازي مثال یې لکه يُضْرَبُ. **اتفاقي مثال** د (يُصْرَفُ شَخْه مُصْرَفٌ) او دِيْدَحْرَجُ شَخْه مُدَحْرَجٌ) ویل واجب دي.

داسم مفعول دقانون اجراء

قوانین	اصل	موزون
داسم مفعول قانون	يُسْفَجُ	مُسْفُوجٌ
===	يُرْجَمُ	مَرْجُومَانٍ
===	يُسَطَّرُ	مَسْطُورٌ
===	يُبْعَثُ	مَبْعُوثٌ
===	يُكْرَمُ	مُكْرَمٌ

نهم (۹) قانون

هر نون تنوین وقت دخول الف ولام واضافت ونون تشنيه

و جمع در وقت اضافت حذف کرده شود و جوباً

دقانون خلاصه: هر نون دتنوین په وخت کنبې دد اخلېدو دالف لام او په وخت کنبې داضافت، او نون د تشنيه و جمعې بیا په وخت کنبې داضافت حذف کيږي و جوباً.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم دنون تنوین او تشنیه او جمع قانون دی. ددې قانون دپاره یو حکم او درې کامل شرطونه دي. **حکم** دادی چي نون تنوین او نون تشنیه او نون جمع حذف کول واجب دی. **اول شرط:** دادی چي په کومه کلمه کبسي تنوین وي پر هغې باندي به الف ولام داخل سوی وي احترازي مثال يې لکه (حَمْدُ) اتفاقي مثال يې لکه (الْحَمْدُ) **دوهم شرط:** دادی دکومې کلمې په آخر کبسي چي تنوین وي دهغې کلمې اضافت به بلي کلمې ته سوی وي احترازي مثال يې لکه (عَلَامٌ) اتفاقي مثال لکه (عَلَامٌ زَيْدٍ). **درېم شرط:** يې دادی چي په کومه کلمه کبسي نون تشنیه او نون جمع وي دهغې کلمې اضافت به بلي کلمې ته سوی وي احترازي مثال يې لکه (ضَارِبَانِ ضَارِبُونَ) **اتفاقي مثال يې لکه** (ضَارِبًا زَيْدٍ، ضَارِبُونَ زَيْدٍ).

دنون تشنیه او جمع والا قانون اجراء

قوانين	اصل	موزون
دنون تنوین او تشنیه والا قانون	مرجع ، کم	مَرَجِعُكُمْ
===	علام ، الغیوب	عَلَامُ الْغُيُوبِ
===	وَدُوْدٌ	الْوَدُوْدُ
===	ضاربون ، زید	ضَارِبُونَ زَيْدٍ
===	عَالَمٌ	الْعَالَمُ
===	قلم ، بکر	قَلَمٌ بَكْرٍ

لسم (۱۰) قانون

هر نون تنوین و خفیفه را بموافق حرکت ما قبل بحرف علت بدل می کنند
جوازا در حالت وقف.

دقانون خلاصه: هر نون تنوین او خفیفه په داسی حرف علت سره چې دماقبل حرکت یی ورسره موافق وی بدلول جائز دی .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم دنون تنوین و خفیفه قانون دی . ددې قانون دپاره دوه حکمونه دي دهر حکم دپاره درې درې شرطونه دي . **اول حکم** دادی چې نون تنوین په الف سره بدلول کثیر دی او ساقطول یې قلیل دي . **اول شرط** یې دادی چې نون تنوین به وي . احترازي مثال یې لکه (ضَارِبَانِ) دانون دتثنیې دی . **دوهم شرط** دادی چې دنون تنوین ماقبل به یې مفتوح وي احترازي مثال یې لکه (عَفُورٌ) دلته مضموم دی . **دریم شرط** دادی چې په حالت دوقف کنبې به وي . **احترازي مثال** یې لکه (حَكِيمًا نِ الذی) دا حالت دوقف نه دی . اتفاقي مثال : دحَكِيمٌ ثَخَهُ حَكِيمًا ویل کثیر دي او حَكِيمٌ ویل قلیل دي . **دوهم حکم:** دادی چې نون تنوین په حرف علت سره بدلول قلیل دي او ساقطول یې کثیر دي . **اول شرط** دادی چې نون تنوین به وي احترازي مثال یې لکه (ضَارِبَانِ) داتثنیه ده . **دوهم شرط** دادی چې دنون تنوین ماقبل به مضموم یا مکسور وي احترازي مثال یې لکه (حَكِيمًا) دلته مفتوح دی . **دریم شرط** دادی چې په حالت دوقف کنبې به وي احترازي مثال یې لکه قَدِيرٌ نِ الذی) دا حالت دوقف نه دی . **اتفاقي مثال** یې د (عَفُورٌ الی حِينِ) ثَخَهُ (عَفُورٌ الی حِينِ) ویل قلیل (عَفُورٌ الی حِينِ) ویل کثیر دی .

دنون تنوین او خفیفه والا دقانون اجراء

قوانین	اصل	موزون
دنون تنوین او خفیفه والا قانون	حَكِيًا	حَكِيًا
===	عَزِيٌّ اِلَى حَمِيْدٍ	عَزِيٌّ اِلَى حَمِيْدِي
===	اَكْرَمَنْ	اَكْرِمًا

قاسِمِ	قاسِمِی
اضْرِبَنَّ	اضْرِبَا
انصِرْفَنَّ	انصِرْفَا
ارْحَمَنَّ	ارْحَمَا
اعْلَمَنَّ	اعْلَمُوا
عزِيزًا	عزِيزُو

یوولسم (۱۱) قانون

هر نون اعرابی وقت دخول جوازم و نواصب و لحوق نون ثقید و خفیفه وینا کردن امر حاضر معلوم حذف کرده شود و جوبا.

دقانون خلاصه: هر نون اعرابی دحروف جوازم او نواصب دد اخلب و په وخت کنبی او دنون ثقیده او خفیفه دجفتوالی په وخت کنبی او دامر حاضر معلوم دجوړولو په وخت کنبی حذف کول واجب دی.

دقانون شرح او تفصیل .

ددې قانون نوم دی دنون اعرابی قانون . ددې قانون یو حکم او پنځه کامل شرطونه دي .
حکم: دادی چي نون اعرابی حذف کول واجب دي . **اول شرط:** دادی چي په کومه کلمه کنبی نون اعرابی راغلی وي پر هغې به دحروفو جوازمو څخه یو حرف داخل سوی وي احترازي مثال : لکه (يَضْرِبَانِ ، يَضْرِبُونَ) اتفاقي مثال لکه (لَمْ يَضْرِبَا ، لَمْ يَضْرِبُوا) .
دوهم شرط: دادی چي په کومه کلمه کنبی نون اعرابی وي پر هغې باندي به دحروفو نواصبو څخه یو حرف داخل سوی وي احترازي مثال : لکه (يَضْرِبَانِ ، يَضْرِبُونَ) اتفاقي مثال : (لَنْ يَضْرِبَا ، لَنْ يَضْرِبُوا) . **دریم شرط:** دادی چي په کومه کلمه کنبی نون اعرابی وي دهغې په آخر کنبی به نون ثقیده لاحق سوی وي احترازي مثال لکه :

(يَضْرِبَانِ، يَضْرِبُونَ) اتفاقي مثال: (لِيَضْرِبَانِ ، لِيَضْرِبُونَ). **خلورم شرط** دادی چي په کومه کلمه کي نون اعرابي وي دهغې په آخر کښې به نون خفيفه لاحق سوی وي احترازي مثال: (تَضْرِبِينَ ، يَضْرِبُونَ) اتفاقي مثال: (لِيَضْرِبِينَ ، لَتَضْرِبِينَ) **پنځم شرط** دادی چي ستا به دامر حاضر د جوړولو اراده وي احترازي مثال يې (تَضْرِبَانِ تَضْرِبُونَ) اتفاقي مثال (اضربنا ، اضربوا). **فائده:** نون اعرابي هغه نون ته ويل کيږي چي د فعل مضارع په آخر کښې د ضمي په عوض کښې راغلی وي .

د نون اعرابي د قانون اجراء

قوانين	اصل	موزون
د نون اعرابي قانون	يُكْرِمَانِ	لن يُكْرِمَا
===	يُدْحَرِجُونَ	لم يُدْحَرِجُوا
===	تُكْرِمُونَ	أَكْرِمُوا
===	يعلمان	لَمْ يَعْلَمَا
===	يَسْتَخْرِجُونَ	لَيْسْتَخْرِجَنَّ

دوولسم (۱۲) قانون

هر نون ساکن و تنوين رادر حروف یرملون ادغام می کنند
 و جوباً و نون متحرک راجوزا بشرطیکه در یک کلمه نباشد
 در حروف یمون بغنه و در لر بغیر غنه .

د قانون خلاصه: دهر نون ساکن او تنوين وروسته چي يو د حروف یرملون څخه راسي نو دغه نون ساکن او تنوين په حروف یرملون کښې مدغم کول واجب دي . او نون متحرک په کښې مدغم کول جائز دي . دادغام وروسته د (یمون) په حروفو کښې غنه کول واجب ده او په (لر) کښې غنه نه کيږي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم دیرملون قانون. ددې قانون دوه حکمه دي د هر حکم دپاره دوه دوه شرطونه دي. **اول حکم:** دادی چي نون ساکن او تنوین په حروف یرملون سره بدلول او بیا مدغم کول واجب دي. **اول شرط:** دادی چي دنون ساکن او تنوین وروسته به یو حرف دحروف یرملون څخه راغلی وي. احترازي مثال لکه: من کریم، عزیزٌ قَدِيرٌ.

دوهم شرط: دادی چي نون ساکن او نون تنوین او حروف یرملون به په جلا جلا کلمو کښې وي. احترازي مثال: لکه (بُيَانٌ، قِنَوَانٌ) اتفاقي مثال: د (لَنْ يَضْرِبَ شَخْه لَنْ يَضْرِبَ) او د (دَافِقٍ يَخْرُجُ) څخه (دَافِقٍ يَخْرُجُ) وييل واجب دي. **دوهم حکم:** دادی چي نون متحرکه د مابعد په جنس سره کول جائز دي او جنس په جنس کښې مدغم کول واجب دي. **اول شرط:** دادی چي دنون متحرکه وروسته به دحروف یرملون څخه یو حرف وي احترازي مثال لکه: (الذِينَ جَاهِدُوا) دلته دنون څخه وروسته جیم دی. **دوهم شرط:** دادی چي نون متحرکه او ددې څخه وروسته حروف یرملون به په جلا جلا کلمو کښې راغلي وي احترازي مثال لکه (فَنِىَ اتِفَاقِي مِثَالِ دِ (أَمَّنَ يَزِيدُ شَخْه أَمَّنَ يَزِيدُ) وييل جائز دي.

دیرملون دقانون اجراء

موزون	اصل	قوانین
لَنْ يُؤْمِنَ	لَنْ يُؤْمِنَ	دیرملون قانون
الْبِئْسْتُمْ	أَنْ لِبِئْسْتُمْ	===
أَلَا تَتَوَكَّلُ	أَنْ لَا تَتَوَكَّلُ	===
الَّا تَعْبُدُوا	أَنْ لَا تَعْبُدُوا	===
مَنْ لَدُنْه	مَنْ لَدُنْه	===
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ	رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ	===

من نبی	من نبی	===

دیار لسم (۱۳) قانون

قانون: هر نون ساکن و تنوین که واقع شود قبل از باء مطلقاً آن را بمیم بدل میکنند و جو باء و قبل از حروف حلقیه ظاهر خوانده میشوند و جو باء و قبل از الف نمی آیند و در باقی حروف اخفا کرده آیند

دقانون خلاصه: هر حای چي نون ساکن او تنوین تر (ب) مخکي راسي بيانو که په يوه کلمه کې د (ب) سره وي او که په جلا جلا کلمه کې وي هغه نون ساکن او تنوین په ميم سره بدلول واجب دي او که تر حروف حلقیه و مخکي راسي نو دغه نون ساکن او تنوین بيانکاره ويل واجب دي او ترالف مخکي نه راعي. او په پاته حروفو کښې به اخفا په کښې کيزي.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د اقلاب اظهار اخفاء قانون دی. ددې قانون لپاره دري حکمونه او دهر حکم لپاره يويو شرط دی **اول حکم** دادې چي نون ساکن او نون تنوین په ميم سره بدلول واجب دي **شرط** دادې چي دنون ساکن او نون تنوین وروسته به حرف (ب) راغلي وي احترازي مثال: **مِنْ رَبِّهِمْ، غَفُورٌ رَحِيمٌ. اتفاقي مثال** دِينْبَغِيْ اَوْ مِنْ بَعْدِ ثَخَةٍ يَنْبَغِيْ مِنْ بَعْدِ وَيْلٌ وَاجِبٌ دې دادې چي نون ساکن او تنوین بنکاره ويل واجب دي **شرط** يې دادې چي دنون ساکن او تنوین وروسته به يو حرف دحروف حلقیه و و ثخه راغلي وي احترازي مثال: **مِنْ بَعْدِ، لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ. دلته حرف با راغلي ده.** **اتفاقي مثال** **مِنْ حَاكِمٍ، اَنْعَمْتَ، عَلِيمٌ حَكِيمٌ دريم حکم** دادې چي په نون ساکن او تنوین کښې اخفاء کول واجب ده **شرط** يې دادې چي دنون ساکن او تنوین وروسته به يو حرف دحروفو اخفاء ثخه راغلي وي احترازي مثال: **مِنْ حَمْدٍ، عَلِيمٌ حَكِيمٌ. اتفاقي مثال** **مَنْ ثَقُلْتَ، كُنْتُمْ، زَيْدٌ كَرِيمٌ.**

فائده: حروف هجاء اتمه ویشته دانې دي . شپړ حروف یرملون دي . او شپړ بیا حروف حلقي دي . یو حرف باده . او پنځلس حروف اخفاء دي . **حروف یرملون:** خپله ډیرملون په لفظ کبني معلوم دي . **حروف حلقي** په دي بیت کی راهول سوي دي : حروف حلقي شش بودای نورعین==همزه، ها وحا، وحا، عین ، وغین **حروف اخفاء** په لاندي ډول دي : تاء وحاء وجمیم وډال وډال وزا وسین وشین صاد وضاد وطا وطا وفا وقاف وكاف بین . داظهار ، اقلاب ، اخفاء دقانون اجراء په تلفظ سره باید وسي .

موزون	اصل	قوانین
يَنْبُتُ	يَنْبُتُ	نون ساکن په با سره بدل سوی دی
مَنْبَعُ الْعُلُومِ	مَنْبَعُ الْعُلُومِ	===
قَوْمًا طَاغِينَ	قَوْمًا طَاغِينَ	دلته اخفاء کيږي
قَوْمًا صَالِحِينَ	قَوْمًا صَالِحِينَ	===
رَسُولٌ كَرِيمٌ	رَسُولٌ كَرِيمٌ	===
رَجُلٌ هَاجِرٌ	رَجُلٌ هَاجِرٌ	دلته اظهار کيږي
زَيْدٌ غَافِلٌ	زَيْدٌ غَافِلٌ	===

څوارلسم (۱۴) قانون

هر امر حاضر از فعل مضارع مخاطب معلوم باین طور بنامی کی کند که اگر بعد از حذف کردن حرف مضارعت مابعدش ساکن مانده همزه وصلی مضموم در اولش در آوردند و جو با بشرطیکه مضارع نیز مضموم العین باشد و کرنه مکسور و اگر مابعدش متحرک مانده همون شد بوقت اخر.

دقانون خلاصه: هر امر حاضر معلوم د فعل مضارع معلوم مخاطب څخه په داسي ډول جوړيږي که چيري وروسته تر حذف کولو د حرف مضارعت مابعد دي حرف مضارعت ساکن پاته سونو همزه وصلی مضمومه يې په شروع کي راوړل واجب ده خو په دي شرط

چې مضارع به يي هم مضموم العين وي . او که چيري مضموم العين نه وي نو همزه به مکسوره را وړو او که چيري يي ما بعد متحرک پاته سونو امر بيا داوخت فقط داخري توري په ساکنو لوسره جوړېږي .

د قانون شرح او تفصيل

د قانون د امر حاضر په نامه سره يادېږي ددې لپاره دري حکمه او دهر حکم لپاره يي يو يو شرط دی خو اول دوه حکمونه هلته جاري کيږي چې د حرف مضارعت وروسته حرف ساکن وي **اول حکم**: دادی چې د حرف مضارعت تر حذف کولو وروسته په شروع کې همزه و صلي مضمومه راوړل او په اخر کې وقف کول واجب دی **شرط** دادی چې هغه مضارع چې امر عيني جوړېږي مضموم العين به وي احترازي مثال **تَصْرَفُ** داته متحرک دی . **اتفاقي مثال** **دَتَصْرَفُ** څخه **أَنْصُرُ** ويل واجب دي **دوهم حکم** دادی چې د حرف مضارعت تر حذف کولو وروسته په شروع کې همزه و صلي مکسوره راوړل او په اخر کې وقف کول واجب دي . **شرط** دادی چې مضارع به مضموم العين نه وي احترازي مثال **تَنْصُرُ** . **اتفاقي مثال** **دَتَضْرِبُ** و **تَعْلَمُ** څخه **أَضْرِبُ** و **أَعْلَمُ** ويل واجب دي **دريم حکم** دادی چې د حرف مضارعت تر حذف کولو وروسته د امر په آخر کې بې وقف کول واجب دی **شرط** دادی چې تر حرف مضارعت وروسته حرف به متحرک وي احترازي مثال **تَضْرِبُ** **تَنْصُرُ** **اتفاقي مثال** **دَتَصْرَفُ** څخه **صَرَفُ** او **دَتَدَحْرَجُ** څخه **دَحْرَجُ** ويل واجب دي .

د امر حاضر د قانون اجراء

موزون	اصل	قوانين
اعلموا	تَعْلَمُونَ	د امر حاضر قانون
افتحوا	تَفْتَحُونَ	===
أنصروا	تَنْصُرُونَ	=====
ضارب	تُضَارِبُ	===

===	لتدخُلنَّ	لتدخُلنَّ

شپاړسم (۱۶) قانون

ظرف صحیح و مهموز واجوف که مضارع او بروزن یَفْعَلُ و مثال مطلقاً بروزن مَفْعَلٌ می آید و ظرف صحیح و مهموز واجوف که مضارع اواز غیر (یَفْعَلُ) و ناقص و لفیف و مضاعف مطلقاً بروزن مَفْعَلٌ می آید و ماسوائی ایشان شاذ است و از غیر ثلاثی مجرد بروزن اسم مفعول آن باب می آید و جواباً.

دقانون خلاصه: اسم ظرف دصحیح او مهموز او اجوف دباب شخه چې کله یې مضارع دِیَفْعَلُ بروزن وي (یعنی مکسور العین وي) او دمثال دباب شخه مطلقاً که ئې مضارع دِیَفْعَلُ بروزن وي او که نه وي دَمَفْعَلُ بروزن راځي. او دصحیح او مهموز او اجوف باب چې کله یې مضارع دِیَفْعَلُ بروزن نه وي او دناقص او لفیف او مضاعف دباب شخه مطلقاً بروزن دَمَفْعَلُ راځي او ماسوی ددې اوزانو شخه نوروزنونه بیا دظرف شاذ دي. او دغیر ثلاثی مجرد دباب شخه اسم ظرف دخپل باب داسم مفعول بروزن راځي.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم دظرف قانون دی. ددې قانون شخه مخکې ددو فوائدو پیژندنه ضروري دي.

اوله فائده: داده چې اسم ظرف په ثلاثی مجرد کښې پر دوه وزنه راځي د (مَفْعَلُ) بروزن په کسره د عین سره. او د (مَفْعَلُ) بروزن په فتحه د عین سره او په غیر ثلاثی مجرد کې بروزن داسم مفعول دخپل باب راځي.

دوهمه فائده: داده چې شاذ پردري قسمه دي شاذ احسن، شاذ حسن، شاذ قبیح -

شاذ احسن دې ته وایې چې دقاعدي مخالف وي خو داستعمال موافق وي او **شاذ حسن**

دې ته وایې چې دقاعدي موافق او داستعمال مخالف وي او **شاذ قبیح** دې ته وایې چې

دو وارو مخالف وي ددروسرو مثالونه دلته وگوري . دَسَجَدَ يَسْجُدُ ثَخَه (مسجدُ اومسجدُ و مسجدُ) ويل . ددي قانون لپاره دري حڪمه دي داو لو دوو حڪمونو لپاره دوه دوه كامل شرطونه دي ددريم حڪم لپاره يو شرط دي **اول حڪم** دادی چې اسم ظرف پروزن دمفعَلُ ويل واجب دي **اول شرط** دادی چې باب به دصحيح مهموز او اجوف وي اومضارع به يي ديفعلُ پروزن وي احترازي مثال ينصُرُ **اتفاقي مثالونه** دصحيح اتفاقي مثال د (ضَرَبَ يَضْرِبُ ثَخَه مَضْرِبٌ) ويل . دمهموز اتفاقي مثال د (أَزَدَ يَأْزِدُ ثَخَه مَأْزِدٌ) ويل داجوف اتفاقي مثال د (طَوَّحَ يَطْوِحُ ثَخَه مَطْوِحٌ) ويل واجب دي **دوهم شرط** دادی چې دثلاثي مجرد دباب ثَخَه به مثال وي مطلقا احترازي مثال (نَصَرَ يَنْصُرُ) **اتفاقي مثال** د (وَعَدَ يَعْذُ ثَخَه مَوْعِدٌ) اود (يَسَرَ يَيْسُرُ ثَخَه مَيْسِرٌ) ويل واجب دي **دوهم حڪم**: دادی چې اسم ظرف دمفعَلُ پروزن ويل واجب دی .

اول شرط دادی چې باب به دصحيح مهموز او اجوف وي اومضارع به يي دغير يَفْعَلُ پروزن وي يعني ديفعلُ پروزنه به نه وي احترازي مثال ضَرَبَ يَضْرِبُ **اتفاقي مثالونه**: د صحيح اتفاقي مثال د (نَصَرَ يَنْصُرُ ثَخَه مَنْصَرٌ) ويل دمهموز اتفاقي مثال د (أَمَرَ يَأْمُرُ ثَخَه مَأْمَرٌ) ويل واجب دي . داجوف اتفاقي مثال د (قَالَ يَقُولُ ثَخَه مَقُولٌ) ويل **دوهم شرط** دادی چې دلثلاثي او مضاعف باب به وي مطلقا احترازي مثال ضَرَبَ يَضْرِبُ **اتفاقي مثالونه** دناقص اتفاقي مثال د (دَعَا يَدْعُو ثَخَه مَدْعَى) دلثلاثي اتفاقي مثال د (وَقَى يَوْقِي ثَخَه مَوْقَى) دمضاعف اتفاقي مثال د (مَدَّ يَمُدُّ ثَخَه مَمَدٌ) ويل واجب دي . **دريم حڪم** دادی چې ظرف دخپل باب داسم مفعول پروزن ويل واجب دي **شرط** دادی چې باب به دغير ثلاثي مجرد ثَخَه وي احترازي مثال ضَرَبَ يَضْرِبُ اتفاقي مثال د (أَكْرَمَ يَكْرِمُ ثَخَه مُكْرَمٌ) اود (يُدْحِرُ ثَخَه مُدْحِرٌ) ويل واجب دي .

دظرف دقانون اجراء

قوانین	باب	موزون
دظرف قانون	نَصَرَ يَنْصُرُ	مَنْسَكٌ
====	=====	مَعْبَدٌ
====	سَمِعَ يَسْمَعُ	مَعْلَمٌ
====	=====	مَحْمَدٌ
====	ضَرَبَ يَضْرِبُ	مَغْسِلٌ
====	=====	مَرْجِعٌ
====	=====	مَوْجِلٌ
====	رباعي مجرد	مُدْحَرَجٌ

اوو لسم (۱۷) قانون

هر الف که حرکت ما قبلش مخالفش شود آن را بوق حرکت ما قبل
بجرف علت بدل کنند و جو بد.

دقانون خلاصه: هر کله چې دالف دما قبل حرکت دده شخه مخالف سو نو هغه الف په داسي حرف علت سره بدلول چې دالف دما قبل د حرکت د جنس شخه وي واجب دی .

دقانون شرح او تفصیل

تفصیل: ددې قانون نوم د (ضُورِبَ، مضَارِبُ) قانون دی ددې قانون لپاره یو حکم اودوه شرطونه دي **حکم** دادی چې الف دما قبل حرکت موافق په حرف علت سره بدلول واجب دی **اول شرط** دادی چې الف به وي احترازي مثال لکه (قَوْلٌ، بَيْعٌ) دلته الف نسته . **دوهم شرط** چې دما قبل حرکت به دده سره مخالف وي احترازي مثال لکه (قَالَ

باع) اتفاقي مثال دضارَب او مضرابٌ ثخه ضُورِب او مضارِبُ او مُضَيَّرِبُ ويل واجب دي .

د ضُورِب او مَضَارِبُ د قانون اجراء

موزون	اصل	قوانين
قُوولُتُم	قاولتُم	دضُورِب او مَضَارِبُ قانون
ضُورِبْتُم	ضاربتُم	===
مضَارِبُ	مضربُ	===
لُومِسْتُم	لامستُم	===
مَصَابِيحُ	مصباحُ	===
سُوفِرَ	سافرَ	===
مَسَامِرُ	مسارُ	===

اتلسم (۱۸) قانون

هر الف مقصوره سيوم حابدل ازواويا اصلي که اماله کرده نشود وقت بنا کردن ثننيه و جمع و مونث سالم آن را بو او مفتوحه بدل کنند و جو باو غير شش را بيا ممدوده اصلي را ثابت دارند و تانيش را بو او بدل کنند و جو باو در غير ايشان هر دو حبه خواندن حابز است.

د قانون خلاصه: هر هغه الف مقصوره چې دريم حاي بدل دواو ثخه راغلی وي يا اصلي وي خو اماله نه وي پکښې سوې دتثنيي او جمع مؤنث سالم جوړولو په وخت کښې په او او مفتوحه سره بدل ول و واجب دی. او ماسوی ددې ثخه په (يا) سره بدلېږي. او الف ممدوده که اصلي و و ثابت او پر خپل حای پرېښوول کېږي او تانيش په او او سره بدل ول و واجب دی او ماسوی ددغه دوو قسمو ثخه چې وي په هغه کښې دواړي و جوي رواه دي يعنی ثابت پرېښوول هم او په او او سره بدل ول هم.

د قانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم دالف مقصوره او الف ممدوده قانون دی ددې ترمنځ ددو و فائده وپيژندل ضروري دي .

اوله فايده: کوم الف چې د اسم متمکن په آخر کې رايي هغه پرده و قسمه دی .
مقصوره ، ممدوده. الف مقصوره هغه الف دي چې تر هغه وروسته همزه نه وي او لنډ ادا کيږي لکه (عصا او حبلې) او الف ممدوده هغه الف دي چې تر هغه وروسته همزه وي او اوږد اداء کيږي . لکه (فُرَاءُ حَمْرَاءُ) او الف مقصوره بيا پرده و قسمه دی . **اصلي او غير اصلي.** اصلي هغه الف دي چې بدل دواو اوياء څخه نه وي راغلي لکه (ضربى) او غير اصلي هغه الف دي چې بدل دواو اوياء څخه راغلي وي لکه (عَصَاوَرَحًا) چې په اصل کې عَصَوَ اورَحَى وو . او الف ممدوده پر څلور قسمه دی .

(۱) اصلي (۲) تانيثي (۳) مبدل (۴) الحاقى

اصلي: هغه الف ممدوده دي چې دلام کلمې په مقابل کې راغلي وي خو بدل دواو اوياء څخه نه وي لکه (فُرَاءُ)

تانيثي: هغه الف ممدوده دي چې د مؤنث لپاره راغلي وي لکه (حَمْرَاءُ) **مبدل** هغه الف ممدوده دي چې بدل دواو اوياء څخه راغلي وي لکه (كِسَاءُ) چې په اصل کې كَسَوُ . **الحاقى:** هغه الف ممدوده دي چې د کوچني کلمې په پای کې راغلي وي ددې لپاره چې دغه کوچنی د بلي لوی کلمې سره هم وزنه سي لکه دَعِلْبَاءُ الف چې د قِرطاس سره دهم وزنه جوړيدو لپاره زيات سوى دی .

دوهمه فائده: اماله څه ته وايي؟ يعنې کېدل او مائل کېدل دالف دی د (يا) خواته او مائله کېدل دفتحي د کسري و طرفته .

ددې قانون لپاره پنځه حکونه دي اول دوه حکونه دالف مقصوره لپاره دي . او هغه نور درې بيا دالف ممدوده لپاره دي دا لودو و حکمو لپاره دوه دوه کامل شرطونه دي

او دهغه نور و درو حکمو لپاره یو یو شرط دی . **دالف مقصوره اول حکم:** الف مقصوره دتثنیې او جمع مؤنث سالم جوړولو په وخت کښې په و او مفتوحه سره بدلول واجب دی . **اول شرط** دادی چې دریم ځای به بدل دو او څخه راغلی وي احترازي مثال ضُرْبِي اتفاقي مثال دَعَصَا څخه عَصَوَانِ ، عَصَوَاتٌ ویل واجب دي .

دوهم شرط دادی چې اماله به نه وي پکښې سوې احترازي مثال (بَلَى) دلته اماله په کښې سوې ده . **اتفاقي مثال** دَالِي څخه اَلْوَانِ اَلْوَاتٌ ویل واجب دي .

دوهم حکم دادی چې الف مقصوره دتثنیې او جمع مؤنث سالم جوړولو په وخت کښې په (یا) سره بدلول واجب دی **اول شرط:** چې دریم ځای به بدل دو او څخه نه وي احترازي مثال عَصَا **اتفاقي مثال** دَضْرِبِي او مُصْطَفِي څخه ضُرْبِيَانِ وَضُرْبِيَاتٌ مُصْطَفِيَانِ مُصْطَفِيَاتٌ ویل واجب دي **دوهم شرط** چې اماله به پکښې سوې وي احترازي مثال (اَلِي) دلته اماله نه کیږي **اتفاقي مثال** دَبَلِي څخه بَلِيَانِ بَلِيَاتٌ ویل واجب دي .

دریم حکم الف ممدوده دتثنیې او جمع مؤنث سالم په وخت کښې پر خپل حال ثابت پریښوول واجب دی **شرط** چې الف ممدوده به اصلي وي احترازي مثال حَمْرَاءٌ دلته تانیې دی **اتفاقي مثال** دَقُرَاءٌ څخه قُرَاءَانِ قُرَاءَاتٌ ویل واجب دی .

څلورم حکم الف ممدوده دتثنیې او جمع مؤنث سالم جوړولو په وخت کښې په و او مفتوحه سره بدلول واجب دي **شرط** دادی چې الف ممدوده تانیې به وي احترازي مثال قُرَاءٌ دلته اصلي دی . **اتفاقي مثال** دحَمْرَاءٌ څخه حَمْرَاوَانِ حَمْرَوَاتٌ ویل واجب دی .

پنځم حکم الف ممدوده دتثنیې او جمع جوړولو په وخت کښې هم ثابت پریښودل او هم په و او سره بدلول دواړه جائز دي **شرط** الف ممدوده به نه اصلي وي نه به تانیې وي احترازي مثال قُرَاءٌ حَمْرَاءٌ **اتفاقي مثال** دكِسَاءٌ عَلِبَاءٌ څخه كِسَاوَانِ ، كِسَاوَاتٌ - عَلِبَاوَانِ ، عَلِبَاوَاتٌ او كِسَاءٌ اَنِ او عَلِبَاءٌ اَنِ عَلِبَاءَاتٌ ویل جائز دي .

دالف مقصوره او ممدوده دقانون اجراء

موزون	باب	قوانین
مُهلِيَانِ	مُهَلِي	دالف مقصوره او ممدوده قانون
صَحْرَاوَانِ	صَحْرَاءُ	===
مُسْتَعْلِيَانِ	مُسْتَعْلِي	===
مُسْتَقْصِيَانِ	مُسْتَقْصِي	===
خِفَاءَانِ	خِفَاءُ	ثابت او بدلول دواړه راوه دي
رِشَاءَانِ	رِشَاءُ	===
فَتِيَانِ	فَتِي	===
خَضْرَاوَاتُ	خَضْرَاءُ	===

نو لسم (۱۹) قانون

هر کلمه حلقی العین که بروزن فعل باشد سوای اصل در آن سه وحب خواندن جائز
 آندچنانچه درشهد شهد شهد ودر فخذ فخذ فخذ فخذ خواندن جائز است
 و اگر حلقی العین نباشد در فعل سوای اصلی یک وحب ودر اسم سوای این دو وحب
 خواندن جائز اندچنانچه درعلم علم ودر کتف کتف کتف خواندن ودر وزن
 فعل فعل - وفعل فعل - وفعل فعل - ودر فعل فعل خواندن جائز است.

دقانون خلاصه: هر هغه کلمه چې پر عین کلمه باندي حروف حلقی وي او پروزن باندي
 دفعل وي په هغه کې ماسوا دخپل اصل وزن خخه درې طریقی ویل رواه دي لکه په شهد
 کې شهد شهد شهد او په فخذ کې فخذ فخذ فخذ ویل رواه دي او که چیري هغه کلمه
 حلقی العین نه وي نو په فعل کې ماسوا تراصل یوه وجه او په اسم کې دوې وجی ویل رواه

دي لکه په عِلْم کی عِلْم اوپه کَتِف کې کَتِف وپل رواه دي اوپه دې اوزانو کې دَفْعَلْ
خخه فَعْلٌ اودَفِعْلٌ خخه فِعْلٌ اودَفْعَلٌ خخه فُعْلٌ وپل رواه دي .

د قانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم دحلقې العین قانون دی . ددې قانون لپاره درې حکمونه دي داو لو دوو
حکمونو لپاره دوه دوه شرطونه دي اود دریم حکم لپاره یو شرط دی . **اول حکم:** چې
ماسوا د اصل خخه درې وجې وپل جائز دي **اول شرط** داسې کلمه به وي چې یو حرف
د حروف حلقې وو خخه به یې دعین کلمې پر برابری راغلی وي احترازي مثال (عِلْم)
دوهم شرط پروزن به دَفِعْلٌ وي احترازي مثال (ذَهَبٌ) **اتفاقي مثال** د شَهْدٌ خخه شَهْدٌ
شَهْدٌ شَهْدٌ اوده فِخْدٌ خخه فِخْدٌ فِخْدٌ فِخْدٌ وپل رواه دي . **دوهم حکم:** په فعل کې
ماسوا د اصل خخه یوه وجه اوپه اسم کبني ماسوا د اصل خخه دوې وجې وپل رواه
دي **اول شرط** هغه کلمه به حلقې العین نه وي احترازي مثال (شَهْدٌ).

دوهم شرط: پروزن به دَفِعْلٌ وي احترازي مثال ضَرْبٌ **اتفاقي مثال** دَعْلَمٌ خخه عِلْمٌ
اود کَتِفٌ خخه کَتِفٌ، کَتِفٌ وپل رواه دي **دریم حکم** ماسوا د اصل خخه یوه وجه وپل رواه
ده **شرط** په دغه څلورو اوزانو کبني به یو وزن وي لکه (فَعْلٌ ، فِعْلٌ ، فُعْلٌ ، فُفْعَلٌ)
احترازي مثال (فَرَسٌ) **اتفاقي** مثال هغه څلور اوزان دي چې مثالونه یې دادي دَعَضُدٌ
خخه عَضُدٌ دِابِلٌ خخه اِبِلٌ دَعُنُقٌ خخه عُنُقٌ دَقُفْلٌ خخه قُفْلٌ وپل رواه دي .

د حلقې العین د قانون اجراء

قوانین	وجوهات	موزون
د حلقې العین قانون	درې وجې رواه دي	وَهْمٌ
حکماً دَفِعْلٌ وزن دی	يَنْتَهَبُ	يَنْتَهَبُ
د حلقې العین قانون	درې وجې رواه دي	نِعْمٌ

شَرِبَ	شَرِبَ	====
لَبِثَ	لَبِثَ	====
وَرِمَ	وَرِمَ	====
مُسْتَعِدُّ	مُسْتَعِدُّ	حکماً دَفْعِلَ وزن دی

شلم (۲۰) قانون

هر باب که ماضی او مکسور العین و مضارع او مفتوح العین یاد را اول ماضی او همزه وصلی یا تاء زائده مطرده باشد در مضارع معلوم او غیر اهل حجاز حرف اتین را بغیر یاء حرکت کسره می دهند جواز او در مضارع معلوم ابی یابی یا را نیز.

دقانون خلاصه: هر هغه باب چې ماضی یی مکسور العین وی او مضارع یی مفتوح العین وی او یایی په اول کې د ماضی همزه وصلی وی یا تاء زائده مطرده وی په مضارع معلوم کې دهغه باب د عربو د اهل حجاز د قبیلی څخه ماسوا نور ټوله قبیلې حروف اتین ته ماسوا تریا حرکت د کسری و رکول جائز بولي. او په خصوصي ډول بیا د ابی یابی د باب په مضارع معلوم کې ویاء ته هم د کسری د حرکت جواز اور کوي.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (اعْلَمُ ، تَعْلَمُ ، نَعْلَمُ) قانون دی. ددې قانون ترمنځه دیوې فائدي پیژندل ضروري دي.

فائده: تا زائده مطرده هغه (تا) ته وایی چې پر مجردی صیغې باندي داخل کړل سي دپاره دمزیدد جوړولو هغه دمزید په درو بابو کښې راعي لکه تَفَعَّلٌ، تَفَاعُلٌ، تَفَعَّلٌ ددې قانون لپاره یو حکم او دري شرطونه دي **حکم** په مضارع معلوم کې ماسوا دیا څخه ونورو حروف اتین ته حرکت د کسری و رکول جائز دي **اول شرط** داسي باب به وي چې

دقانون خلاصه: هر حرف علت چي ترالف مفاعل وروسته راسي هغه په همزه سره بدلول واجب دي که زائد ووخوپه هر حال کښې بدليري او که اصلي ووپه دي شرط به بدليري چي دمفاعل ترالف مخکي بل حرف علت هم راغلی وي.

دقانون شرح تفصیل

ددې قانون نوم دشرائف قانون دی . ددې ترمنځه ديوې فائدي پيژندل ضروري دي

فائده: داده چي وزن پردري ډوله دي : ۱ صرفي ۲ صوري ۳ عروضي

صرفي وزن دې ته وايي چي متحرک حرف دمترک حرف اوساکن حرف دساکن په مقابله کښې راغلی وي او دحرف اصلي او حرف زابد لحاظ هم په کښې سوی وي يعني اصلي داصلي په مقابل کښې راغلی وي او زابد دزابد په مقابل کښې راغلی وي لکه دشرائف وزن فعائل دی دا وزن صرفيان استعمالوي . **وزن صوري** دې ته وايي چي ساکن دساکن او متحرک دمترک په مقابله کې وي بېله لحاظه دحروفو زائده وو او اصلي لکه دشرائف وزن چي مفاعل راخي دا وزن بيا نحويان استعمالوي .

وزن عروضي دې ته وايي چي متحرک دمترک اوساکن دساکن په مقابله کښې وي مگر دحرکت اعتبار نه وي په کښې سوی يعني په وزن کښې بعينه هغه حرکت نه وي کوم چي په موزون کښې وي لکه دشریف وزن چي فعول راوباسي دا وزن شاعره طبقه استعمالوي .

ددې قانون يو حکم دی که حرف علت اصلي وي نويې دوه شرطونه دي . او که حرف علت زابد وي نويې يو شرط دی . **حکم:** حرف علت په همزه سره بدلول واجب دي .

شرط حرف علت به دالف مفاعل وروسته راغلی وي احترازي مثال ضوارب پروزن دمفاعل په وزن صوري سره دلته حرف علت نسته **اتفاقي:** مثال د (يا) لکه دشرایف څخه شراف اود (واو) مثال لکه عجاوړ څخه عجائز دالف مثال لکه درسال څخه رسائل ويل واجب دي . او که چيري اصلي وو ددي لپاره دوه شرطونه دي **اول شرط** چي حرف علت

به دالف مفاعِلُ وروسته راغلی وی احترازی مثال مَوَاعِدُ دلته دالف مفاعلُ خخه وروسته حرف علت نسته **دوهم شرط** چې دالف مفاعلُ دمخه به هم حرف علت راغلی وی احترازی مثال مَقَاوِلُ دلته دالف خخه مخکی حرف علت نسته. **اتفاقی مثال** دَقَاوِلُ بَوَائِعُ خخه قَوَائِلُ بَوَائِعُ ویل واجب دی. **فائده:** په دغه قانون کنبې وزن صوری استعمال سوی دی او نور حایونه بیا وزن صرفی استعمالیږي.

د شَرَّافُ د قانون اجراء

موزون	اصل	قوانین
طَوَائِفُ	طَوَاوِفُ	دشرائفُ قانون
صَحَائِفُ	صَحَائِفُ	=====
نَصَائِحُ	نَصَائِحُ	=====
مَوَائِلُ	مَوَائِلُ	=====
حَوَائِرُ	حَوَائِرُ	=====
وِظَائِفُ	وِظَائِفُ	=====
طَوَائِشُ	طَوَائِشُ	=====
عَمَائِمُ	عَمَائِمُ	=====
مَصَائِبُ	مَصَائِبُ	=====

دوویستم (۲۲) قانون

هر همزه زانده که واقع شود در اول کلمه و صلی باشد یا قطعی حکم و صلی اینکه در درج کلام و بمتحرک شدن مابعد بیفتد و حکم قطعی عکس این است همزه قطعی نه قسم است همزه باب افعال و واحد متکلم و اسم تفضیل و جمع و اعلام و ببناء و فعل تعجب و استفهام

ونداء و ماسوائی ایشان و صلی اند.

دقانون خلاصه: هر هغه همزه چي زائده وي او په اول کي دکلمي راسي يابه و صلي وي يابه قطعي که و صلي وو نو يې حکم دادی چي کله دکلام په مينخ کبني راسی او ياد دغه همزه خخه وروسته حرف متحرک وي نو همزه غور خي او د قطعي همزه حکم دادی: چي په داسی خاي کبني نه غور خيزي. همزه قطعی پر نه قسمه ده-۱- د باب افعال همزه-۲- دو احد متکلم همزه-۳- د اسم تفضيل همزه-۴- د جمعې همزه-۵- دنومونوپه اول کبني چي کومه همزه رايي-۶- دمبنی والی همزه-۷- د فعل تعجب همزه-۸- داستفهام همزه-۹- دنداء همزه. او ددی خخه علاوه ټولي و صلي دي.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم دهمزه و صلي او همزه قطعي قانون دی. ددې قانون لپاره دوه حکمه دي د اول حکم لپاره دوه شرطونه دي د دوهم حکم لپاره يو شرط دی. خو تر ټولو دمخه يوه فائده. **فائده:** کومه همزه چي دکلمي په اول سر کبني رايي او زائده وي هغه پردوه ډوله ده: ۱ و صلي ۲- قطعي **وصلي همزه** هغه همزه ده چي د ساکن توري د ويلو او متحرک کولو دپاره راسي او په مينخ کبني دکلام لويږي او حذف کيږي. **قطعي** هغه همزه ده چي په مينخ کبني دکلام نه لويږي او نه هم حذف کيږي. **اول حکم** دادی چي همزه و صلي حذف کول واجب ده. **اول شرط** دادی چي همزه و صلي به په درج يعني مينخ کبني دکلام راغلي وي احترازي مثال **اضرب اتفاقي مثال** د **اضرب** خخه **واضرب** **دويم شرط** دادی چي دهمزه و صلي وروسته حرف به متحرک وي احترازي مثال **اضرب اتفاقي مثال** قل چي په اصل کي **أقول** وو بيا دواو حرکت و ما قبل ته نقل کړه شو (**أقول**) سو (واو) دالتقاء ساکينين په وجه ولويدي او همزه و صلي هم حذف سوه ددي قانون په وجه آخر (قل) پاته سو **دوهم حکم** دادی چي همزه ثابته ويل واجب ده **شرط** همزه قطعي به وي احترازي مثال **اضرب اتفاقي مثال** لکه **أَنْذَرْتَهُمْ**

د همزه وصلی او همزه قطعی د قانون اجراء

قوانین	اصل	موزون
دهمزه وصلی او قطعی قانون	همزه وصلی ده	وَأَمْرُ
=====	=====	فَاصْفَحْ
=====	=====	فَاعْلَمْ
=====	=====	فَاعْبُدُوهُ
=====	=====	فَادْخُلِي
=====	همزه قطعی ده	فَاكْرِمِي
=====	=====	مَا أَضْرَبُهُ
=====	=====	أَشْرَفُ
=====	=====	أَمْسِكِي

درویشتم (۲۳) قانون

هر باب که ماضي او چهار حرفی بود در مضارع معلوم او حرف اتین

را حرکت ضمی دهند و جواباً

د قانون خلاصه: هر باب چي ماضي يې ثلور حرفيزه وي (لکه د حَرَجَ يا اَكْرَمَ) دهغه په مضارع معلوم کښې و حروف اتين ته حرکت د ضمي ورکول واجب دی .

د قانون شرح تفصیل

ددې قانون نوم د (يُكْرِمُ او يُصَرِّفُ) قانون دی ددې قانون لپاره يو حکم او يو شرط دی **حکم** دادی چي په مضارع معلوم کښې و حروف اتين ته حرکت د ضمی ورکول واجب دی **شرط** دادی چي مضارع معلوم به دداسي بابه څخه وي چي ماضي ئي ثلور حرفيزه وي

احترازی مثال **ضَرَبَ اتِّفَاقِي** مثال **دَصْرَفٌ** و **دَحْرَجٌ** شخه **يُصْرَفُ** **يُدْحَرَجُ** و **يَلُ** واجب دي

دِيكْرَمُ او يُصْرَفُ دَقَانُونِ اجراء

موزون	باب	قوانين
يُتَمِيمُ	باب افعال	دِيصْرَفُ او يُكْرِمُ قانون
يُنْعِمُ	=====	
نُبَاعِدُ	باب مفاعله	=====
يُعَاقِبُ	=====	=====
يُفَكِّرُ	باب تفعيل	=====
يُقْتَلُ	=====	=====
يُخْرِجُ	باب افعال	=====
يُنْفِقُ	=====	=====
يُصَالِحُ	باب مفاعله	=====
يُشَقِّقُ	باب تفعيل	=====

خلير و يشتم (۲۴) قانون

هر باب که در اول ماضي اوتاي زائده مطرده باشد در ماضي مجهول او حرف اول و ثاني را ضم و ما قبل آخرا را کسره می دهند و جوباً

دقانون خلاصه: دهر باب دماضي په اول کسبې چي (تا) زائده مطرده وي نو دهغه باب دماضي مجهولي و اول او دوهم حرف ته ضمه او ما قبل آخرته کسره و رکول واجب ده .

دقانون شرح او تفصيل

د دې قانون نوم د ثلاثي مزيدفيه د باب (تفعل، او تفعّل او تفاعل دماضي مجهولي)

قانون دی ددی لپاره یو حکم او یو شرط دی .

حکم: دماضي مجهولي اول او دوهم حرف ته ضمه او ماقبل اخرته کسره ورکول واجب ده **شرط** داسی باب به وي چي په اول کي دماضي به يې (تا) زائده مطرده وي يعنی داسی (تا) چي د باب په ټوله گردانونو کښې وي او دا په درې بابو کښې راخي لکه د **تَفَعَّلَ تَفَعَّلُ، تَفَاعَلَ** بابونه احترازي مثال **أَكْرَمَ** . اتفاقي مثال **د تَصَرَّفَ، تَضَارَبَ تَدَحْرَجَ** څخه **تُصَرَّفَ، تُدَحْرَجُ، تُضَوِّبُ** ويل واجب دي .

دباب (تفاعل ، او تفعیل او تفاعیل دماضي مجهولي) دقانون اجراء

موزون	اصل	قوانین
تُدَحْرَجُ	تَدَحْرَجُ	دماضي مجهولي قانون
تُشْرِبُ	تَشْرَبُ	=====
تُشَوِّبُ	تَشَارِبُ	=====
تُجَرِّبُ	تَجَرَّبُ	=====
تُعَوِّنُ	تَعَاوَنُ	=====
تُجَوِّلُ	تَجَوَّلُ	=====
تُؤَوِّثُ	تَوَارِثُ	=====
تُحَكِّمُ	تَحَكِّمُ	=====

پنځه ويستم (٢٥) قانون

هر باب که در اول ماضي اوتائی زائده مطرده باشد در مضارع معلوم او ماقبل اخر رابر حال خود می دارند و جوباواگر تائی زائده مطرده نباشد کسره می دهند سوائی ابواب ثلاثی مجرد.

دقانون خلاصه: دهر باب دماضي په اول کښې چي (تا) زائده مطرده وي په مضارع

معلوم کي ماقبل اخر خپل پر حال پريښوول واجب دي او که چيري (تا) زائده مطرده نه وي نو ماسوی د ثلاثي مجرد د بابو څخه هغه نورو ته په مضارع معلوم کښې و مقابل اخرته کسره ورکول واجب ده . ماسوا د ثلاثي مجرد څخه .

د قانون شرح او تفصيل

د دې قانون نوم د (يُكْرِمُ او يَتَصَرَّفُ) قانون دی د دې لپاره دوه حکمه دي او د هر حکم لپاره يويو شرط دی .

اول حکم: د مضارع معلوم ماقبل اخر خپل پر حال باندي پريښوول واجب دی **شرط** داسی باب به وي چي په اول کي د ماضي به يې (تا) زائده مطرده وي يعنی داسی (تا) چي د باب په ټوله گردانونو کښې وي او دا په درې بابو کښې راخي لکه د تَفْعَلُ تَفَعَّلُ، تَفَاعَلُ بابونه احترازي مثال اَكْرَمَ . اتفاقي مثال د تَصَرَّفَ، تَضَارَبَ تَدَحْرَجَ څخه يَتَصَرَّفُ، يَتَدَحْرَجُ، يَتَضَارَبُ ويل واجب دي .

دوهم حکم دادی چي د مضارع معلوم و ماقبل اخرته حرکت د کسري ورکول واجب دي **شرط** د ماضي په اول کي به يې (تا) زائده مطرده نه وي احترازي مثال تَصَرَّفَ تَضَارَبَ **اتفاقي مثال** د اَكْرَمَ و دَحْرَجَ څخه يُكْرِمُ يُدَحْرَجُ ويل واجب دي .
نوټ: د دې قانون څخه د ثلاثي مجرد بابونه وتلي دي .

د يُكْرِمُ او يَتَصَرَّفُ د قانون اجراء

قوانين	باب	موزون
د يَتَصَرَّفُ او يُكْرِمُ قانون	باب تفعّل	تَتَدَحْرَجُ
	باب تفاعل	يَتَدَمَّرُ
=====	=====	يَتَجَرَّدُ
=====	=====	يَتَنَعَّمُ

====	باب تفاعل	تَتَعَاوَنُونَ
====	====	تَتَوَارَثُونَ
====	=====	تَتَشَارَبُونَ
=====	=====	يُنْفِقُ
=====	باب افعال	يُصْلِحُ
=====	=====	يُشْفِقُ

شپرویشتم (٢٤) قانون

هرتائی مضارعت که داخل شود برتائی تفعل یا تنفعال یا تفعّل
در مضارع معلوم او حذف یکی جا زاست.

دقانون خلاصه: هرچیری چي (تا) دمضارع داخله سي پر (تا) دباب تَفْعَلُ یا تَفَاعَلُ
یا تَفَعَّلُ نو دهغه باب په مضارع معلوم کښې ديوي تا حذف کول رواه دي.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (تَصَرَّفُ ، تَضَارَبُ او تَدَحْرَجُ) قانون دی. ددې لپاره یو حکم
او یو شرط دی. **حکم** په مضارع معلوم کښې (تا) دمضارعت حذف کول جائز ده
شرط (تا) دمضارعت به داخله سوي وي پرتاء دتفعل یا تفاعل یا تفعّل باندي احترازي
مثال (تَتَرَكُ) **اتفاقي مثال** دَتَصَرَّفُ ، تَتَضَارَبُ ، تَتَدَحْرَجُ شخه تَصَرَّفُ تَضَارَبُ تَدَحْرَجُ
ویل روادي

د (تَصَرَّفُ ، تَضَارَبُ او تَدَحْرَجُ) دقانون اجراء

قانون	اصل	موزون
د تَصَرَّفُ ، تَضَارَبُ او تَدَحْرَجُ قانون	تَتَوَاعَدُ	تَوَاعَدُ

تَوَعَّلُونَ	تَتَوَعَّلُونَ	=====
تَظَاهَرُونَ	تَتَظَاهَرُونَ	=====
تَدَاخَلُوا	تَتَدَاخَلُوا	=====
تَسَاوَيَانِ	تَتَسَاوَيَانِ	=====
تَكَاثَرُوا	تَتَكَاثَرُوا	=====
تَوَاقَدُونَ	تَتَوَاقَدُونَ	=====
تَجَاهَرُونَ	تَتَجَاهَرُونَ	=====
تَصَالَحُونَ	تَتَصَالَحُونَ	=====
تَخَافُونَ	تَتَخَافُونَ	=====

اوه ويشتم (٢٧) قانون

هر باب که در اول ماضي او همزه وصلی باشد در ماضي مجهول او حرف اول و ثانی راضی و ما قبل آخر را کسره می دهند و جوبا.

دقانون خلاصه: هر هغه باب چي دماضي په شروع کښې يې همزه وصلې وي کله چي دهغه باب ماضي مجهوله جوړوو نو اول او دريم حرف ته ضمه او ما قبل آخر ته کسره ورکول واجب دي لکه د اجتنب څخه اجتنب.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم دماضي مجهولي دريم قانون دی. ددغه قانون يو حکم او دوه شرطونه دي. **حکم** حرف اول او دريم ته ضمه او ما قبل آخر ته کسره ورکول واجب ده.

اول شرط دماضي په شروع کښې به همزه وصلې راغلی وي احترازي مثال (تَصَرَّفَ)

دوهم شرط: دغه ماضي به ماضي مجهوله وي احترازي مثال: (اِکْتَسَبَ) دی ځکه چي

دامعلومه ده. اتفاقي مثال: د (اِکْتَسَبَ څخه اُکْتَسِبَ ويل او د (اِحْرَنْجَمَ څخه اُحْرَنْجِمَ)

ویل واجب دي .

د(ماضي مجهولي) دريم قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
اُكْتُسِبَ	اِكْتَسَبَ	د ماضي مجهولي دريم قانون
اُقْتَحِمَ	اِقْتَحَمَ	=====
اُنْصِرِفَ	اِنْصَرَفَ	=====
اُحْرِنِجِمَ	اِحْرَنْجَمَ	=====
اُنْتَصِرَ	اِنْتَصَرَ	=====
اُجْتِهَدَ	اِجْتَهَدَ	=====
اُنْثَقَلَ	اِنْثَقَلَ	=====
اُنْكَسِرَ	اِنْكَسَرَ	=====
اُتَّخَذَ	اِتَّخَذَ	=====

اته ويشتم (۲۸) قانون

هر واويائی غیر بدل از همزه که واقع شود متابل و ناکلمه باب افتعال یا تفاعل یا تفعّل
آن را تا کرده در تاء غم می کنند و جو با بر اکثر لغت اهل حجاز در افتعال و بر بعض
لغت اهل حجاز در تفعّل و تفاعل عمل مکرر اِتَّخَذَ يَتَّخِذُ شاز است

دقانون خلاصه: هر هغه واو او یا چي بدل دهمزي تخنه نه وي را غلې که چيري دباب
افتعال یا تفاعل یا تفعّل دفاکلمې په مقابله کبني راسي نو هغه په تاء سره بدل لول او تاپه
تا کبني مدغمول واجب ده داکثر اهل حجاز و په لغت کبني خاص دافتعال په باب کبني
او د بعضی اهل حجاز و په لغت بيا د تفعّل او تفاعل په باب کبني هم واجب دي مگر په

اِتَّخَذَ يَتَّخِذُ كَسْبِي ددي قانون جاري كيدل شاذ دي حُكْمه چي شرطونه دقانون پكسبي نيسي دي .

دقانون شرح وتفصيل

دقانون د(اِتَّعَدَ او اِتَّسَرَ) دى . ددي لپاره يو حُكْم او دوه شرطونه دي . **حُكْم** چي واو اويابه تاسره بدلول اوتاپه تاكي مدغمول واجب دي **اول شرط** واو اويابه بدل دهمزي خخه نه وي راغلي احترازي مثال اِيْتَمَرَ، اُوْتِمَرَ دلته واو اويابه بدل دهمزه خخه راغلي دى **دوهم شرط** واو اويابه په مقابله كي دفاكلمي دباب افتعال، تفاعل، يا تفعل راغلي وي احترازي مثال وَحَدَ، يُوَحِّدُ دا دتفيعيل باب دى . **اتفاقي مثال** داوَتَعَدَ، اِيْتَسَرَ خخه اِتَّعَدَ، اِتَّسَرَ اودتوَاَعَدَ، تِيَاَسَرَ خخه اِتَّاعَدَ او اِتَّاسَرَ اودتَوَحَّدَ خخه اِتَّحَدَّ ويل واجب دى .

فايده: په اِتَّخَذَ، يَتَّخِذُ كَسْبِي شرطونه دقانون موجودنه دي حُكْمه چي دامهموزدى واو اويابه بدل دهمزه خخه نه دي راغلي بلكي اصلي دي بياهم قانون پكسبي جاري سوي دى نو مورداو اويو چي داشاذ دى .

د(اِتَّعَدَ او اِتَّسَرَ) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
اِتَّقَدَ	اَوْتَقَدَ	د (اِتَّعَدَ او اِتَّسَرَ) قانون
اِتَّرَنَ	اَوْتَرَنَ	=====
مُتَّفِقٌ	مُوتَفِقٌ	=====
مُتَّحِدٌ	مُوتَحِدٌ	=====
لِلْمُتَّعِظِينَ	لِلْمُوتَعِظِينَ	===
مُتَّصِلٌ	مُوتَصِلٌ	===
اِتَّهَمَ	اَوْتَهَمَ	===

=====	مُوتِهِمْ	مُتَّهِمٌ
=====	اَوْتَجَلَ	اِتَّجَلَ
=====	مُوتِرْتُ	مُتِّرْتُ

نہہ ویشتم (۲۹) قانون

اگر یکی از سین و شین که واقع شود مقابلہ و ناکلمہ باب افتعال تائی و ی را جنس و ناکلمہ کرده جو از جنس رادر جنس ادغام کرده شود و جو باہ.

دقانون خلاصہ: کہ چیری سین یا شین پہ مقابلہ کی دفا کلمی دباب افتعال راغلی وو نوتاء ددی باب پہ جنس سرہ دفاء کلمی اړول جایزده او جنس پہ جنس کی مدغمول واجب دی (یعنی چي کله تاء پہ فاء کلمی سرہ و اړول سوہ دهغه وروسته بیا ادغام واجب دی)

دقانون شرح او تفصیل

ددی قانون نوم د (اِسْمَع او اِشْبَه) قانون دی . ددی یو حکم او یو شرط دی **حکم** دباب افتعال تا په فاکلمه سره بدلول جائزده او بیا جنس پہ جنس کنبی مدغمول واجب دی **شرط** پر فاکلمه دباب افتعال به سین یا شین راغلی وي احترازي مثال (اجتهد) **اتفاقي مثال** د اِسْمَع ، اِشْتَبَه خنخه اِسْمَع ، اِشْبَه ویل جایز دي .

د (اِسْمَع او اِشْبَه) دقانون اجراء

قانون	اصل	موزون
د اِسْمَع او اِشْبَه قانون	اِسْتَلَمَ	اِسْلَمَ
=====	اِشْتَبَعَ	اِشْبَعَ
=====	اِشْتَمَتَ	اِشْتَمَتَ
=====	اِشْتَعَلَ	اِشْغَلَ
=====	مُسْتَلِمٌ	مُسْلِمٌ

====	مُشْتَعِلٌ	مُشْغِلٌ
====	اِسْتَدَّ	اِسْتَدَّ
=====	مُسْتَمِعَانِ	مُسْتَمِعَانِ
=====	اِشْتَهَدَ	اِشْتَهَدَ

دیرشم (۳۰) قانون

اگر یکی از صاد، ضاد، وط، ظ، که واقع شود متبله ف کلمه باب افتعال تای وی را ط کنند و جو با پس اگر متبله ف کلمه ط است ادغام واجب است اگر ظ است اظهار و ادغام دو طرفه یعنی ط را ظ کردن و عکس او حائز است اگر صاد، ضاد باشد اظهار و ادغام یک طرفه یعنی ط را صاد و ضاد کردن حائز است نه عکس او.

دقانون خلاصه: کچیری صاد یا ضاد ط یا ظا دباب افتعال دفا کلمی په مقابله کبسی راسی. نو تا ددی باب په ط سره بدلول واجب ده اوس نو که چیری دفا کلمی پر برابری هم ط را غلی وی نو ادغام واجب دی او که چیری ظ را غلی وه نو اظهار او ادغام دو طرفه رواه دی اظهار و ادغام دو طرفه دادی ط را ظا گر خول او یا ظا گر خول بیایوپه بل کی مدغمول دواړه روا دی او که چیری پر فا کلمی صاد یا ضاد وی نو اظهار یعنی هریو جلا دادا کول او هم ادغام یک طرفه رواه دی یعنی ط په صاد یا ضاد سره بدلول جائز دی خو عکس ددی بیآ نه دی رواه یعنی چی صاد یا ضاد په ط سره بدل کرل سی

دقانون شرح او تفصیل

ددی قانون نوم د اِطْلَمَ، اِظْلَمَ قانون دی ددی لپاره یو حکم او یو شرط دی البته په اتفاقی مثال کبسی یې څه تفصیل سته **حکم** تا دباب افتعال په ط سره بدلول واجب ده **شرط** پر فا کلمه دباب افتعال به یو د صاد، ضاد، ط، ظا، څخه را غلی وی احترازی مثال **اجتهد اتفاقی مثال:** چی پر فا کلمی ط را غلی وی نو بیادغام واجب دی لکه اِطْلَمَ څخه اِظْلَمَ او که ظ را غلی وه نو بیابنکاره ویل کیږی لکه اِظْلَمَ او دوه طرفه ادغام هم

رواه دی یعنی چي ظا، طا کړي او یاطا، ظا کړي لکه اِظْلَمَ، اِظْلَمَ او که ضاد یاصاد راغلی وي نوبنکاره ویل کیږي لکه اصْطَبِر، اصْطَرَب او ادغام یو طرف هم رواه دي یعنی چي طا په ضاد او صاد بدله کړي لکه اصْبَرَ، اصْرَب لیکن صاد و ضاد په طانه سي بدلېدلاي چي اطبر او اطْرَب يي څوک و وائي.

د اِظْلَمَ، اِظْلَمَ د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
اِظْلَع	اِظْلَع	د اِظْلَمَ، اِظْلَمَ د قانون
مُصَفَى	مُصَفَى	=====
اِصْلَحَ	اِصْلَحَ	=====
مُطَهَّرَاتٌ	مُطَهَّرَاتٌ	=====
اِطْهَرَ	اِطْهَرَ	=====
يَضْرِبُ	يَضْرِبُ	=====
اِظْهَرَ	اِظْهَرَ	=====
اِضْجَاعٌ	اِضْجَاعٌ	=====
ثُمَّ اضْرَهُ	ثُمَّ اضْرَهُ	=====
مُصْلِحٌ	مُصْلِحٌ	=====

یو دیرشم (۳۱) قانون

اگر یکی از دال و ذال و زوا واقع شود متبلفه ف کلمه باب افتعال تالی وی را دال کرده و جو با دال و ذال ادغام می کنند و جو با ذال مثل ظا و زامثل صاد است.

دقانون خلاصه: که چیري دباب افتعال دفاکلمي پربرابري دال يا ذال يا زاراسي

نوتاددي

باب په دال سره بدلول واجب ده اوس نو بيا که چیري پرفاکلمي دال ووادغام واجب دی په قانون دمتجانسينو. او که ذال وودظا په شان دی (يعني اظهار جائز دی او ادغام به دو طرفه وي) اوزا په مثل دصاد وصادده (يعني اظهار او بيا ادغام يو طرفه) رواه دی.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (اِدَّعَمَ ، اِذَّكَّرَ ، اِزَّجَرَ) قانون دی . ددي لپاره يو حکم او يوشرط دي خوپه اتفاقي مثال کښې څه تفصيل سته . **حکم** (تا) دباب افتعال په دال سره بدلول واجب ده **شرط** پرفاء کلمه دباب افتعال به يوددي دري حرفونو څخه لکه (دال، ذال، زا) راغلی وي احترازي مثال **اجتهد اتفاقي مثال** د اِدَّعَمَ ، اِذَّكَّرَ اِزَّجَرَ څخه اِدَّعَمَ اِذَّكَّرَ اِزَّجَرَ ويل واجب دي البته که دال راغلی ووادغام واجب دی او که ذال راغلی وويابنکاره ويل لکه اِذَّكَّرَ او ادغام دوه طرفه چي ذال دال او يادال ذال کړل سي لکه د اِذَّكَّرَ څخه اِذَّكَّرَ يا اِذَّكَّرَ ويل رواه دي او که زا راغلی وه بيا بنکاره ويل رواه دي لکه د اِزَّجَرَ څخه (اِزَّجَرَ) او ادغام یک طرفه هم روا دی چي دال په زا سره بدل کړل سي و زا په زا کښې مدغم کړل سي لکه (اِزَّجَرَ) .

د اِدَّعَمَ ، اِذَّكَّرَ ، اِزَّجَرَ دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
اِدَّهَمَ	اِدَّتَهَمَ	د اِدَّعَمَ ، اِذَّكَّرَ ، اِزَّجَرَ قانون
اِدَّخَرَ	اِدَّتَخَرَ	=====
اِزَّجِرَ	اِزَّتَجِرَ	=====
مِدَّكِرَ	مِدَّتَكِرَ	=====
مِدَّعَمَانَ	مِدَّتَعَمَانَ	=====

====	إِزْدَعَمَ	إِرْزَعَمَ
====	مُزْتَجِرٌ	مُزْدَجِرٌ
=====	يَذْكُرُونَ	يَدْكُرُونَ
=====	لَنْ يَذْكُرُوا	لَنْ يَدْكُرُوا

دوو دیرشم (۳۲) قانون

اگرثا واقع شود ممتابله و ناکلمه باب افتعال اظهار و ادغام دو طرفه جاز است
مکرثا را اثا کردن اولی است.

دقانون خلاصه: که چیری دباب افتعال دفاکلمی پربرابری بانندی ثاراسی
نو (دتا او ثا) په منخ کی اظهار او هم ادغام دوه طرفه رواه دی مگرثا په ثاسره بدلول
دیربنه دی .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم داثبت قانون دی ددی لپاره یو حکم او یو شرط دی **حکم** اظهاریک
طرفه او ادغام دو طرفه رواه دی . **شرط** پر فاکلمه دباب افتعال به حرف د ثاراغلی وی
احترازی مثال ثبت دامجرددی **اتفاقی مثال** اثبت یعنی بنکاره ویل او ثا په ثاسره
بدلول او ثا په ثاسره بدلول لکه اثبت و اثبت ویل رواه دی .

داثبت دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
إِنلَغَ	إِثْلَغَ	دِاثَّبَتَ قانون
إِثْلَجَ	إِثْلَجَ	=====
إِثْوَبَ	إِثْوَبَ	=====
إِثْقَبُوا	إِثْقَبُوا	=====

اِقَارَ	اِثْبَرِ	====
اِثَابَ	اِثْوَبَ	====
مُثْنِ	مُثْبِي	=====
اِثْوَى	اِثْوَى	=====
مُثَلِّمٌ	مُثَلِّمٌ	=====

درو دیرشم (۳۳) قانون

اگر یکی از ده حروف مذکور بالا واقع شود متبله عین کلمه باب افتعال تائی وی را جنس عین کلمه کرده جواز ادغام میکنند و جوباوا کرتا واقع شود ادغام حائز است و اگر یکی از حروف مذکور واقع شود متبله ف کلمه باب تفاعل عسل تائی آنها را جنس ف کلمه کرده جواز ادغام می کنند و جوباوا کرتا باشد ادغام حائز است.

دقانون خلاصه: که چیری دپورتنیو لسو ذکر سوو حروفو شخه (کوم چي په مخکي خلورو قوانینو کبني تیرسوه) یو پربربری دعین کلمې دباب افتعال راسي نو تاددې باب په جنس سره دعین کلمې بدلول جائزده او ادغام پکبني کول واجب دی او که چیری تادعین کلمې پربربری راسي بیا ادغام جائز دی. او که چیری یو ددې پورتنیو ذکر سوو لسو حروفو شخه پربربری دفا کلمې دباب تفاعل راسي نو تادهغه باب په جنس سره دفا کلمې اړول جائز دي ادغام کول یې بیا واجب دي او که چیری تا پربربری دفا کلمې ددې بابونورا غلې وي نوبیایې ادغام جائز دی.

دقانون شرح اوتفصیل

ددې قانون نوم د (خَصَمَ كَطَمَ) قانون دی. ددې لپاره دري حکمه دي داو ل او دو هم حکم

لپاره یو یو شرط دي اود دریم حکم لپاره دوه شرطونه دي **اول حکم** تاد افتعال دعین کلمې د جنس خخه کول جائز او جنس په جنس کنبې مدغمول واجب دی **شرط** په مخکي خلورو قوانینو کي چي کم لس حروف تیرسوه (**د ذ ز ث س ش ص ض ط ظ**) دهغو خخه به یو په مقابله کنبې دعین کلمې دباب افتعال راغلی وي احترازي مثال **اِسْتَمَعَ** دلته میم راغلی دی **اتفاقي مثال** **اِخْتَصَمَ** واکتظَمَ خخه **اِخْصَصَمَ** او **اِكَظَّمَمَ** او بیا دادغام خخه اودهمزه ترسقوط وروسته **خَصَمَ** **كَظَّمَمَ** ویل واجب دي **دوهم حکم** تادباب تفاعل او تفاعل د جنس خخه دفاع کلمې کول جائز او ادغام واجب دی **شرط** پرفاء کلمه دباب تفاعل یا تفاعل به یو حرف ددی لسو حروفو خخه راغلی وي احترازي مثال **تَجَنَّبَ** **تَجَانَبَ** دلته جیم راغلی دی. **اتفاقي مثال** **دَتَطَهَّرَ** او **تَثَقَّلَ** خخه وروسته تر ادغام اودهمزه وصلي تر راوړلو **اطَّهَّرَ**، **اثَّقَلَ** ویل واجب دي. **دریم حکم** تاپه تا کي مدغمول جائز دي ددي لپاره دوه کامل شرطونه دي **اول شرط** پرعین کلمې دباب افتعال به تا راغلي وي احترازي مثال **اجْتَمَعَ** دلته میم راغلی دی **اتفاقي مثال** **اِقْتَتَلَ** وروسته تر ادغام او وروسته تر لیري کولو دهمزه وصلي **قَتَلَ** ویل رواه دي **دوهم شرط** تابه پرفا کلمه دباب تفاعل یا تفاعل راغلي وي احترازي مثال **تَجَنَّبَ** **تَجَانَبَ** دلته جیم راغلی دی. **اتفاقي مثال** **دَتَتَرَّكَ** خخه **اِتْرَكَ** **اِتَارَكَ** ویل جائز دي **نوبت** همزه وصلي دلته د ضرورت په وجه زیاته سوېده **حُكَّه** چي دادغام خخه وروسته که همزه وصلي زیاته نه کړو نو به ابتداء په ساکن سره لازمه سي کوم چي محاله دی. **کما عُرِفَ** و**شِهْرَ** فی قواعد الصرف.

د (خَصَمَ او كَظَّمَمَ) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
يَزَّكَّى	يَنْزَكِّي	د (خَصَمَ كَظَّمَمَ) قانون
مُكْظَّمَمٌ	مُكْتَضَّمٌ	=====

=====	مُدْتَبِّرٌ	مُدْتَبِّرٌ
=====	تَطَهَّرَ	اطَّهَّرَ
====	اِخْتَصَمَ	خَصَمَ
====	اِكْظَمَ	كْظَمَ
=====	اِقْتَلَّ	قَتَلَ
=====	يَخْتَصِمُونَ	يَخِصِمُونَ
=====	تَشَاقَلْتُمْ	اِتَّاقَلْتُمْ

خلوردیرشم (۳۴) قانون

اگر یکی از یازده حروف مذکوره و راونون بعد از لام تعریف واقع شود لام را جنس ایشان کرده و جو باو اگر یکی از ایشان بعد از لام ساکن غیر تعریف واقع شود لام ا جنس ایشان کرده جو از ادغام میکنند و جو با سوای را چرا کی در این حواجب است.

دقانون خلاصه: که چیری یو ددی پورتنیو یو ولسو حروفو شخه (د ذ ز ث س ش ص ض ط ظ ت) کوم چي مخکي په پنځو قوانینو کښې تیرسول او همدان را اونون شخه یو دلام تعریف وروسته راسی نولام په جنس سره دهغه بدلول واجب دي او ادغام هم په کښې واجب دی او که چیری یو دهمدی حروفو شخه وروسته تر لام ساکن غیر تعریف راسی نولام په جنس سره ددوي کول جائز دي او ادغام یې کول واجب دي او پاته سوه را په را کښې په دواړو صورتونو کې بدلول (یعنی لام په راسره بدلول) او مدغمول واجب دي.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د حروف شمسی او قمري قانون دی. ددی تر مخه دیوې فایده یې پیژندل ضروري دي **فائده:** ټوله حروف هجاء ماسواي تر الف ولام ۲۷ دي دیارلس ۱۳ پکښې شمسي دي هغه دادي **س ، ش ، ص ، ض ، ط ، ظ ، د ، ذ ، ر ، ز ، ث ، ت ، ن**

اوپاته قمري دي اولام پردوه قسمه دی **لام تعریف**، **لام غیر تعریف**: لام تعریف هغه لام دی چي دیوشی دمعی کولولپاره راوړل کیږي لکه الرجل. اولام غیر تعریف: هغه لام دی چي دیوشی دمعی کولولپاره نه راوړل کیږي لکه بل، هل. ددې قانون لپاره دوه حکمه دي اود هر حکم لپاره یو یو شرط دی **اول حکم** لام تعریف په جنس سره د مابعد بدلول او جنس په جنس کبني مدغمول واجب دي **شرط** لام تعریف به د حروف شمسي وو ترمنځه راغلی وي احترازي مثال العلم، الحمد دلته عین او حا قمري دي.

اتفاقي مثال السميع الشفيح. دوهم حکم لام غیر تعریف په جنس سره د مابعد بدلول جائز او جنس په جنس کبني مدغمول واجب دي **شرط** لام غیر تعریف به د حروفي شمسي وو ترمنځه راغلی وي احترازي مثال (بل قال) دلته ترقمیه وو مخکبني راغلی دی. **اتفاقي مثال** دبل سؤلت تخه بسؤلت ویل رواه دي.

دارشاد الصرف دمصنف رحمة الله عليه دغه قول چي (ماسوائی را) دوه مقصده دي. **اول** کله چي را دلام غیر تعریفی وروسته راسي نو تبدیل او ادغام دواړه په کبني واجب دي لکه نور حروف شمسي. **دوهم** دادیو سوال جواب دی. **سوال**: هغه داچي په (بل ران) کبني دقانون ددوهم حکم شرط موجود دی لیکن بیا هم قانون نه دی په کبني جاري سوی **جواب** دادی چي په (بل ران) کي سکتته کیږي سکتته فرض ده او ادغام په را کبني دلام غیري تعریفی واجب دی نو فرض تر واجب په مرتبه کبني مقدم دی.

د (حروف شمسي او قمري) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
الرَّحْمَنُ	الرَّحْمَنُ	د (حروف شمسي او قمري) قانون
الشُّكُورُ	الشُّكُورُ	=====
الصَّبُورُ	الصَّبُورُ	=====
الطَّالِبُ	الطَّالِبُ	=====

بل شکر	بل شکر	===
بل ثابت	بل ثابت	===
السَّاعِدُونَ	السَّاعِدُونَ	=====
بل رافع	بل رافع	=====
الظَّالِمُ	الظَّالِمُ	=====

پنجه دیرشم (۳۵) قانون

هر مضارع مشدداً خروقت دخول جوازم و بنا کردن امر حاضر معلوم در آن سه
 وح خواندن جاز است بشرطیکه مضارع مضموم العین نه باشد و اگر نه در آن چهار
 وح خواندن جاز است

دقانون خلاصه: هر هغه مضارع چي اخرئي مشددوي په وخت کښې دداخیلیدو
 دحروف جوازمو پر هغې باندي او په وخت کښې دامر حاضر معلوم دجوړولو دهغې څخه
 په دغه مشددې مضارع کښې دري وجي ویل رواه دي خو په دي شرط چي دغه مضارع
 به مضموم العین نه وي او که چیري مضموم العین وه په هغې کښې څلور وجي رواه دي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (لم یحمر لم یحمر) قانون دی ددې لپاره دوه حکمه دي
 او دهر حکم لپاره درې درې شرطونه دي . **اول حکم** په مضارع کښې ماسواء داصل
 څخه درې وجي ویل رواه دي **شرط:** دمضارع اخر به مشدد وي احترازي مثال (لم
 یضرب) **دوهم شرط:** پر مضارع به یا دحروف جوازمو څخه یو حرف داخل سوی وي
 او یا به امر حاضر وړ څخه جوړ سوی وي احترازي مثال یحمر دلته هیڅ شی نسته **دریم**
شرط مضارع به مضموم العین نه وي احترازي مثال لم یمد **اتفاقي مثال:** لم یحمر لم
 یحمر لم یحمر او احممر احممر و یل رواه دي . **دوهم حکم** په مضارع کښې

ماسواء اصل تخنه خلوروجي ويل رواه دي ددي لپاره دري شرطونه دي خوده شرطونه يي بعينه داوول حكم د شرطونو په شان دی **دریم شرط** مضارع به يي مضموم العين وي احترازي مثال **لم يحمر اتفاقي مثال** ديّمُدُّ تخنه لم يّمُدُّ لم يّمُدُّ او لم يّمُدُّ ويل

د اِحْمَرِّ د قانُون اجراء

رواه دي .

موزون	وجوهات	قانُون
اصْفَرَّ	دري وجي ويل رواه دي	د (احمَرِّ) قانُون
لَمْ يُصْحَرَّ	===	=====
اِخْضَرَ	===	=====
اِصْمَارَر	===	=====
لَمْ يَحْضُرَّ	===	===
اِشْهَبَّ	===	===
لَمْ يَدْهَامَّ	===	=====
لَمْ يَسْمَارَّ	===	=====
لِنْدَهَامَّ	===	=====

دمثال قوانین

شپږ دیرشم (۳۶) قانُون

هر واوي که واقع شود متبله و ناکلم مصدری که بروزن (فِعْلٌ يَا فِعْلَةٌ) باشد بشرطیکه مضارع معلومش نیز معلل باشد، کسرش را نقل کرده بمابعد داده آن را حذف کرده و جو با عوضش تالی متحرکه در آخرش در آوردند و جو با کلیه اِقَامَةٌ و آن این است.

فائده: دمعتل دقواعدو او قوانینو څخه مخکي دڅلوروامورو پيژندل ضروري دي .
اول: داعلال لغوي معنی . **دوهم:** اصطلاحی معنی . **دریم:** داعلال اقسام
څلورم: حروف اعلال .

اعلال په لغت کښې تبدیلی ته وایي او په اصطلاح کښې اعلال تغییر دحرف علت ته وایي . اعلال پردرې قسمه دی . اعلال بال حذف و اعلال بالقلب ، اعلال بالاسکان ، داعلال درې حروف دي . واو ، الف ، یا .

دقانون خلاصه: هر هغه واو چي دفا کلمې پر برابری دداسي مصدر راسي چي پروزن **دفعلاً** یا **فعلتاً** وي خو په دې شرط چي په مضارع معلوم کښې ددغه مصدر به اعلال سوی وي نو دهغه واو کسره نقل کول و مابعد ته ورکول او او حذف کول واجب دي او په عوض کښې يې تا متحرکه په آخر کښې ددغه مصدر راوړل واجب دي په قانون د (اقامة) سره او هغه دغه دی .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (عِدَّة) قانون دی . ددې قانون یو حکم او څلور شرطونه دي **حکم** دواو حرکت رانقل کول و مابعد ته ورکول او او حذف کول واجب دی . **اول شرط** واو به په مقابل کښې دفاء کلمې راغلی وي احترازي مثال قول . **دوهم شرط** واو به په مصدر کښې وي احترازي مثال وِزْرٌ وِثْرٌ دا مصادرنه دی . **دریم شرط** دغه مصدر به د **فعل** یا **فعلتاً** پروزن به وي احترازي مثال واصلٌ ، وُضِعَ . **څلورم شرط** ددغه مصدر په مضارع معلوم کښې به هم اعلال سوی وي (یعنی واو به يې په فعل مضارع معلوم کښې هم حذف سوی وي) احترازي مثال وِجَلٌ چي مضارع يې يُوَجَلُ ده او دلته واو ثابت پاته دی . **اتفاقي مثال** دوعدٌ څخه عدٌ ويل بيا داقامة په قانون سره عِدَّةٌ ويل واجب دي .

دِ عِدَّةٌ دِقَانُونِ اجراء

قانون	اصل	موزون
د (عِدَّةٌ) قانون	وِعْظٌ	عِظَةٌ
=====	وِسْعٌ	سِعَةٌ
=====	وِزْنٌ	زِنَةٌ
=====	وِسْطٌ	سِطَةٌ
=====	وِصْلٌ	صِلَةٌ
=====	وِتْنٌ	تِنَةٌ
=====	وِصْفٌ	صِفَةٌ
=====	وِحْدٌ	حِدَةٌ
=====	وِرْقٌ	رِقَّةٌ

اووه دیرشم (۳۷) قانون

در مصدر هر حرفیکه بحزالتقائی تنوینی بیفتند عوضش تائی متحرکه در آخرش در آرند و جوابا مکر لغة و مائة شاد است .

دقانون خلاصه: په مصدر کنبی چي هر حرف بپله التقاء تنوینی غورحول سوی وي (یعنی دغورخیدو سببئی التقاء تنوینی نه وي) دهغه حذف سوی حرف په عوض کنبی متحرکه (تا) دهغه مصدر په اخر کنبی راوړل واجب ده مگر په لغة او مائة کي که شه هم دقانون شرطونه وجود نه لري خو بیا هم جاري سوی دی نوداشا دي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (اقامة، استقامة) قانون دی. د قانون ترمخه دیوې فایده پيژندل

ضروري دي . **فائده:** التقائي ساكنين پر دوه قسمه ده التقائي تنويني او التقائي غير تنويني التقائي تنويني دي ته وائي چي دوه ساكنين يو حاي راسي يوپكبي تنوين وي لكه (هُدَى) چي په اصل كښې (هُدَيُّ) وو ديا خخه ضمه حذف كړل سوه دثقلت دوجي وروسته ديا او دتنوين په مينخ كښې التقائي ساكنين راغله يا هم حذف كړل سوه (هُدَا) پاته سوه . او التقايي غير تنويني خو معلومه او مشهوره ده . ددي قانون دپاره يو حكم او دوه شرطونه دي **حكم:** دم حذف سوي حرف په بدل كښې په اخر كښې متحركه تا راوړل واجب ده .

اول شرط: په مصدر كښې به يو حرف حذف سوي وي احترازي مثال (يَعُدُّ) دامضارع ده **دوهم شرط:** دغه حذف به دالتقاء تنويني دوجي خخه نه وي سوي (يعني دوهم ساكن به نون تنوين نه وي) احترازي مثال : لكه هُدَى په اصل كښې هُدَيُّ وو اتفاقي مثال د اِقْوَامٌ خخه اِقَامَةٌ او د اِسْتِقْوَامٌ خخه اِسْتِقَامَةٌ ويل واجب دى .

د اقامة او استقامة دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
اِجَابَةٌ	اِجْوَابًا	د (اقامة او استقامة) قانون
اِجَارَةٌ	اِجْوَارًا	=====
اِدَامَةٌ	اِدْوَامًا	=====
اِشَارَةٌ	اِشْوَارًا	=====
اِسْتِدَامَةٌ	اِسْتِدْوَامًا	===
اِسْتِفَادَةٌ	اِسْتِفْوَادًا	===
اِفَادَةٌ	اِفْوَادًا	=====
اِعَارَةٌ	اِعْوَارًا	=====
اِمَارَةٌ	اِمْوَارًا	=====

اته ديرشم (٣٨) قانون

هر و او ساکن منظر غير واقع مقابلہ فناء کلمہ باب افتعال ما قبلش مکسور، آن و اور اب يابدل کند و جوباً بشرطیکه باعث تحریکیش موجود نباشد.

دقانون خلاصه: هر هغه و او چي ساکن وي او بنکاره وي (مدغم نه وي) او پربرابري دفاکلمې دباب افتعال نه وي راغلی او ما قبل يې مکسور وي هغه و او په يا سره بدلول واجب دي خو په دي شرط چي دمتحرک والي سبب يې موجود نه وي .

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم دمیعاد قانون دی . ددې لپاره يو حکم او پنځه شرطونه دي **حکم** و او په ياسره بدلول واجب دي . **اول شرط** و او به ساکن وي احترازي مثال **عوض دوهم شرط** منظر (بنکاره) به وي احترازي مثال **اجلواؤ دلتہ مدغم دی دريم شرط** په مقابلہ کنبې دفاکلمې به دباب افتعال نه وي راغلی احترازي مثال **اتقَدَ چي** په اصل کنبې **اوتقَدَ وو** . **خلورم شرط** ما قبل به ئي مکسور وي احترازي مثال **قول پنجم شرط** دواو د حرکت والي سبب به نه وي احترازي مثال **اوژة** چه په اصل چي **اوژزة** و و ز ا چي په ز ا کنبې مدغمه سول نو دواو دمتحرک کيدلو سبب موجود سو **اتفاقي مثال:** دموعاد تخنه میعاد ويل واجب دي .

د میعاد دقانون اجراء

قانون	اصل	موزون
د (میعاد) قانون	مولاد	میلاؤ
=====	مورام	میرام
=====	موضاع	میضاع
=====	موهاب	میهاب

====	مِوَحَاذٌ	مِیْحَاذٌ
====	مِوَرَاثٌ	مِیرَاثٌ
=====	مِوَتَاقٌ	مِیْتَاقٌ
=====	مِوَزَانٌ	مِیزَانٌ
=====	مِوَقَاتٌ	مِیْقَاتٌ

نہہ دیرشم (۳۹) قانون

هر دال ساکن که مابعدش تائی متحرکه غیرتاء افتعال باشد آن راتا کرده در تاء ادغام می کنند و جوباً بشرطیکه وحدت کلم باشد و کرن حبابی است .

دقانون خلاصه: هر هغه دال چي وروسته تر هغه (تا) متحرکه چي ماسوا دتا خنجه دافتعال دباب وي راغلی وي هغه دال په تاسره بدلول او بیا تا په تا کبني مدغمول واجب ده خو په دې شرط چي دواړه په یوه کلمه کبني وي که چيري په جلا جلا کلمو کبني وي بیا ادغام جائز دی .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (وَعَدَت) قانون دی . ددې لپاره دوه حکمونه دي داوول حکم دپاره دري شرطونه دي او د دوهم حکم دپاره دوه شرطونه دي . **حکم** دال په تاء سره بدلول او تا په تا کبني مدغمول واجب ده په دې شرط چي په یوه کلمه کبني وي او که په دوو کلمو کبني وه نو بیا ادغام جائز دی **اول شرط** دال به ساکن وي احترازي مثال وَعَدَ . **دوهم شرط** تردال وروسته به تا متحرکه وي احترازي مثال وَعَدَن دلته نون راغلی دی **دریم شرط** تردال وروسته به تاد افتعال نه وي راغلي احترازي مثال اِدْتَعَم **اتفاقي مثال دوجوب:** وَعَدَتَّ (مشدد) ویل واجب دي چي په اصل کبني وَعَدَتَّ وو . **اتفاقي مثال دجواز:** قَدْتَبَّيْن (مشدد) ویل جائز دي چي په اصل کبني قَدْتَبَّيْن وو .

دوهم حکم: تا په دال سره بدلول او دال په دال کبني مدغم کول واجب دي . که په يوه کلمه کبني وه او که په دوو کلمو کبني وه نو بيا مدغم کول جائز دي . **اول شرط:** تا به ساکنه وي احترازي مثال : سَکَتَ . **دوهم شرط:** د تا خخه وروسته دال به متحرک وي . احترازي مثال (قَالَتِ ادْعُوا) **اتفاقي مثال وجوب:** د (الْمَتَدُّ) خخه الْمَدُّ) ويل واجب دي . **اتفاقي مثال دجواز:** د (أَنْقَلْتَ دَعْوَالله) خخه (أَنْقَلْتَ دَعْوَالله) ويل جائز دي

د وَعَدَتِ دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
رَقَدَتَّ	رَقَدَتَ	د (وَعَدَتَ) قانون
مَدَّتْ	مَدَدَتَ	=====
جَحَدْتُمْ	جَحَدْتُمُ	=====
شَهِدْتُمْ	شَهِدْتُمُ	=====
قَدْ تَكُونُ	قَدْ تَكُونُ	===
حَسَدَتْهُ	حَسَدَتْهُ	===
وَجَدْتَهَا	وَجَدْتُهَا	=====
قَدْ تَعْلَمُونَ	قَدْ تَعْلَمُونَ	=====
تَوَاعَدْتُمْ	تَوَاعَدْتُمْ	=====

خلويستم (۴۰) قانون

هر واو مضموم يا مکسور که واقع شود، در اول کلمه که ما بعدش ديکروا و متحرک نباشد يا مضموم که متابله عين کلمه باشد همزه می شود جواز بشرطیکه در مضارع معلوم نباشد .

دقانون خلاصه: هر مضموم يا مكسور و اوچي دكلمې په شروع كښې راسي او ترهغه وروسته بل متحرک واونه وي يا داسي مضموم و اوچي پربرابري، دعين كلمې راغلي وي په همزه سره بدلول جائز دي خو په دي شرط چي په مضارع معلوم كښي به نه وي .

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (أَعَدَّ او إِشَاحٌ) قانون دی . ددي لپاره يو حکم او د شرطونو لپاره دوه جماعته دي . **حکم** و او په همزه سره بدلول جائز دي دا ول جماعت درې شرطونه دي **اول شرط** و او به مضموم يا مكسور وي احترازي مثال **وَعَدَ . دوهم شرط** و او به په اول كښي دكلمې راغلي وي احترازي مثال **دَلُوْ .** دلته په آخره كښي راغلي دي . **دريم شرط** ددغه و او متحرکه وروسته به بل و او متحرکه نه وي راغلي احترازي مثال **وَوَبِعِدُّ** **اتفاقي مثال** مثال (أَعَدَّ إِشَاحٌ) چي په اصل كښي **وَعَدَ** او **وِشَاحٌ** وو دُوَعِدْ خخه اُعد دوشاخ خخه اشاخ ويل رواه دي .

ددوهم جماعت لپاره هم درې شرطونه دي **اول شرط** و او به مضموم وي احترازي مثال **قُولٌ** دلته مكسوره دی **دوهم شرط** دعين كلمې پربرابري به راغلي وي احترازي مثال **أَدْلُوْ** دلته دلام كلمې په مقابله كښي راغلي دي . **دريم شرط:** و او به مخفف وي احترازي مثال : لکه **تُحَوِّلُ** دلته مشدد دی . **اتفاقي مثال** **دَقُولٌ** خخه **قَوْلٌ** ويل رواه دي .

د (أَعَدَّ او إِشَاحٌ) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
أَضَعُ	وَضَعُ	د (أَعَدَّ او إِشَاحٌ) قانون
إِصَالٌ	وِصَالٌ	=====
إِرَائَةٌ	وِرَائَةٌ	=====
إِفَاقٌ	وِفَاقٌ	=====

====	وُجِدَ	أُجِدَ
====	طُوِلَ	طُئِلَ
=====	إِثَابٌ	إِثَابٌ
=====	وُعِدَ	أُعِدَ
=====	وَجِأَ	إِجَاءٌ

یوخلویستم (٤١) قانون

هر باب مثال واوي برزون مَنَعَ يَمْنَعُ یا که ماضی اونیافت شده باشد یا مضارع معلومش برزون یَفْعَلُ باشد در مضارع معلوم اون کلمه را حذف کنند

وَجَوَابًا وَازْبَابَ فَعِلٍ يَفْعَلُ دَرْدُو بَابِ وَسِعَ يَسْعُ وَطِي يَطِي

دقانون خلاصه: هر هغه باب چی دمثال واوي خخه پروزن دَمْنَعُ يَمْنَعُ وي او مثال یائی ماضی نه وي استعمال سوې او یائی مضارع معلومه پروزن دِیَفْعَلُ وي ده هغه باب په مضارع معلوم کي فاکلمه حذف کول واجب ده او دَفْعَلٍ يَفْعَلُ دباب خخه په دوو بابو کي لکه وَسِعَ يَسْعُ او طِي يَطِي کې هم حذف کول واجب دي.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم (دِیَعُدُ) قانون دی . ددې قانون لپاره یو حکم او درې شرطونه دي-

حکم دفاء کلمې حذف کول واجب دي .

اول شرط باب به دمثال واوي وي احترازي مثال يَتِمُّ دوهم شرط ددغودرو شيانو خخه

به یو خامخاوي یا خوبه دَمْنَعُ يَمْنَعُ باب وي، یا به داسي مضارع وی چي ماضی ونه لري،

یا به داسي باب وی چي مضارع معلوم ئي پروزن دِیَفْعَلُ وي احترازي مثال يَوْجَلُ .

درېم شرط مضارع معلوم به وي احترازي مثال **يُوْعَدُ اتفريقي مثالونه** په لاندي ډول دي مثال دهغه صورت چي **دَمَع**، **يَمْنَعُ** دباب **ثَخَه** وي لکه **يَضَعُ** ويل واجب دي چي په اصل کښي **يَوْضَعُ** وو. هغه مثال چي ماضي ئي نه وي پيدا سوي لکه **د يُوذُرُ**، او **يُوذَعُ** **ثَخَه يَذُرُ** او **يَذَعُ** ويل واجب دي. مثال دهغه صورت چي مضارع معلوم ئي پروزن **دَيَفْعَلُ** وي لکه **يَعْدُ** ويل واجب دي چي په اصل کښي **يُوْعَدُ** وو. او **دَعَلِمُ** په دوو بابو کښي هم داقانون جاري کيږي لکه **يَطِيءُ**، **يَسَعُ** ويل چي واجب دي.

د (يَعْدُ) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
يَذُرُ	يُوذُرُ	د (يَعْدُ) قانون
يَلِدُ	يَوْلِدُ	=====
يَصِبُ	يُوصِبُ	=====
نَسِمُ	نَوَسِمُ	=====
لم يَلِد	لم يَوْلِد	=====
نَثِقُ	نَوَثِقُ	=====
يَجِدُ	يُوجِدُ	=====
يَلِجُ	يُولِجُ	=====
تَجِدُنِي	تُوجِدُنِي	=====

دوو څلويښتم (٤٢) قانون

هر دو واو متحرک کي جمع شونډ در اول کلمه (واو) اولي رابه همزه بدل کنسند و جوبا **دقانون خلاصه:** هر چيري چي په اول سر کښي دکلمې دوه واوه متحرک سره يوځاي سي نو اول واوپه همزه سره بدلول واجب دي.

دقانون شرح اوتفصيل

ددې قانون نوم د (اَوَاعِدُ او اُوَيْعِدُ) قانون دی. ددې قانون لپاره يو حکم او پنځه شرطونه دي **حکم:** ددوو (واونو) څخه اول و او په همزه سره بدلول واجب دی. **اول شرط:** دوه واوه به وي احترازي مثال (وَعَدَ) دلته يو و او دی. **دوهم شرط:** دواړه به متحرک وي احترازي مثال (وُورِي) دلته دوهم و او ساکن دی. **درېم شرط:** دواړه به سره يو ځای بغل پر بغل وي وي احترازي مثال (وَلَوْلَ) دلته فاصله دلام راغلي ده. **څلورم شرط:** دواړه به په يوه کلمه کښي وي احترازي مثال (وَوَجَدَكَ) دلته په دوو کلمو کښي دي. **پنځم شرط:** دواړه به په اول سر کښي دکلمې وي. احترازي مثال (ارْعَوْوْ) دلته په اخر کښي دکلمې راغلي دي. **اتفاقي مثال:** د وَوَاعِدُ څخه اَوَاعِدُ د وُوَيْعِدُ، او وُوَيْعِدُ څخه اُوَيْعِدُ اُوَيْعِدُ ويل واجب دي .

د(اَوَاعِدُ او اُوَيْعِدُ) دقانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
اَوَاسِعُ	وَوَاسِعُ	د (اَوَاعِدُ او اُوَيْعِدُ) قانون
اُوَيْسِطُ	وُوَيْسِطُ	=====
اَوَاصِلُ	وَوَاصِلُ	=====
اُوَيْبِقُ	وُوَيْبِقُ	=====
اَوَاجِلُ	وَوَاجِلُ	=====
اَوَاضِعُ	وَوَاضِعُ	=====
اَوَارِثُ	وَوَارِثُ	=====
اَوَادِمُ	وَوَادِمُ	=====
اُوَيْشِمَةٌ	وُوَيْشِمَةٌ	=====

درو خلویبستم (٤٣) قانون

هر باب مثال واوي از باب عِلْمِ يَعْلَمُ که غیر محذوف الفاء باشد در مضارع معلوم او سوای اصل سه وح خواندن جایز است چنانچه در (يُوجَلُّ يَا جَلُّ يَيْجَلُّ يَيْجَلُّ) خواندن جایز است .

دقانون خلاصه: هر هغه باب دمثال واوي چي دباب تخه د (عِلْمَ يَعْلَمُ) پروزن راغلی وي او فاکلمه یې حذف سوې نه وي نوپه مضارع معلوم کښې دداسي باب ماسوا داصل تخه درې وجي ويل نوري هم رواه دي لکه په يوجَلُّ کښې چي (يَا جَلُّ، يَيْجَلُّ، يَيْجَلُّ) ويل رواه دي .

دقانون شرح اوتفصیل

ددې قانون نوم د (يَا جَلُّ، يَيْجَلُّ، يَيْجَلُّ) قانون دی . ددې لپاره يو حکم او درې شرطونه دي . **حکم:** په مضارع معلوم کښي ماسوا داصل تخه درې نوري وجي ويل رواه دي . **اول شرط:** باب به دمثال واوي تخه وي احترازي مثال يَيْسَرُ . دامثال يايي دی . **دوهم شرط:** باب به د (عِلْمَ ، يَعْلَمُ) وي احترازي مثال وَعَدَ يَعِدُ ، دادضرب باب دی . **درېم شرط:** مضارع به ئي محذوف الفانه وي احترازي مثال (وَسَعُ ، يَسَعُ) دلته مضارع محذوف الفاده په اصل کښي (يُوسَعُ) وو . **اتفاقي مثال:** ديوجَلُّ تخه (يَا جَلُّ، يَيْجَلُّ، يَيْجَلُّ) ويل رواه دي .

د(يَا جَلُّ، يَيْجَلُّ، يَيْجَلُّ) دقانون اجراء .

موزون	وجوهات	قانون
يُوقُّ	درې وجي ويل رواه دي	د (يَا جَلُّ، يَيْجَلُّ، يَيْجَلُّ) قانون
يُوعَثُ	=====	=====

=====	=====	يُوسَخُ
=====	=====	يُورَبُ
====	=====	يُوبَطُ
====	=====	يُوجَعُ
=====	=====	يُورَسُ
=====	=====	يُوعَرُ
=====	=====	يُوءَبُ

خلور خلويستيم (٢٤) قانون

هر ياي ساكن مظهر غير واقع متبادل وناكلم باب افتعال ما قبلش مضموم آن را بواو بدل كند و جوبا بشرطيكه در جمع افعال، فعلاء صفتي و فعلی صفتي نباشد و اسم مفعول ثلاثي مجرد و اجوف ياي نباشد و اگر باشد ضم ما قبلش را بکسره بدل كند و جوبا **دقانون خلاصه:** هر هغه (يا) چي ساكنه وي او بنكاره وي مدغمه نه وي دباب افتعال دفاع كلمي پربرابري هم نه وي راغلي او ما قبل يي هم مضموم وي هغه (يا) په و او سره بدل و اول واجب ده خو په دي شرط چي په اسم مفعول ثلاثي مجرد اجوف يايي كنبې به نه وي راغلي او د (افعل، فعلاء) صفتي په جمعي كنبې به نه وي راغلي او په نفس (فعلی) صفتي كنبې به هم نه وي راغلي او كه چيري راغلي وي نو د ما قبل ضمه يي په كسره سره بدل و اول واجب ده.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (يوسر) قانون دی ددې قانون دوه حکمه دي. داول حکم دپاره اووه شرطونه او ددوهم دپاره پنځه شرطونه دي. ددې تر مخه ديو شو فائدو پېژندل ضروري دي.

اوله فائده: هغه اسم چي پروزن د (أَفْعُلُ) وي هغه پردري قسمه دی :

(١) اسمي (٢) تفضيلي (٣) صفتي .

اسمي: هغه ته ويل کيږي چي د (أَفْعُلُ) پروزن وي او ديو چا نوم وي . لکه (احمَدُ) . او

تفضيلي: هغه ته ويل کيږي چي د (أَفْعُلُ) پروزن خو وي مگر دزياتوالي معنی په کښې

معتبره وي لکه (أَضْرَبُ) په معنی دډير و هونکي سږي . **صفتي:** بيا هغه ته ويل کيږي

چي د (أَفْعُلُ) پروزن خو وي مگر په هغه کښې صفتي معنی معتبره وي لکه (ابيضُ) په

معنی سره دهغه ذات چي په هغه کښې سپينوالي وي .

دوهمه فائده: وزن (فُعَلَى) هم پردري قسمه دی :

(١) اسمي (٢) تفضيلي (٣) صفتي

اسمي: هغه ته ويل کيږي چي د (فُعَلَى) پروزن وي او ديو چا نوم وي لکه (طوبَى) چي

داديوې درختي نوم دی . **تفضيلي:** هغه دی چي د (فُعَلَى) پروزن وي او په هغه کښې

دزياتي معنی معتبره وي لکه (ضُرْبَى) په معنی سره دډيري و هونکي ښځي .

صفتي: هغه دی چي د (فُعَلَى) پروزن وي او معنی صفتي په کښې لحاظ سوې وي لکه

(حُيْكِي) هغه ښځه چي په ناز او نخرو سره گرځي .

درېمه فائده: د (فَعْلَاءُ) وزن پر دوه قسمه دی : (١) اسمي (٢) صفتي

اسمي: هغه ته ويل کيږي چي پروزن د (فَعْلَاءُ) باندي وي او ديو چا نوم وي لکه

(صَحْرَاءُ) . او **صفتي:** هغه ته ويل کيږي چي په هغه کښې صفتي معنی لحاظ سوې

وي . لکه (بَيْضَاءُ) په معنی سره د سپيني ښځي .

اول حکم: (يا) په او سره بدلول واجب دي . **اول شرط** ياء به ساکنه وي احترازي

مثال (بُيعَ) دلته متحرکه ده . **دوهم شرط** (يا) به ښکاره وي احترازي مثال (مُيِّزَ) دلته

مدغمه ده . **درېم شرط:** دباب افتعال پرفاء کلمې به نه وي راغلي احترازي مثال (

أَيْسِرُ). **خلورم شرط:** ما قبل به ئی مضموم وی احترازی مثال (بِيعُ) دلته یی ما قبل مفتوح دی. **پنجم شرط:** په دغه درو وځایونو کښې به په یوه کښې هم نه وي راغلي. يعني په جمعی کښې د (أَفْعَلُ، فَعْلَاءُ) صفتي کښې به نه وي راغلي احترازی مثال (بَيْضُ) چي داد ابیضُ او بِيضَاءُ) مشترکه جمع ده. **شپږم شرط:** په (فُعْلَى صفتي) کښې به هم نه وي راغلي احترازی مثال لکه (حِيكِي). **اووم شرط:** په اسم مفعول کښې د باب څخه د اجوف یایې به هم نه وي راغلي. احترازی مثال: مَبِئُوعٌ چي داد اجوف د باب اسم مفعول دی. **اتفاقي مثال:** دِيْسِرُ څخه يُوسِرُ ويل واجب دي.

دوهم حکم: د یاد ما قبل ضمه په کسري سره بدلول واجب ده. خلور و شرطونه هغه د اول حکم دي. **پنجم شرط** په دغودرو وځایو کښې به یووي يعني یا به جمع د (أَفْعَلُ، فَعْلَاءُ) صفتي وي، یا به فُعْلَى صفتي وي، یا به د اجوف یایې د باب څخه د اسم مفعول صیغه وي احترازی مثال يُيسِرُ. **اتفاقي مثال** دَبِيضُ څخه چيد (أَفْعَلُ، فَعْلَاءُ) صفتي جمع ده: بِيضٌ ويل اود حِيكِي څخه مَبِيعٌ ويل واجب دي.

د يُيسِرُ دقانون اجراء.

قانون	اصل	موزون
د (يُيسِرُ) قانون	يُيسِرُ	يُوسِرُ
=====	يُيقِنُ	يُوقِنُ
=====	يُيقِنُونَ	يُوقِنُونَ
=====	يُينَعُ	يُونَعُ
=====	يُيْتَمُونَ	يُوتَمُونَ
=====	نُيسِرُ	نُوسِرُ

=====	يُونَمُ	يُونَمُ
=====	مَبِيوعٌ	مَبِيوعٌ
=====	مُيقِنِينَ	مُوقِنِينَ

پنجه خلويستيم (۴۵) قانون

هر واو، ويا متحرک بحرکت لازمی که ما قبلش مفتوح باشد، از آن یک کلمه بالف مبدل شود و جو با بشرطیکه آن واو، ويا متبale ونا کلمه، و عین کلمه ناقص و در حکم عین کلمه ناقص نباشد، و ما بعدش مده زائده که لازم بود تحقق و سکون او و حرف تشنیه، و الف جمع مؤنث سالم، و يائی مشدده، و نون تاکید نباشد، و آن کلمه بروزن (فَعْلَانٌ وَفَعْلَى) و بمعنی آن کلمه که در آن تعلیل نیست نباشد، و متبale عین کلمه ملحق، و متبale عین کلمه بدل از حرف صحیح و متبale عین کلمه فعل تعجب نباشد.

دقانون خلاصه: هغه و او اويا چي حرکت لازمی ولري او ما قبل يي مفتوح وي په هغه يوه کلمه کښې نو دغه و او او يا په الف سره بدلول واجب دي خوپه دي شرط سره چي هغه و او اويا به پربرابري دفا کلمې او عین کلمې د ناقص او يا به په حکم کښې دعین کلمې د ناقص نه وي راغلي. او وروسته به تردغه و او او يا داسي مده زائده هم نه وي چي دهغه ثابت پريښوول او ساکن گړخول لازمی وي. او دغه شان به په هغه کلمه کښې چي و او او يا په کښې راغلي دي حرف تشنیه او الف جمع مؤنث سالم، او يايې مشدده، او نون تاکید هم نه وي، او هغه کلمه به پروزن د (فَعْلَانٌ او فَعْلَى) او په معنی سره دهغي کلمې چي په هغي کښې تعلیل نه وي سوی هم نه وي او همدا شان به دغه و او اويا پربرابري دعین کلمې بدل د حرف صحیح او ملحق نه وي راغلي او په مقابله کښې دعین کلمې د فعل تعجب به هم نه وي راغلي.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (قَالَ، بَاعَ) قانون دی. ددې لپاره یو حکم او اتلس شرطونه دي. څلور شرطونه یې وجودي دي او څوارلس یې عدمي دي. **حکم:** و او او یا په الف سره بدلول واجب دي. **اول شرط:** (واو او یا) به متحرک وي احترازي مثال (قَوْلٌ، بَيْعٌ) دلته ساکن دي. **دوهم شرط:** حرکت به یې لازمي وي احترازي مثال (لَوَاسِطَةً) دلته عارضي دی. چي هغه د ساکن د حرکت دوجي دی. یعني په اصل کبني و او دلته ساکن دی. **دریم شرط:** ما قبل به یې مفتوح او ورسره به په یوه کلمه کبني وي احترازي مثال (سَيَقُولُ) دلته ما قبل او یا جلا جلا کلمې دي. **څلورم شرط:** په مقابله کبني به دفا کلمي نه وي راغلي احترازي مثال (تَوَعَّدَ) پروزن د (تَفَعَّلَ) **پنځم شرط:** په مقابله کبني به دعین کلمې د ناقص (یعني د لفیف مقرون دعین کلمې په مقابله کبني به نه وي راغلي) **فائده:** لفیف مقرون ته مجازاً ناقص هم وایي. احترازي مثال (قَوِيٌّ، حَيِيٌّ) **شپږم شرط:** د ناقص حکمي دعین کلمې پر برابر به هم نه وي راغلي. احترازي مثال (ارْعَوْا، اِرْمِي) دلته اول (واو) او اوله (یا) په حکم کبني دعین کلمې د ناقص دي. **فائده:** ناقص حکمي دې ته وایي چي درباعي دباب کلمه وي او داو لام په مقابل کبني حرف علت راسي نو داسي سولکه دعین کلمې په مقابل کبني چي راسي حکه چي وروسته بل حرف یعني لام ثاني په پسې دی. **اوم شرط:** وروسته به ترو او او یا داسي مده زائده نه وي راغلي. چي دهغه پریښوول او ساکنول لازمي وي احترازي مثال: لکه (سَوَادٌ، بِيَاضٌ) دلته الف مده لازمي دی او دلون دمعنی د حصول دپاره راوړل سوی دی او ثابت ساتل یې ضروري دي. **اتم شرط:** وروسته تر هغه و او او یا به الف دتثیبي نه وي راغلي. احترازي مثال (عَصَوَانٍ، رَحِيَانٍ) **نهم شرط:** وروسته به تر هغه و او او یا الف دجمع مونث سالم نه وي راغلي. احترازي مثال (عَصَوَاتٌ) **لسم شرط:** وروسته به

ترهغه و او او یا (یا) مشدده نه وي راغلي احترازي مثال (عَصَوِيٌّ) **يولسم**
شرط: وروسته به ترهغوی نون د تاکید یعنی ثقیله و خفیفه نه وي راغلي احترازي مثال
 (إِخْشِيَنَّ، إِرْمِيَنَّ) **دولسم شرط:** په کومه کلمه کې چې و او او یا راغلي وي هغه به
 پروزند (فَعْلَانٌ) نه وي احترازي مثال (حَيَوَانٌ ، مَوْتَانٌ) **ديارلسم شرط:** دواړه به په
 داسې کلمه کې نه وي راغلي چې هغه وزن د (فَعْلَى) وي احترازي مثال (صَوْرَى او
 حَيْدَى) **خولسم شرط:** و او او یا چې په کومه کلمه کې وي هغه کلمه به د داسې
 کلمې په معنی نه وي چې په هغې کې تعلیل نه وي سوی. احترازي مثال (عَوْرَعَيْنٌ)
 په معنی د (إِعْوَرٌ او إِعِينٌ) سره دي او په دې کې دواو او یا ما قبل ساکن دي نو
 دا علل څخه مانع دي. **پنځلسم شرط:** و او او یا به په مقابل کې د عین کلمې بدل
 د حرف صحیح څخه نه وي راغلي احترازي مثال (شَيْرٌ) چې په اصل کې شَجَرٌ وو.
شپاړسم شرط: و او او یا به په مقابل کې د عین کلمې د ملحق نه وي راغلي.
 احترازي مثال لکه (قَوْلُولٌ، بَيْعُوعٌ) د اکلمې ملحقې د (قَرُبُوسٌ) دي. **اولسم شرط:**
 و او او یا به په مقابل کې د عین کلمې د فعل تعجب نه وي راغلي احترازي مثال (قَوْلٌ
 بَيْعٌ). **اتلسم شرط:** دواو او یا ما قبل به مفتوح وي احترازي مثال: (قَوْلٌ او بَيْعٌ) دلته
 مکسوره دي. اتفاقي مثال دَقَوْلٌ، بَيْعٌ څخه قَالٌ باعٌ او دَبُوبٌ، نَيْبٌ څخه بَابٌ نابٌ ویل
 واجب دي.

د (قَالَ او بَاعَ) د قانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
خَافَ	خَوَفَ	د (قَالَ او بَاعَ) قانون
كَانَ	كَوَّنَ	=====
نَامَ	نَوَّمَ	=====

لَامَ	لَوَمَ	=====
عَفَا	عَفَوَ	====
طَالَ	طَوَلَ	====
مَالَتْ	مَيَّلَتْ	=====
قَامَتْ	قَوَّمَتْ	=====
قَالَتْ	قَوَّلَتْ	=====
قَلَى	قَلَى	=====

شپر. خلویستم (۴۶) قانون

التقاء ساکنین برد و قسم است علی حده و علی غیر حده، علی حده آنکه ساکن اول مده یا یای تصغیر، و ساکن ثانی مد غم و وحدت کلمه باشد و ما سواى این علی غیر حده است، و حکم علی حده خواندن ساکنین است مطلقاً و حکم علی غیر حده خواندن ساکنین است در حالت وقف و نه خواندن ساکنین در حالت غیر وقف، پس در حالت غیر وقف اگر ساکن اول مده، یا نون خفیفه باشد حذف کرده می شود اتفاقاً سواى سه با در اجوف، یعنی مصدر باب افعال، و استفعال، و اسم مفعول چرا که در اینجا اختلاف است بعضی صرفیان اولی را حذف می کنند و بعضی ثانی را، و اگر ساکن اول مده بانون خفیفه نباشد حرکت داده شود ساکنی که در آخر کلمه است

واگر در آخر نباشد اول را کسره زیرا که کسره در تحریک ساکن اصل است و غیر او بسبب عارضه.

دقانون خلاصه: التقاء ساکنین (یعنی یوئای کیدل دوو ساکن حرفونو) دا پر دوه قسمه ده علی حدّه . او علی غیر حدّه . علی حدّه دې ته وایي چي اول ساکن مده یا (یا) دتصغیر وي، او دوهم ساکن مدغم وي، او دواړه په یوه کلمه کښې وي . او ماسوا ددې څخه نور ټوله علی غیر حدّه ده، **حکم دعلی حدّه:** دادی چي دواړه ساکنین به مطلقاً ویل کیږي (که حالت دووقف وي او که دوصل) او **حکم دعلی غیر حدّه:** دادی چي په حالت کښې دووقف ویل کیږي او دوصل په حالت کښې بیا نه ویل کیږي اوس نو که چیري په حالت کښې دغیروقف اول ساکن مده وي او یانون خفیفه وي نو په اتفاق سره اول حذف کیږي البته په درې ځایونو کښې نه حذف کیږي په اجوف کښې یعنی په مصدر دباب افعال او باب استفعال کښې او په اسم مفعول کښې ځکه چي په دې ځایونو کښې اختلاف دی بعض صرفیان اول حذف کوي او بعض دوهم . او که چیري اول ساکن مده یانون خفیفه نه وي نو حرکت به وهغه ساکن ته ورکول کیږي چي دکلمې په اخر کښې وي او که چیري دکلمې په اخر کښې نه وي نو اول ته حرکت ورکول کیږي او کسره دساکن په حرکت ورکولو کښې اصله ده یعنی چي وساکن ته حرکت ورکول کیدی نو په کسري سره ورکول کېږي . او که چیري ویو ساکن ته نور حرکات لکه فتحه یا ضمه ورکول کیدل نو هغه به دیو عارضی سبب دوجي څخه وي لکه په (کم یحمر کښې دلته فتحه داخف الحركات دوجي ورکړل سوېده .

دقانون شرح او تفصیل

فابده: التقتائي ساکنین دې ته وایي چي دوه ساکن حرفونه داسي سره جمع سي چي په مینځ کښې یې متحرک حرف نه وي . بیا التقیای ساکنین پر دوه قسمه ده: **علی حدّه او علی غیر حدّه:** علی حدّه درې شرطونه لري **اول شرط:** اول ساکن به مده یا یایي

تصغیر وی . **دوهم شرط:** دوهم ساکن به مدغم وی . **دریم شرط:** دواړه به په یوه کلمه کښې وی لکه (اِحْمَارٌ ، اُحْمُورٌ خُویصَةٌ) . او که دغه شرطونه نه وه نو بیا علی غیر حده ورته ویل کیږي او ددې اووه صورتونه جوړیږي چي په لاندې نقشه کښې یې تاسي کتلاى سى .

اول صورت	دوهم صورت	دریم صورت	خلورم صورت	پنځم صورت	شپږم صورت	اووم صورت
اتقاء شرط اول	اتقاء شرط ثاني	اتقاء شرط ثالث	اتقاء شرط اول و دووم	اتقاء شرط دووم و دریم	اتقاء شرط اول و دریم	اتقاء د ټولو شرطونو
يَخِصُّمُ	قَالَنَ	اِضْرِبُونَ	مُدُّ	اِضْرِبُوا الْقَوْمَ	لِتُدْعَوْنَ	قُلِ الْحَقُّ

ددې قانون نوم د (التقاء ساکنین) قانون دی. ددې لپاره پنځه حکونه دي یو د علی حده دپاره دی. او خلور د علی غیر حده دپاره دي . **اول حکم:** دواړه ساکنین خپل پرحال پریښول واجب دي . **شرط:** التقاء ساکنین به علی حده وي احترازي مثال **يَخِصُّمُ اتفاقي** **مثال:** (اِحْمَارٌ ، اُحْمُورٌ ، خُویصَةٌ) **دوهم حکم:** ساکن حرفونه خپل پرحال باندي پریښول واجب دي ددې لپاره دوه شرطونه دي . **اول شرط:** التقاء ساکنین به علی غیر حده وي احترازي مثال (اِحْمَارٌ) **دوهم شرط:** حالت به دوقف وي احترازي مثال (قُلِ الْحَقُّ) **اتفاقي مثال:** نستعین . **دریم حکم:** اول ساکن حذف کول واجب دی. ددې لپاره دري شرطونه دي . **اول شرط:** التقاء ساکنین به علی غیر حده وي احترازي مثال (اِحْمَارٌ) **دوهم شرط:** حالت به دوقف نه وي احترازي مثال (نستعین) **دریم شرط:** اول ساکن به مده یا نون خفیفه وي احترازي مثال (يَخِصُّمُ) **اتفاقي مثال** د (قَالَنَ) **خخه قُلنُ)** او د (لا تُهَيِّنَنَّ الْفَقِيرَ خخه لا تُهَيِّنَنَّ الْفَقِيرَ) ویل واجب دي . **فائده:** ددې قاعدي خخه د اجوف درې صیغې مستثنی دي یعنی اول ساکن په کښې حذف کول

جائز دی، واجب نه دی. **خلورم حکم:** و آخر ساکن ته حرکت و رکول واجب دي اول او دوهم شرطیې د تیرسوي حکم د شرطونو په شان دی. **دریم شرط:** اول ساکن به مده یانون خفیفه نه وي احترازي مثال (قالن) **خلورم شرط:** د دوو ساکنینو څخه به یو په اخر کبې د کلمې راغلی وي احترازي مثال (يَخَصِّمُ) دلته یو لاهم نسته په آخر کبې .

اتفاقي مثال: چي ساکن اول په آخر کبې د کلمې وي د (قُلِ الْحَقُّ) څخه قُلِ الْحَقُّ ویل واجب دي او چي ساکن ثاني په آخر کبې د کلمې وي لکه لم يَحْمَرَّ ویل واجب دي .

پنځم حکم: اول ساکن ته حرکت د کسري و رکول واجب دي اول، دوهم، دریم شرطیې د خلورم حکم د شرطونو په شان دی. **خلورم شرط:** د دوو ساکنینو څخه به یو په اخر کبې د کلمې نه وي احترازي مثال (قُلِ الْحَقُّ) **اتفاقي مثال:** د يَخَصِّمُ څخه يَخَصِّمُ بیا یخصم ویل واجب دي.

د (التقاء ساکنینو) د قانون اجراء

موزون	قسمونه	قانون
احمَارٌ	علی حده	د (التقاء ساکنینو) قانون
أَحْمُورٌ	علی حده	=====
تَرْتُوا النِّسَاءَ	علی غیر حده	=====
قُلِ الْحَمْدُ	علی غیر حده	=====
قَالَتِ الْيَهُودُ	علی غیر حده	====
مُدَهَامَّتَانِ	علی حده	====
مَرِيضٌ	علی غیر حده	=====
قَالَ	علی غیر حده	=====
إِضْرِبُونَ	علی غیر حده	=====

====	علی غیر حدہ	اضربوا القوم

اووه خلویبنتم (۴۷) قانون

هر واو غیر مکسور که در ماضی ثلاثی مجرد اجوف الف شده بیفتد فاکلمه
اورا حرکت ضمی دهند و جو بآ .

دقانون خلاصه: هر هغه واوچی مکسور نه وی دثلاثی مجرد اجوف په ماضی کبسی
یوخل په الف سره بدل سوی وی او بیاحذف سوی وی هغه چی په کومه کلمه کبسی وی
دهغی وه فاکلمی ته حرکت دضمی ورکول واجب دی .

دقانون شرح او تفصیل

ددی قانون نوم د (قُلْنَ طَلْنَ) قانون دی ددی لپاره یو حکم او پنځه شرطونه دي **حکم:**
دماضی معلومی فاکلمی ته حرکت دضمی ورکول واجب دی. **اول شرط:** واو به غیر
مکسور وی احترازی مثال (خَوْفَ) **دوهم شرط:** ماضی معلوم به وی احترازی مثال
(قُولْنَ) دامجهوله ده. **دریم شرط:** ثلاثی مجرد به وی احترازی مثال (اقومن)
دثلاثی مزید فیه دی. **خلورم شرط:** باب به اجوف وی احترازی مثال (دَعَت) چی
په اصل کبسی دَعَوْتُ وودا ناقص دی. **پنځم شرط:** په الف سره به بدل سوی وی او بی
به حذف سوی وی احترازی مثال (قَالَ، بَاعَ) په الف سره بدل سوی دی. خو حذف سوی
نه دی. **اتفاقی مثال:** لکه قَوْلَنْ په قانون دقال سره (قَالَنْ) سویا الف دالتقاء
ساکینو دوجی خخه ولاپی قُلْنَ سویا په دغه قانون سره (قُلْنَ) سو. او همداشان
اعلال په طَوْلَنْ کبسی کیږی چی طَلْنَ ویل یی واجب دي .

د (قُلْنَ طُلْنَ) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
مُتَنَ	مَوْتَنَ	د (قُلْنَ طُلْنَ) قانون
خُرْنَ	خَوْرْنَ	=====
خُتْنَ	خَوْتْنَ	=====
جُرْنَ	جَوْرْنَ	=====
طُلْنَ	طَوْلْنَ	=====
صُلْنَ	صَوْلْنَ	=====
عُدْتُ	عَوْدْتُ	=====
دُرْنَ	دَوْرْنَ	=====
لُمْتُ	لَوْمْتُ	=====
تُبْتُ	تَوْبْتُ	=====

اته خلويستيم (۴۸) قانون

هر او مكسور وياي مطلقاً در ماضي معلوم ثلاثي مجرد اجوف الف شده بيفتد
فناكله اور احركت كره مي دهند و جوبا.

دقانون خلاصه: هر مكسوره وا او (يا) مطلقاً يعني چي هر ډول وي چي دثلاثي
مجرد اجوف په ماضي معلوم كښي يو وار الف سوي وي او بيا حذف سوي وي دغه واو
او يا چي په كومه كلمه كښي وي دهغي و فاكلمي ته حركت دكسري وركول واجب دي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (خِغْنِ او بَعْنِ) قانون دی. ددې لپاره یو حکم او پنځه شرطونه دي **حکم:** فا کلمې ته حرکت د کسري ورکول واجب دی. **اول شرط:** (واو) به مکسور او (یا) به مطلقاً وي که مکسوره وي که نه وي احترازي مثال (قَوْلٌ طَوْلٌ) دلته مکسوره نه دی. **دوهم شرط:** په ماضي معلوم کبني به وي احترازي مثال (يَخَوْفُ) دلته په مضارع کبني دی. **درېم شرط:** په ثلاثي مجرد کبني به وي احترازي مثال (أَطْرَنَ) چه په اصل کبني اَطْرَنَ وو او دامزید دی. **خلورم شرط:** په اجوف کبني به وي احترازي مثال (رَضِيَتْ، رَمِيَتْ) دا ناقص دی. **پنځم شرط:** واو او یا به یو واري الف سوي وي وروسته تر الف کیدو به حذف سوي وي احترازي مثال (خَافَ، بَاعَ) دلته بدل سوي دي خو بیا نه دي حذف سوي. **اتفاقي مثال:** (خِغْنِ، بَعْنِ) چه په اصل کبني خَوْفِنَ، بَيْعِنَ وو.

د (خِغْنِ، بَعْنِ) دقانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
طِبْنٌ	طَبِينٌ	د (خِغْنِ، بَعْنِ) قانون
هِنٌّ	هَيْئِنٌ	=====
بَعْنٌ	بَيْعِنٌ	=====
نِمْتُ	نَوْمْتُ	=====
زِدْتُ	زَيْدْتُ	====
صِدْنَا	صَيْدْنَا	====
صِرْنَا	صَيِّرْنَا	=====

بِتَنَا	بَيْتَنَا	=====
كِلْنَا	كَيْلْنَا	=====
طِحْنَ	طَيْحْنَ	=====

نہہ خلویستہم (۴۹) قانون

هر واو، ویا مضموم یا مکسور متوسط یا در حکم متوسط که در اصل نمائنده باشد در ناقص ثلاثی مجرد مطلقاً در فعل متصرف یا در متعلقات وی بحز (فِعْلٍ) حقیقی و حکمی از اجوف و (تَفْعُلَيْنَ) از ناقص حرکت آن واویا نقل کرده بما قبلش میدهند و جو با بگشرد طیکه ان واویا بدل از همزه ضم و کسره انها منقول از همزه نباشد و ما قبل آنها مفتوح و مده ولین زائده نباشد و در فعل از اجوف نقل حرکت، و حذف، و اشمام وی حائز است و در (تَفْعُلَيْنَ) از ناقص نقل حرکت و اشبات وی حائز است.

دقانون خلاصه: هر هغه و اوچی مضموم یا مکسور وی اوپه مینخ کنبی دکلمی راسی یاپه داسی کلمه کنبی وی چی هغه کلمه په حکم کنبی د (مینخ دکلمی) وی اوچی په اصل کنبی سلامت نه وی پاته سوی اوپه ناقص کنبی د ثلاثی مجرد مطلقاً بیله دغه قیده او شرطه اوپه فعل متصرف کنبی به وی او یابه په متعلقاتو کنبی د فعل متصرف وی خود اجوف دباب په (فِعْلٍ) حقیقی یا حکمی کنبی به نه وی او د ناقص دباب په (تَفْعُلَيْنَ) وزن کنبی به نه وی نو حرکت دهغه و اوویا نقل کول و ما قبل ته ورکول واجب دی، خو په دې شرط چی هغه و اوویا به دهمزې خخه بدل نه وی راغلی او نه به ئی هم ضمه او کسره دهمزې خخه را نقل سوی وی او ما قبل به دهغوی مفتوح او مده زائده هم نه وی.

او دا جوف شخه د (فُعِلَ) په وزن کنبې درې وجي ویل رواه دي . (۱) د حرکت نقل کول
 (۲) حذف کول د حرکت (۳) او اشمام کول . او په (تَفْعُلَيْنَ) وزن کنبې د ناقص حرکت
 او اثبات د حرکت دغه دواړي طریقې ویل رواه دي .

د قانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (يَقُولُ او يَبِيعُ) قانون دی . ددې قانون درې حکمونه دي . دا اول حکم
 دپاره دوو لیس شرطونه دي . درې وجودي دي او نه داني عدمي دي . د دوهم حکم دپاره
 درې شرطونه دي . او د دریم حکم دپاره یې یو شرط دی .

اول حکم: حرکت د (واو) او (یا) نقل کول و ماقبل ته ورکول واجب دی . **اول شرط:**

(واو او یا) به مضموم یا مکسور وي احترازي مثال (قَوْلٌ، بَيْعٌ) دلته ساکن دي .

دوهم شرط: (واو، یا) به حقیقتاً په مینځ کنبې راغلي وي یا به په حکم کنبې د مینځ

راغلي وي احترازي مثال (دَلُوٌ، ظَبِيٌّ) دلته دلام کلمې په مقابله کنبې راغلي دي .

دریم شرط: (واو او یا) به په اصل ماضي کنبې سلامت نه وي پاته سوي احترازي

مثال (يَعُورُ، يَصِيدُ) ددې اصل (عَوَرَ او صَيَدَ) وو دلته سلامت پاته سوي دي .

خلورم شرط: په فعل متصرف یا به دهغه په متعلقاتو کنبې وي (یعني دهغه شخه چي

کوم اسمونه جوړسوي وي لکه اسم فاعل، اسم مفعول) احترازي مثال (قَوْلٌ بَيْعٌ

أَدُوٌّ، أَعْيُنٌ) دانه فعل متصرف دی او نه هم د فعل متصرف متعلقات دي .

فائده: متصرف هغه فعل دی چي دهغه شخه مضارع او اسم فاعل جوړیږي . **پنځم**

شرط: (واو او یا) به په (فُعِلَ) حقیقي یا حکمي کنبې نه وي راغلي . احترازي مثال

(قَوْلٌ، بَيْعٌ) دا فُعِلَ حقیقي دی او (أَنْقُودٌ او أُخْتِیْرَ) دا فُعِلَ حکمي دی . **فائده:** حکمي

هغه فعل دی چي اول دوه حروف ځني حذف کړل سي نود (فُعِلَ) وزن ځني جوړیږي لکه

(أَنْقُودٌ) . **شپږم شرط:** په (تَفْعُلَيْنَ) ناقص کنبې به نه وي راغلي احترازي مثال

(تَدْعُوینَ) **اوم شرط:** هغه (واو او یا) به بدل دهمزې څخه په ابدال جوازي سره نه وي راغلي احترازي مثال (يَسْتَهْزِئُونَ، سُؤْلَ) چې په اصل کښې (يَسْتَهْزِئُونَ، سُؤْلَ) **اتم شرط:** ضمه وکسره دهغه (واو او یا) به دهمزې څخه نه وي رانقل سوې احترازي مثال (يَسُوْ، يَجِيْ) چې په اصل کې (يَسُوْءُ يَجِيْءُ) او **نهم شرط:** ماقبل به دهغه واو او یا مفتوح نه وي احترازي مثال (قَوِي حِي) **لسم شرط:** دواو او یا څخه به مخکښې الف مده نه وي احترازي مثال (قَاوْلُ، بَايْعُ) **يوولسم شرط:** دواو او یا ماقبل به لين زائده نه وي. احترازي مثال: لکه (مُقَيُّوْلٌ مُّبَيِّعٌ) دلته ماقبل لين زائده دی. **دوولسم شرط:** واو او یا به داسم په يوه داسي کلمه کښې نه وي چې دقانون دجاري کيدلو دوجي ديو مشهور فعل هم وزن سوی وي احترازي مثال لکه (تَحْوِيلٌ تَمِيْزٌ). دلته بيا که قانون جاري سي د (تَحِيْلٌ او تَمِيْزٌ) وزن ځيني جوړيږي. **اتفاقي مثال** ديقول، يبيع څخه يقول يبيع ويل واجب دي. **دوهم حکم:** واو او یا پردري ډوله ويل رواه دي **۱** نقل د حرکت **۲** حذف د حرکت **۳** اشمام. **اول شرط** دغه واو او یا به په (فِعْلٌ) حقيقي يا حکمي اجوف کښې وي احترازي مثال لکه (يَقُوْلُ يَبِيْعُ) دا نه حقيقي (فِعْلٌ) دی او نه حکمي. **دوهم شرط:** ماقبل به دهغه (واو او یا) مضموم وي احترازي مثال (طَيْبٌ، خَوْفٌ) **دريم شرط:** واو او یا به په اصل ماضي کښې سالم نه وي پاته سوي. احترازي مثال (عَوْرَ صَيْدٍ) دلته سالم پاته دي. **اتفاقي مثال:** دنقل حرکت لکه د (قُوْلٌ بَيْعٌ) څخه (قِيلَ او بِيْعَ) ويل رواه دي. او حذف حرکت مثال: لکه د (قُوْلٌ بَيْعٌ) څخه (قُوْلٌ او بَيْعٌ) ويل رواه دي. او د اشمام په صورت کښې د (قِيلَ او بِيْعَ) په شان ويل کيږي. البته د فاکلمې کسره د ضمي طرفته مائله وي او ديا کلمه دواړه طرفونو ته مائله وي. **فائده شهيدزاده:** اشمام په لغت کښې بوی ورکولو ته وايي او په

اصطلاح کنبی دقاریانو (په شونډانو داسي چم او طریقه کول لکه ضمه چي اداء سي خو حقیقه ضمه نه وي)

دریم حکم: (واوایا) پردووو طریقو ویل رواه دي ^۱ نقل د حرکت ^۲ اثبات د حرکت.

شرط: کلمه به د ناقص دباب څخه د (تَفْعَلِينَ) پروزن باندي راغلي وي احترازي مثال

(تَقُولِينَ) د ناقص نه دی. **اتفاقي مثال** (تَدْعُوينَ) په اثبات سره د حرکت (يعني پر

خپل دغه موجوده حالت باندي ویل) او د اهم رواه دی چی نقل د حرکت دواو وعین ته

وسي (تَدْعُوينَ) بیا او د (مِيعَادُ) په قانون سره په یا سره بدل سي او بیا یوه یا د التقاء

ساکنین دوجي حذف کرل سي نو (تَدْعِيْنَ) به ځيني جوړ سي.

د(يَقُولُ او يَبِيْعُ) د قانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
يَقُوْرُ	يَقُوْرُ	د (يَقُوْلُ او يَبِيْعُ) قانون
يَحُوْلُوْنَ	يَحُوْلُوْنَ	=====
يَطُوْلُ	يَطُوْلُ	=====
يَغُوْتُ	يَغُوْتُ	=====
يَنُوْبُ	يَنُوْبُ	=====
تَجُوْرُ	تَجُوْرُ	=====
أَعُوْذُ	أَعُوْذُ	=====
يَصُوْتُ	يَصُوْتُ	=====
نَسُوْقُ	نَسُوْقُ	=====
أَجُوْرُ	أَجُوْرُ	=====

پنخوسم (۵۰) قانون

هر واو، و یا متوسط مفتوح که در اصل سلامت نمانده باشد در فصل متصرف یا متعلقات وی سوانی کلمه اسم که بر وزن (أَفْعَلُ) ما قبلش حرف صحیح ساکن مظهر باشد فتحش را نقل کرده بماقبل داده آن را ب الف بدل کننده و جو باً بشرطیکه آن کلمه ملحق و بمعنی لون و عیب و بین الساکنین حقیقتاً یا حکماً نباشد.

دقانون خلاصه: هر هغه و او او یا چي دکلمې په مینخ کنبې وي او مفتوح وي چي خپل په اصل کنبې سلامت نه وي پاته سوی په فعل متصرف یا په متعلقاتو کنبې دهغه راغلی وي . نه په داسي کلمه کنبې چي پروزن د (أَفْعَلُ) وي . او ماقبل يي حرف صحیح ساکن بنکاره وي فتحه يي را نقل کول و ماقبل ته ورکول او هغه و او او یا په الف سره بدلول واجب دي خو په دې شرط چي هغه کلمه به ملحق او په معنی درنگ او عیب سره نه وي او دغه و او او یا به دوو ساکنینو په مینخ کنبې هم نه وي راغلي يعني داسم آلې صیغه به نه وي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (يُقَالُ او يُبَاعُ) قانون دی ددې دپاره یو حکم او لس شرطونه دي .
حکم: دواو او یا حرکت ماقبل ته نقل کول او (واو) او (یا) په الف سره بدلول واجب دي .
اول شرط: (واو او یا) به حقیقه په مینخ کنبې راغلي وي احترازي مثال (وَعَدَ يَسْرَ)
دوهم شرط: دواړه به مفتوح وي احترازي مثال (قَوْلَ ، يُبِعَ) دلته دواړه مکسور دي .
دریم شرط: په اصل کنبې به سلامت نه وي پاته سوي . احترازي مثال (يُعَوِّرُ ، يُصِيدُ) داد (عَوَّرَ او صَيَّدَ) خنخه دي .
خلورم شرط: په فعل متصرف کنبې به راغلي

وي يابه دهغه په متعلقاتو کښې راغلي وي احترازي مثال (مَا قَوْلُهُ ، مَا بَيْعُهُ) دانه فعل متصرف دی. او نه دهغه د متعلقاتو څخه دی. **پنځم شرط:** په داسې کلمه کښې به داسم نه وي چې پروژن د (أَفْعَلُ) وي احترازي مثال (أَقُولُ ، أَبِيعُ).

شپږم شرط: مخکښې به يې حرف صحيح ساکن راغلی وي احترازي مثال (قَوْلَ بَيْعَ) دلته يې ما قبل مفتوح دی. **اووم شرط:** دواړه به مظهر وي احترازي مثال (قَوْلَ بَيْعَ) دلته مدغم دي. **اتم شرط:** په ملحق کلمه کښې به نه وي راغلي. احترازي مثال (جَهْوَرَ) او شَرِيفَ چې ملحق د (دَحْرَجَ) دي. **نههم شرط:** په کومه کلمه کښې چې واو او يا وي په هغې کښې به درنگ او عيب معنى نه وي احترازي مثال (اِسْوَدَّ ، اِعْوَزَّ) دلته رنګ او عيب دواړه موجود دي. **لسم شرط:** هغه واو او يا به د دوو ساکينو حقيقي يا حکمي په مينځ کښې چې سکون يې لازم وي نه وي راغلي احترازي مثال د حقيقي (مِقْوَالُ مِبْيَاعُ) او د حکمي مثال (مِقْوَالُ مِقْوَلَةٌ) دلته واو او يا د دوو ساکينو په مينځ کښې راغلي دي **اتفاقي مثال:** دَيَقُولُ ، يُبِيعُ څخه يُقَالُ ، يُبَاعُ ويل واجب دي.

د (يُقَالُ او يُبَاعُ) د قانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
يُطَالُ	يُطَوُّ	د (يُقَالُ او يُبَاعُ) قانون
يُضَاعُ	يُضِيعُ	=====
يُشَارُ	يُشِيرُ	=====
يُهَابُ	يُهَيْبُ	=====
يُرَاحُ	يُرْوَحُ	====
يُصَامُ	يُصَوِّمُ	====

=====	يُخَوَّنُ	يُخَانُ
=====	يُصَوِّتُ	يُصَاتُ
=====	يُسَوِّقُ	يُسَاقُ
=====	يُجَوِّزُ	يُجَازُ

یو پنخوسم (۵۱) قانون

هر واو ویا که واقع شود بعد از الف (فَاعِلٌ) و در اصل سلامت نمانده باشد یا اصل او نباشد آن واو، و یا را ب همزه بدل کنند و جو بًا.

دقانون خلاصه: هر هغه واو و یا چي وروسته ترالف د (فَاعِلٌ) راسي او په اصل کښي سلامت نه وي پاته سوي ياد سره څخه اصل نه لري هغه واو او یا په همزه سره بدلول واجب دي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (قَائِلٌ او بَائِعٌ) قانون دی. ددې دپاره یو حکم او درې شرطونه دي .
حکم: (واو او یا) په همزه سره بدلول واجب دي . **اول شرط:** واو او یا به دالف څخه وروسته راغلي وي . احترازي مثال: (قَوْلٌ او بَيْعٌ) دلته الف نسته . **دوهم شرط:** واو یا به وروسته ترالف د (فَاعِلٌ) واقع سوي وي احترازي مثال (مَقَاوِلُ مَبَايِعُ) دلته دالف (مَفَاعِلٌ) څخه وروسته راغلي دي . **دریم شرط:** په اصل کښي به سلامت نه وي پاته سوي یا به گرسره اصل نه لري احترازي مثال (عَاوِرٌ صَايِدٌ) ددې اصل (عَوْرٌ او صَيْدٌ) دی او هلته سلامت پاته دی . **اتفاقي مثال:** د (قَاوِلٌ، بَايِعٌ) څخه (قَائِلٌ، بَائِعٌ) ویل واجب دي

د (قَائِلٌ او بَائِعٌ) دقانون اجراء.

قانون	اصل	موزون
د (قَائِلٌ او بَائِعٌ) قانون	دَاوِرَةٌ	دَائِرَةٌ
=====	غَائِبَةٌ	غَائِبَةٌ
=====	صَاوِمٌ	صَائِمٌ
=====	حَايِلَاتٌ	حَائِلَاتٌ
=====	طَاوِلٌ	طَائِلَةٌ
=====	خَاوِفٌ	خَائِفٌ
=====	فَائِدَةٌ	فَائِدَةٌ
=====	قَاوِمُونَ	قَائِمُونَ
=====	نَاوِمٌ	نَائِمٌ
=====	دَاوِمٌ	دَائِمٌ

دوو پنخوسم (۵۲) قانون

هر واو که واقع شود در متبایه عین کلمه مصدر، یا جمع و در فعل و واحد سلامت نه مانده باشد و یادر واحد ساکن و در جمع ما قبل الف باشد ما قبلش مکسور آن و اورا ب یا بدل کنند و جوباً بشرطیکه لام کلمه وی معلل نباشد .

دقانون خلاصه: هر هغه و اوچی پر برابرې دعین کلمې دمصدر یا جمعی راسی اوپه فعل او واحد کبني سلامت نه وي پاته سوی اوپه واحد کبني ساکن وي اوپه جمع کبني تر الف مخکي اغلی وي او ما قبل یې مکسور وي هغه و اوپه یاسره بدلول واجب دي خوپه

دې شرط چي دهغه لام كلمه به يې معلله نه وي (يعني په لام كلمه كښې به يې قانون نه وي جاري سوی .

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (قِيَامٌ، قِيَالٌ، حِيَاضٌ) قانون دی: ددې قانون لپاره يو حکم او د شرطونو دپاره يې **درې جماعته** د اول او دوهم جماعت لپاره څلور څلور شرطونه دي د دريم جماعت دپاره پنځه شرطونه دي. **حکم:** واوپه يا سره بدلول واجب دي **اول شرط:** واوبه د عين کلمې په مقابل کښې راغلی وي احترازي (وِصَالٌ) دلته دفاکلمې په مقابله کښې راغلی دی. **دوهم شرط:** صيغه به د مصدر وي احترازي مثال (قَوَالٌ) دا جمع مکسره ده. **فائده:** که څه هم دغه قانون په دې صېغې کښې هم جاري کيږي خو په حيثيت د مصدر نه جاري کيږي بلکي په حيثيت د جمعي مکسري جاري کيږي .

دريم شرط: په فعل کښې به سلامت نه وي پاته سوی احترازي مثال (قِوَامٌ) چي دباب مفاعله مصدر يې کړې) نو ماضي يې (قَاوَمٌ) راعي او دلته ثابت پاته دی. **څلورم شرط:** ما قبل به يې مکسور وي احترازي مثال (جَوَادٌ) دلته مفتوح دی.

اتفاقي مثال: د قام دباب د (قِوَامٌ) څخه (قِيَامٌ) ويل واجب دي .

دوهم جماعت: اول شرط: واوبه د عين کلمې په مقابل کښې راغلی وي احترازي مثال (وَعْدٌ) دافاکلمه ده. **دوهم شرط:** صيغه به د جمعي وي احترازي مثال لکه (قِوَامٌ) داصدر دی. **فائده:** که څه هم دغه قانون په دې صېغې کښې هم جاري کيږي خو په حيثيت د جمعي نه جاري کيږي بلکي په حيثيت د مصدر جاري کيږي . **دريم شرط:** واوبه په واحد کښې ثابت نه وي پاته سوی احترازي مثال (عَوَارٌ) مفرد يې (عَاوِرٌ) دی او دلته ثابت پاته سوی دی. **څلورم شرط:** دواو ما قبل به مکسور وي احترازي مثال (قَوْلَةٌ) دلته يې ما قبل مفتوح دی. **اتفاقي مثال:** د (قِوَالٌ) څخه

(قِيَالٌ) ویل واجب دی **دریم جماعت**: ددریم جماعت لپاره پنځه شرطونه دي. خو اول او دوهم شرط یی دوهم جماعت د شرطونو په شان دي. **دریم شرط**: واوبه په واحد کبښې ساکن وي احترازي مثال (طَوَالٌ جمع دطَوِيلٌ) ده دلته په واحد کبښې واو متحرک دی. **خلورم شرط**: واوبه دالف او کسري په مینځ کبښې راغلی. وي احترازي مثال (اقْوَالٌ) دلته نه دی راغلی. **پنځم شرط**: په لام کلمه کبښې به یی قانون نه وي جاري سوی. احترازي مثال (رَوَاءٌ چي په اصل کي رَوَائٌ) دلته یا په همزه سره بدله سویده او مفرد یی رُوِيَانٌ دی. **اتفاقي مثال** د (حَوَاضٌ، رَوَاضٌ) خنخه (حِيَاضٌ، رِيَاضٌ) ویل واجب دي

د (قِيَامٌ، قِيَالٌ، حِيَاضٌ) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
صِيَالٌ	صَوَالٌ	د (قِيَامٌ، قِيَالٌ، حِيَاضٌ) قانون
شِيَابٌ	شَوَابٌ	=====
ثِيَابٌ	ثَوَابٌ	=====
صِيَانٌ	صَوَانٌ	=====
عِيَاذٌ	عَوَاذٌ	====
نِيَامٌ	نَوَامٌ	====
دِيَارٌ	دَوَارٌ	=====
جِيَادٌ	جَوَادٌ	=====
رِيَاغٌ	رَوَاغٌ	=====
زِيَاخٌ	زَوَاخٌ	=====

درو پنخوسم (۵۳) قانون

هر واو ویا که جمع شوند در یک کلمه یا حکم وی سواپی کلمه اسم بروزن (أَفْعَلُ) اول ایشان ساکن لازم غیر مبدل باشند و او را یا کرده در یاد غم می کنند و جوباً سواپی و او عین کلمه بعد از یا تصغیر که در مکر سلامت باشد چرا که آن و او را ب یابدل کرده شود جوازا.

دقانون خلاصه: هر هغه و او او یا چي په يوه کلمه کښې يا په حکم کښې دي وې کلمې سره يو ځای سي ماسوا د اسم تر هغي کلمې چي پروزن د (أَفْعَلُ) وي خوا اول به د دوی څخه ساکن لازم غیر بدل وي نو هغه و او په يا سره بدلول او يا په يا کښې مدغمول واجب دي نه هغه و او چي پر عین کلمې راغلی وي تر (يا) د تصغیر وروسته او چي خپل په اسم مکبر کښې متحرک او سلامت پاته وي ځکه چي هغه و او په يا سره بدلول جائز دي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (فَوَيْلٌ، فَوَيْلَةٌ) دی. ددې لپاره دوه حکمه دي دا اول حکم لپاره يې او ه شرطونه دي او د دوهم حکم لپاره يو شرط دي **اول حکم:** و او په يا سره بدلول او يا په يا کښې مدغمول واجب دي. **اول شرط:** و او او يا به سره يو ځای وي احترازي مثال (وَشَيْئٌ) دلته سره جلا جلا دي. **دوهم شرط:** په يوه کلمه کښې به وي که حقیقه يوه کلمه وي او که حکماً احترازي مثال (أَبُو يَعْقُوبَ) دانه حقیقه يوه کلمه ده او نه حکماً **دريم شرط:** په داسي کلمه کښې به د اسم نه وي راغلي چي پروزن د أَفْعَلُ وي احترازي مثال (أَيُّومٌ) **څلورم شرط:** اول به ساکن وي احترازي مثال (طَوِيلٌ) دا متحرک دی. **پنځم شرط:** سکون به يې لازمي وي. احترازي مثال: (قَوِي) چي په اصل کي قَوِي وو بياد (عَلِمَ شَهْدَ) په جوازي قانون سره يې (قَوِي) ويل هم رواه دي خو لازمي نه دي.

شپږم شرط: په واو او يا كښې چې كوم يو اول وي هغه به بدل دبل شي څخه نه وي راغلی. احترازي مثال (بُوع) چې په اصل كښې (بَاع) و د باب مفاعلي څخه چې يې واخلي نو واو بدل دالف څخه راغلی دی. په قانون سره د (ضُورِب، مَضَارِبُ). **اووم شرط:** داسي واو به نه وي چې دغه درې صفتونه ولري: (۱) چې پر مقابله د عين كلمي راغلی وي (۲) او چې وروسته د ياد تصغير څخه راغلی وي (۳) په خپل مكبر يعني واحد كښې متحرك يعني پراصل پاته وي په دغه درو كښې به يوا هم نه وي. احترازي مثال (مُقَيُولٌ مُقَيُولَةٌ) چې صيغه د اسم تصغير د اسم آلې يې و بولې دلته واو د عين كلمې په مقابله كښې راغلی دی. او تر ياد تصغير وروسته هم راغلی دی. او په مكبر كښې يعني په (مَقُولٌ او مَقُولَةٌ) كښې هم سالمه او متحرك پاته دی. **اتفاقي مثال** د (فُويُولٌ، فُويُولَةٌ) څخه فُويُولٌ، فُويُولَةٌ ويل واجب دي. **دوهم حكم:** واو په يا سره بدلول جائز او بيا په يا كښې مدغمول واجب دي: ددې حكم لپاره يو شرط دی. **شرط:** داسي واو به وي چې دغه درې صفتونه به په كښې وي. يعني په مقابله كښې به د عين كلمې راغلی وي او وروسته به تر ياد تصغير راغلی وي او په مكبر كښې به متحرك او سلامت پاته وي يعني اعلال به نه وي پكښې سوي. احترازي مثال (مُقَيُولٌ او فُويُولٌ) داد اسم ظرف د (مَقَالٌ) او د اسم فاعل (قَائِلٌ) تصغيرونه دي. او په واحد كښې يې اعلال سوي دی. چې واحد يعني مكبر يې (مَقَالٌ او قَائِلٌ) دي او په دوی كښې واو سالم نه دی پاته سوي. نو دلته بدلول واجب دي نه جائز. **اتفاقي مثال:** د (مُقَيُولٌ) څخه چې تصغير د اسم آلې يې وگڼي فُويُولٌ ويل جائز دي.

د (قُويُولٌ، قُويُولَةٌ) د قانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
مُخَيَّفَةٌ	مُخَيِّفَةٌ	د (قُويُولٌ، قُويُولَةٌ) قانون

صَيَّبٌ	صَيَّبٌ	=====
خُوَيْفٌ	خُوَيْفٌ	=====
خُوَيْفَةٌ	خُوَيْفَةٌ	=====
طُوِيْحٌ	طُوِيْحٌ	=====
طُوِيْحَةٌ	طُوِيْحَةٌ	=====
سَيِّدٌ	سَيِّدٌ	=====
سَيِّدَةٌ	سَيِّدَةٌ	=====
مُقَيِّلٌ	مُقَيِّلٌ	=====
مُقَيِّلَةٌ	مُقَيِّلَةٌ	=====
هَيِّنٌ	هَيِّنٌ	=====
هَيِّنَةٌ	هَيِّنَةٌ	=====
هُوَيْبَةٌ	هُوَيْبَةٌ	=====
هُوَيْبَةٌ	هُوَيْبَةٌ	=====
مُطِيْحٌ	مُطِيْحٌ	=====
مُطِيْحٌ	مُطِيْحٌ	=====

خلور پنجم (۵۴) قانون

هر حرف علت که باعث بیفتد بوقت دور شدن آن باز آید و جو بیا.

دقانون خلاصه: هر چه چي حرف علت ديوسبب په وجه حذف كړل سي نوپه وخت كښې دليري كيدو دهغه سبب او باعث بيرته راگرځول دهغه حرف علت و خپل ځای ته واجب دي .

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (قَوْلَنْ) قانون دی. ددې لپاره يو حکم او دوه شرطونه دي **حکم:** حرف علت وروسته تر حذف کولو بيرته راوړل واجب دي. **اول شرط:** په يو سبب به حذف كړل سوی وي احترازي مثال (قال) چې دلته پر خپل ځای پاته دی. نه دی حذف سوی. **دوهم شرط:** سبب د حذف کولو به يې لپري سوی وي احترازي مثال (قُلن) دلته د حذف کولو علت نه دی ليري سوی. **اتفاقي مثال** د (قُل) څخه چی نون تا کيدو ورسره

متصل سی (قَوْلُنْ) دو اوپه بنکاره کولو سره ویل واجب دی . ځکه چي واو دالتقاء ساکینونو دوجي څخه لیري سوی . وو کله چي په آخر کبني نون تاکید ورسره متصل سو نولام متحرک سو د حذف کیدلو سبب ختم سو هغه واو بیرته راغی .

د (قَوْلُنْ) د قانون اجراء .

قانون	داعادي مثال	موزون
د (قَوْلُنْ) قانون	سُوقَنَّ	سُوق
=====	لُومَنَّ	لُوم
=====	خَافَنَّ	خَاف
=====	دُومُوا	دُوم
=====	رِيمُوا	رِيم
=====	خَافَا	خَاف
=====	سِيرُوا	سِير
=====	سِيرَا	سِير
=====	رِيعَنَّ	رِيع
=====	قُولَا	قُل

د ناقص قوانین

پنځه پنځوسم (۵۵) قانون

هر واویا که واقع شود بعد از الف زانده بر طرف یادر حکم طرف آن رابه همزه بدل کنند و جوبًا .

دقانون خلاصه: هرچیري چي و او اويا وروسته ترالف زائده په اخرکښې راسي اويا په حکم کښې داخر راسي هغه و او اويا په همزه سره بدلول واجب دي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (دُعَاء) قانون دی . ددې لپاره یو حکم او درې شرطونه دي .
حکم: و او اويا په همزه سره بدلول واجب دي . **اول شرط:** و او اويا به ترالف وروسته راغلي وي احترازي مثال (وَاَعْدُ يَاسِرٌ) دلته مخکښې راغلي دي . **دوهم شرط:** ترالف زائده وروسته به راغلي وي احترازي مثال (ثَائِي ، رَائِي) دلته ديا مخکښې الف اصلي دی . په اصل کښې نَوِي و و (دپسونو دپنډيو دلو دحای په معنی) او رَوِي و و (په معنی دنيزې) دی . **درېم شرط:** په آخريآپه حکم کښې داخر به راغلي وي احترازي مثال (شَقَايَةٌ دِرَايَةٌ) دا نه حقیقه او نه حکما آخر دکلې دي . **اتفاقي مثال:** دحقیقه د (دُعَاؤِ اَوْبَنَائِي) د (دُعَاؤِ اَوْبَنَائِي) او دحکماً مثال : د (مِدْعَاوَانِ اَوْمَرْمَائِيَانِ) د (مِدْعَاوَانِ اَوْمَرْمَائِيَانِ) د (مِرْمَاءَانِ) ويل واجب دي .

د (دُعَاءِ اَوْبِنَاءِ) دقانون اجراء .

موزون	اصل	قانون
طِلَاءٌ	طِلَائِي	د (دُعَاءِ اَوْبِنَاءِ) قانون
بِلَاءٌ	بِلَائِي	=====
اِنجِلَاءٌ	اِنجِلَائِي	=====
اِعْتِدَاءٌ	اِعْتِدَائِي	=====
شِوَاءٌ	شِوَائِي	=====
اِسْتِدْعَاءٌ	اِسْتِدْعَائِي	=====
اِدْعَاءٌ	اِدْعَائِي	=====

====	أهوائٍ	أهواءٌ
====	ردائٍ	رداءٌ
====	كسائٍ	كساءٌ

شپڙ پنخوسم (۵۶) قانون

هر واو که واقع شود متبادله لام کلمه وما قبل او مکسور باشد آن واورا بيا بدل کنند جوڙا.

دقانون خلاصه: هر واو چي پربرابري دلام کلمي راسي او ما قبل دهغه مکسور وي هغه واوپه ياسره بدلول واجب دي

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (دُعِي) قانون دی. ددې لپاره يو حکم او دوه شرطونه دي **حکم:** واوپه ياسره بدلول واجب دي. **اول شرط:** واوبه دلام کلمي په مقابل کسبي راغلي وي احترازي مثال (عَوْضٌ) دلته د عين کلمي پربرابري راغلي دي. **دوهم شرط:** ما قبل به يې مکسور وي احترازي مثال (دَعْوٌ) دلته مفتوح دی. **اتفاقي مثال:** د (دُعُوْثُخه دُعِي) ويل واجب دي.

د (دُعِي) دقانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
دَاعِيَةٌ	دَاعِوَةٌ	د (دُعِي) قانون
عَالِيَةٌ	عَالِوَةٌ	====
دُعِيَا	دُعِيُوا	====
دُعِيَا	دُعِوَا	====

===	دَاعُوْ	دَاعٍ
=====	يُعْلَوَانِ	يُعْلِيَانِ
=====	رَضِيُوا	رَضِيُوا
=====	تَالَوَاتٌ	تَالِيَاتٌ
=====	نُجُوْ	نُجِيْ

اووه پنخوسم (۵۷) قانون

هر ياء که واقع شود در آخر فعل و فتح غير اعرابي و ما قبلش مکسور باشد کسره ما قبلش را بفتح بدل کند جوازاً ايار اب الف بدل کند بکليه قال بر لغت بنی طی.

دقانون خلاصه: هر هغه يا چي په اخر کسبې د فعل راسي او فتحه يې غير اعرابي وي او ما قبل يې مکسور وي نو د ما قبل کسره يې په فتحه سره بدلول جايز دي او (يا) بيا په الف سره د (قَالَ) په قانون سره بدلېږي. د (بنی طی) قبيلې دلغت موافق دغه قاعده جاري کيږي.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (دُعَى) قانون دی. ددې لپاره يو حکم او پنځه شرطونه دي **حکم:** ديا د ما قبل کسره په فتحې سره بدلول جائزه او (يا) د (قَالَ) په قانون سره په الف بدلول واجب ده **اول شرط:** يا به په اخر کسبې راغلې وي احترازي مثال (يَسَرَ) دلته په شروع کسبې راغلې ده **دوهم شرط:** صيغه به د فعل وي احترازي مثال (دَاعِيَةً) دا اسم دی.

درېم شرط: هغه يا به مفتوح وي احترازي مثال (يَوْمِي) دلته مضمومه ده. **خلورم شرط:** فتحه به غير اعرابي وي احترازي مثال (لَنْ يَوْمِي) دلته اعرابي او عاملي ده.

پنجم شرط: ما قبل به یی مکسوروی احترازی مثال (رَمَى) دلته مفتوح دی. **اتفاقی**
مثال د (دُعَى شخه دُعَى) ویل جائز او بیا (دُعَى) ویل واجب دی.

د (دُعَى) د قانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
وُفَى	وُفَى	د (دُعَى) قانون
بُكَى	بُكَى	=====
قُوى	قُوى	=====
غُزَى	غُزَى	=====
بُهَى	بُهَى	=====
عُلَى	عُلَى	=====
جُثَى	جُثَى	=====
رُضَى	رُضَى	=====
مُحَى	مُحَى	=====
رُحَى	رُحَى	=====

اته پنخوسم (۵۸) قانون

هر واو، ویا مضموم یا مکسور که واقع شود ب متا بله لام کلمه بعد از ضم و کسره حرکت آن را حذف میکنند و جوباً بشرطیکه یاد در میان کسره و (واو)، و (واو) در میان ضم و (یا) نه باشد و آن (واو) و یابدل از همزه بابدال جوازی و حرکتش منقول از همزه نه باشد.

دقانون خلاصه: هر هغه مضموم او مکسور (واو) او (یا) چې دلام کلمې پر برابری راسي مخکښې تر هغوی ضمه او کسره وي نو دهغوی حرکت حذف کول واجب دي خو په دې شرط چې (یا) به په مینځ کښې د کسرې او (واو) نه وي راغلي او (واو) به په مینځ کښې د ضمې او (یا) نه وي راغلي. او هغه (واو او یا) به بدل دهمزې څخه په ابدال جوازي سره هم نه وي راغلي او حرکت به یې هم دهمزي څخه رانقل سوی نه وي.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (يَدْعُو او يَرْمِي) قانون دی. ددې لپاره یو حکم او شپږ شرطونه دي **حکم:** دواو او یا حرکت حذف کول واجب دي **اول شرط:** واو او یا به مضموم یا مکسوره وي احترازي مثال (لَنْ يَدْعُو لَنْ يَرْمِي) دلته مفتوح دی. **دوهم شرط:** واو او یا به پر برابري دلام کلمې راغلي وي احترازي مثال (قَوْلٌ بَيْعٌ) دلته دعین کلمې په مقابله کښې راغلي دي. **درېم شرط:** دواو مخکښې حرف به مضموم وي د(یا) مخکښې حرف به مکسور وي احترازي مثال (يَدْعُو او يَرْمِي) دلته مفتوح دي. **څلورم شرط:** یا به په مینځ کښې د کسرې او (واو) نه وي راغلي او (واو) به په مینځ کښې د ضمې او یا نه وي راغلي احترازي مثال (تَدْعُو يَرْمِيونَ) دلته راغلي دي. **پنځم شرط:** هغه (واو او یا) به بدل دهمزې څخه په قانون جوازي سره نه وي راغلي احترازي مثال (يَسْتَهْزِئُ) چې په اصل کښې (يَسْتَهْزِئُ) وو. **شپږم شرط:** حرکت به دهغه (واو او یا) دهمزي څخه هم نه وي رانقل سوی احترازي مثال (يَسُو، يَجِي) چې په اصل کښې (يَسُو، يَجِي) دي. **اتفاقي مثال:** ديدعو يرمي څخه (يدعو يرمي) ويل واجب دي.

د(يَدْعُو او يَرْمِي) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
يَعْرُو	يَعْرُو	د (يَدْعُو او يَرْمِي) قانون
تُعْلِي	تُعْلِي	=====

=====	يَلْهُوْ	يَلْهُوْ
=====	تَكْنُوْنَ	تَكْنُوْنَ
====	يَلْقُوْنَ	يَلْقُوْنَ
=====	تَبْغُوْنَ	تَبْغِيْنَ
=====	مَرَاقِي	مَرَاقِي
=====	سَوَاقِي	سَوَاقِي
=====	يَجْثُوْ	يَجْثِيْ
=====	دَاعُوْ	دَاعِي

نهب پنخوسم (۵۹) قانون

هر واو که واقع شود سیوم حا چون صاعده شود آن را بیا بدل کنند و جو با بشرطیکه
ما قبلش مضموم و واو ساکن نباشد

دقانون خلاصه: هر هغه و اوچی په اصل کنبې یعنی په ماضي کنبې او یا په مصدر کنبې پر دریم های راغلی و ی او بیا تر هغه های مخته و لاړ سی نوهغه و او په یاسره بدلول واجب دی خو په دې شرط چې ما قبل به یې مضموم او ساکن و او نه و ی .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (یُدعی) قانون دی . ددې لپاره یو حکم او خلو شرطونه دي .

حکم : و او په یاسره بدلول واجب دی

اول شرط : په ماضي کنبې به په دریم های کنبې راغلی و ی احترازی مثال (قَوْل) دلته

دوهم های راغلی دی . **دوهم شرط :** تر دریم های به یې مخته ترقی کړې و ی

احترازی مثال (دَعَوْنَ) دلته دریم های پروت دی . **دریم شرط :** دواو ما قبل به

مضموم نه وي احترازي مثال : لکه (يُدْعُو) دلته يي ماقبل مضموم دی . **خلورم شرط:** دواو ماقبل به بل واو ساکن نه وي احترازي مثال : لکه (مَدْعُو) دلته دواو خنجه مخکي بل واو ساکن پروت دی . **اتفاقي مثال** د (يُدْعُو) خنجه (يُدْعَى) ويل بيا دقال په قانون سره (يُدْعَى) ويل واجب دي .

د (يُدْعَى) دقانون اجراء .

موزون	اصل	قانون
يُعلَى	يُعلُو	د (يُدْعَى) قانون
تُعلَى	تُعلُو	=====
يُجثَى	يُجثُو	=====
مُصطَفَى	مُصطَفُو	=====
يُستدعى	يُستدعو	===
يُمحيان	يُمحوان	=====
أعليان	أعلوان	=====
يُمحَى	يُمحو	=====
مُعليان	مُعلوان	=====
عَازياتُ	عَازواتُ	=====

شپېتم (۶۰) قانون

هر واولازم غير بدل از همزه که واقع شود در اخر اسم متمکن، ما قبلش مضموم باشد، يامده زائده باشد در جمع آن را بيا بدل کنند و جوبا، و در مفسر دمانع از وجوب

اعلال است آن او مده زائده، مکر و تکیه ما قبلش دیگر او متحرک باشد و کر نه جائز است .

دقانون خلاصه: هر هغه او چي لازم وي او بدل دهمزي څخه نه وي راغلی چي کله په اخر کبني داسم متمکن راسي او ما قبل ي مضموم وي ، يا او مده زائده وي او په جمعه کبني وي هغه په يا سره بدلول واجب دي او که په مفرد کبني وي بيا نو د امفرد والی دهغه او او مده زائده دا علال دو واجب کيدلو څخه مانع دی مگر هغه وخت چي مخکبني تر هغه و او بل متحرک و او راغلی وي نو بيا اعلال پکبني واجب کيږي او که نه وو نو جايز دی .

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم (اَدَلِ تَبِنِ) قانون دی . ددې لپاره دوه حکمونه دي . دا اول حکم د شرطونو دپاره يې درې جماعته دي . دا اول جماعت دپاره شپږ شرطونه دي . د دوهم جماعت دپاره اووه شرطونه دي . د دريم جماعت دپاره اته شرطونه دي . او د دوهم حکم دپاره يې هم اته شرطونه دي . **اول حکم:** و او په (يا) سره بدلول واجب دي . **داول جماعت**

شرطونه: **اول شرط:** و او به لازم وي احترازي مثال (ضَارِبُو) چي دلته و او لازم نه دی . ځکه چي په اصل کبني ضاربٌ وو . **دوهم شرط:** و او به بدل دهمزي څخه نه وي راغلی .

احترازي مثال (كُفُوًا چي په اصل کبني كُفُوًا) وو . **دريم شرط:** و او به د کلمې په اخر کبني راغلی وي احترازي مثال (مِقْوَلٌ) دلته په مينخ کبني راغلی دی . **خلورم**

شرط: داسم په اخر کبني به راغلی وي احترازي مثال (يَدْعُو) دلته د فعل په آخر کبني راغلی دی . **پنځم شرط:** په اخر کبني به داسم متمکن راغلی وي احترازي مثال

(هُو، دُو) داسم غير متمکن دی . **شپږم شرط:** د او او ما قبل به مضموم وي احترازي مثال (يَدْعُو) دلته د او او ما قبل مفتوح دی . **اتفاقي مثال:** د (اَدْلُو، تَبْنُو) څخه په دغه

قانون سره (اَدْلُو، تَبْنُو) جوړسوييا د (دِعْيُو) په قانون سره چي (اوس په مخکبني

راعي) هغه دلام او نون ضمه په کسري سره بدله کړل سوه (اَدْلِيّ، تَبْنِيّ) سوله او بياد (يَدْعُوِيْمِي) په قانون سره يې ضمه ديا حذف کړه، بيا التقادسا کينو راغله په مينخ کبني د (يا) اونون تنوين اول مده وو هغه يې حذف کړي نو (اَدْلٍ او تَبْنٍ) سو. **د دوهم**

جماعت شرطونه: ددې جماعت پنځه شرطونه دهغه اول جماعت د شرطونو په شان دي. **شپږم شرط:** ترهغه او مخکبني به بل واومده زائده راغلی وي احترازي مثال (حُوؤ) دلته دواو څخه مخکبني بل واومده سته خو زائده نه دی بلکي اصلي دی. **اوم شرط:** دغه واو به جمع کبني راغلی وي احترازي مثال (مدْعُوؤ) دلته په مفرد کبني دی. **اتفاقي مثال:** (دُعُوؤ) داد (داع) جمع ده. دوهم واوپه يا سره بدل سوی دی نو (دُعُوِيّ) سو بيا د (فُوِيْل) په قانون سره اول واوهم په يا سره بدل سو بيا دواړي يا گاني يو په بل کبني مدغمي سوي بيا د (دِعِيّ) په قانون سره هغه مخکبني دواړي ضمي يې په کسري سره بدلي سوي نو (دِعِيّ) ورڅخه جوړسو. **د دريم جماعت شرطونه:**

ددې جماعت شپږ شرطونه هم دهغه مخکني جماعت د شرطونو په شان دي. **اوم شرط:** واو به د مفرد په صيغه کبني وي احترازي مثال (دُعُوؤ) داد جمع صيغه ده. **اتم شرط:** دهغه واومده زائده مخکبني به بل واومتحرک وي احترازي مثال (مدْعُوؤ) دلته عين دی واو نسته. **اتفاقي مثال:** د (مَقُوؤ) آخري واوپه يا سره بدل سو نو (مَقُوِيّ) سو او دوهم واو دَقُوِيْل په قانون سره په (يا) سره بدل سونو (مَقُوِيّ) بيا ترادغام وروسته ددِعِيّ په قانون سره ديا څخه مخکي ضمه هم په کسري سره بدله سوه (مَقُوِيّ) سو. **دوهم حکم:** (واوپه يا) سره بدلول جائز دي. ددې حکم اوه شرطونه ددريم جماعت داوو شرطونو په شان دي. **اتم شرط:** مخکي ترهغه واومده زائده به بل متحرک واونه وي راغلی. احترازي مثال لکه (مَقُوؤ) **اتفاقي مثال** (مدْعُوؤ) آخيري

واو یې په یا سره بدل کړی نو (مَدْعُوِي) سو بیاد (قُوْبِل) په قانون سره (مَدْعِي) سو .
وروسته بیاد (اَدِل) ثانی په قانون سره (مَدْعِي) سو .

د (اَدِل تَبِن) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
مَمْحِي	مَمْحُوِي	د (اَدِل تَبِن) قانون
مَطْوِي	مَطْوُوُو	=====
مَرَضِي	مَرَضُوُو	=====
مَدْيِي	مَدْيُوُو	=====
عَصِي	عَصُوُو جمع عَصَا	=====
مَشْوِي	مَشْوُوُو	=====
مَالِي	مَالُوُو	=====
قِسِي	قِسُوُو	=====
جَشِي	جَشُوُو	=====
عِنِي	عِنُوُو	=====

يو شپېتم (۶۱) قانون

هر يا مشدو مخففه که واقع شود در اخرا سم متمکن ما قبلش اگريک حرف مضموم باشد ضم آن رابه کسه بدل کنده و جوبا و اگردو باشند چون (دُعِي) ضم متصل را و جوبا، و غير متصل جوازا.

د قانون خلاصه: هر هغه يايي مشدده يا مخففه چي داسم متمکن په اخر کسبې راسي که چيري ددې تخنه مخکي يو حرف مضموم وي نوضمه دهغه (يا) په کسه سره بدل لول

واجب ده او که چیري دوه حرفه ترهغې مخکېني مضموم وي لکه (دُعِيّ) نوهغه متصله
ضمه په کسري سره بدلول واجب ده او هغه غیر متصله ضمه په کسري سره بدلول جائز ده

د قانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (دِعِيّ) قانون دی. ددې لپاره یو حکم او پینځه شرطونه دي.
حکم: دیا خخه د مخکني متصل حرف ضمه په کسري سره بدلول واجب ده او دیا خخه
مخکېني د غیر متصل حرف ضمه په کسري سره بدلول جایز ده. **اول شرط:** یا به مخففه
یا مشدده وي احترازي مثال (بِيعَ) **دوهم شرط:** یا به په آخر کبني د اسم راغلي وي
احترازي مثال (بُيعَ) دلته په فعل کبني راغلي ده **درېم شرط:** یا به په آخر کبني د اسم
متمکن راغلي وي احترازي مثال (هَيَ) دا اسم غیر متمکن دی. **خلورم**
شرط: ما قبل به يي مضموم وي احترازي مثال (مَرْمِيّ) دلته مکسور دی. **پنځم**
شرط: دیا خخه به ما قبل یوه ضمه یا دوې ضمې وي که یوه ضمه وه نو په کسره سره اړول
واجب ده. او که دوې ضمې وي نو جائز ده. احترازي مثال: (رَمِيّ) دلته یوه ضمه لاهم
نسته. **اتفاقي مثال:** د (دُعِيّ خخه دُعِيّ) ویل واجب دي او دِعِيّ ویل جائز دي.

د (دِعِيّ) د قانون اجراء.

قانون	اصل	موزون
د (دِعِيّ) قانون	بُكِيّ	بُكِيّ
=====	عَتِيّ	عَتِيّ
=====	مَاتِيّ	مَاتِيّ
=====	مَرَضِيّ	مَرَضِيّ
=====	قُسِيّ	قِسِيّ
=====	مُسْلِمِيّ	مُسْلِمِيّ

=====	مَغْشِيٌّ	مَغْشِيٌّ
=====	مَقْوِيٌّ	مَقْوِيٌّ
=====	مَطْوِيٌّ	مَطْوِيٌّ
=====	مَقْضِيٌّ	مَقْضِيٌّ

دوو شپېتم (۶۲) قانون

هر حرف علت که واقع شود در آخر فعل مضارع وقت دخول جوازم و بنا کردن امر حاضر معلوم حذف کرده می شود و جویا .

دقانون خلاصه: هر هغه حرف علت چي په آخر کښې د فعل مضارع راسي په وخت کښې د داخلېدو پر مضارع د حروف جوازمو او په وخت کښې د جوړولو د امر حاضر معلوم د دغه حرف علت حذف کول واجب دي .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (لَمْ يَدْعُ او لَمْ يَرْمِ) قانون دی . ددې لپاره یو حکم او درې شرطونه دي **حکم:** حرف علت حذف کول واجب دي **اول شرط:** حرف علت به په آخر کښې د کلمې راغلی وي . احترازي مثال (يَقُولُ، يَبِيعُ) **دوهم شرط:** په آخر کښې به د فعل مضارع راغلی وي احترازي مثال (دَعَوَ رَمَى) د اماضي ده **درېم شرط:** یا به حرف جازم پر داخل سوی وي ، او یا به امر حاضر ورڅخه جوړ سوی وي احترازي مثال (يَدْعُو) دلته هیڅ شی هم نه دی جوړ سوی ځیني . **اتفاقي مثال (لَمْ يَدْعُ ، لَمْ يَرْمِ)** چي په اصل کښې (لَمْ يَدْعُو ، لَمْ يَرْمِي) وو .

د (لم یدعُ او لم یرم) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
أَلَقِ	أَلْقُوْ	د (لَمْ يَدْعُ او لَمْ يَرِم) قانون
لَمْ يَرْجِ	يَرْجُوْ	=====
أَرْخِ	أَرْخُوْ	=====
أَتَلْ	أَتَلُوْ	=====
وَلَّتَاتِ	تَأْتِيْ	=====
إِخْشَ	إِخْشُوْ	=====
إِرْضَ	إِرْضَى	=====
لَمْ يَرْضَ	يَرْضَى	=====
أَمْحُ	أَمْحُوْ	=====
لَا تَرْمِ	لَا تَرْمِيْ	=====

درو شپېتم (۶۳) قانون

در التقاء ساکنین علی غیر حده اگر ساکن اول غیر مده و او جمع باشد ان را حرکت ضم می دهند و جوباً و اگر ساکن اول غیر مده یا یکی واحد باشد آن را حرکت کسره می دهند و جوباً.

د قانون خلاصه: په التقاء ساکنین (علی غیر حده) کسبې که چیري ساکن اول غیر مده و او د جمعي وي و هغه و او ته حرکت دضمې و رکول واجب دی او که چیري اول ساکن غیر مده نه وي بلکه (یا) د واحدې صېغې وي نو و هغې ته حرکت د کسري و رکول واجب دی.

د قانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (لُدْعُوْنَ او لُدْعِيْنَ) قانون دی. ددې دپاره دوه حکمه دي دهر حکم لپاره یو یو شرط دی. **اول حکم:** او د جمع ته حرکت دضمې ورکول واجب دی. **شرط:** په (التقاء ساکنین علی غیر حده) کبني به او غیر مده علامه د (جمع مذكر) وي احترازي مثال (لَوَاسِطَةً) دلته او علامه د جمع نه دی. **اتفاقي مثال:** د (لُدْعُوْنَ) خخه (لُدْعُوْنَ) ویل واجب دي. **دوهم حکم:** یادواحدې ته حرکت دکسري ورکول واجب دی. **شرط** په (التقا ساکنین علی غیر حده) کبني به اول ساکن (یا) علامه د تانیث وي احترازي مثال (ضَارِبِي الْقَوْمِ) دلته یا دثنیې علامه ده د تانیث علامه نه ده **اتفاقي مثال:** د (لُدْعِيْنَ) خخه (لُدْعِيْنَ) ویل واجب دي.

د (لُدْعُوْنَ او لُدْعِيْنَ) د قانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
لِثْرَضُونَ	لِثْرَضُونَ	د (لُدْعُوْنَ او لُدْعِيْنَ) قانون
لِثْرَضِيْنَ	لِثْرَضِيْنَ	=====
لِثْرَخُونَ	لِثْرَخُونَ	=====
لِثْرَخِيْنَ	لِثْرَخِيْنَ	=====
لِثْمَحُونَ	لِثْمَحُونَ	====
لِثْجُونَ	لِثْجُونَ	=====
لِثْجِيْنَ	لِثْجِيْنَ	=====
لِثْمَحِيْنَ	لِثْمَحِيْنَ	=====
لِثْجَلُونَ	لِثْجَلُونَ	=====

=====	تُجَلِّينَ	تُجَلِّينَ

خلور شپېتم (۶۴) قانون

واولام کلمه (فَعْلِي) اسی یا میثود و جوبا، و (یا) لام کلمه (فَعْلِي) اسی و او می شود و جوبا
دقانون خلاصه: د (فَعْلِي اسمي) دلام کلمی (واو) په یا سره بدلول واجب دی.
 او د (فَعْلِي اسمي) دلام کلمی (یا) په و او سره بدلول واجب ده.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (تَقْوَاي فِتْوَى او دُعَايَا) قانون دی. ددې لپاره دوه حکمه دي
 او د هر حکم لپاره درې درې شرطونه دي. **اول حکم:** و او په یا سره بدلول واجب دی.
اول شرط: و او په مقابل کبې دلام کلمې راغلی وي. احترازي مثال (وُعْدَايَا)
دوهم شرط: په فَعْلِي وزن کبې به راغلی وي احترازي مثال (دَعْوَى) د اوزن
 د (فَعْلِي) دی. **درېم شرط:** په (فَعْلِي اسمي) کبې به وي احترازي مثال: (غُرْوَى)
 دافَعْلِي صفتي دی. په معنی د جنگ کوونکي بنحی دی. **اتفاقي مثال** د (دُعْوَايَا،
 دُنْوَى) څخه دُعَايَا او دُنْيَا ویل واجب دي **دوهم حکم:** یا په و او سره بدلول واجب ده **اول
 شرط:** یا به دلام کلمې په مقابل کبې راغلي وي احترازي مثال (بَيْضَا) دلته دعین کلمې
 په مقابل کبې راغلي ده. **دوهم شرط:** په (فَعْلِي) وزن کبې به وي احترازي مثال:
 (رُمِيَا) د اوزن د (فَعْلِي) دی نه د (فَعْلِي) په (فَعْلِي اسمي) کبې به راغلي
 وي احترازي مثال: (صَدِي) په معنی د تېري بنحی. دافَعْلِي صفتي دی نه اسمي.
اتفاقي مثال: د (بَقِيَا او تَقِيَا) څخه (بَقْوَى او تَقْوَى) ویل واجب دي.

د (تَقْوَايَ فِتْوَى اودُعِيَا) دقانون اجراء.

موزون	اصل	قانون
رُضِيَا	رُضُوا	د (تَقْوَايَ فِتْوَى اودُعِيَا) قانون
رُخِيَا	رُخُوا	=====
فَتْوَى	فَتِيَا	=====
عُنِيَا	عُنُوا	=====
عُلِيَا	عُلُوا	=====
بَقْوَى	بَقِيَا	=====
تَقْوَى	تَقِيَا	=====
كُنِيَا	كُنُوا	=====
كُنِيَا	كَبُوا	=====
فُضِيَا	فُضُوا	=====

پنځه شپيتم (۶۵) قانون

هر همزه که واقع شود بعد از الف (مفاعِلُ) قبل یا در مفرد قبل از یاء نبود، آن را بیا مفتوح بدل کنند و جوبًا، مگر آن همزه که واقع شده بود در مفردش بعد از الف چهارم جا چرا که آن همزه را در جمع بواو مفتوح بدل کنند و جوبًا .

دقانون خلاصه: هر هغه همزه چې د (مفاعِلُ) تر الف وروسته راسي اوتر (یا) مخکښې وی او په مفرد کښې تر (یا) مخکښې نه وي راغلی هغه همزه په یا مفتوحه سره بدلول واجب دی . مگر هغه (واو) چې په مفرد کښې وروسته تر الف څلورم ځای

راسی حُکمه چپی په داسی صورت کښې همزه په جمع کښې په و او مفتوحه سره بدلول واجب دی .

د قانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (رَخَايَا او خَطَايَا) قانون دی . ددې لپاره دوه حکمونه دي دهر حکم لپاره یې درې درې شرطونه دي **اول حکم:** همزه په (یا یې) مفتوحه سره بدلول واجب دی . **اول شرط:** همزه به وروسته ترالف د (مَفَاعِلُ) راغلی وي احترازي مثال (جاءِ) دالف د (فَاعِلُ) دی . **دوهم شرط:** همزه به تر (یا) مخکښې راغلی وي احترازي مثال (شَرَائِفُ) دلته یا نسته فاده . **دریم شرط:** همزه به په مفرد کښې تر (یا) مخکښې نه وي راغلی . احترازي مثال (جَوَائِي) داد (جَائِيَّةُ) جمع ده . دلته په مفرد کښې همزه تر یا مخکښې راغلی دی . **اتفاقي مثال (رَخَايَا، خَطَايَا)** چی په اصل کښې (رَخَاءِي، خَطَاءِي) وو . **دوهم حکم:** همزه په و او مفتوحه سره بدلول واجب دی . **اول شرط:** همزه به دالف (مَفَاعِلُ) څخه وروسته راغلی وي . احترازي مثال : (سَلَّ) دلته الف مَفَاعِلُ نسته . **دوهم شرط:** همزه به تر (یا) مخکښې راغلی وي احترازي مثال (شَرَائِفُ) دلته یا نسته فاده . **دریم شرط:** او به په مفرد کښې څلورم حای وروسته ترالف راغلی وي . احترازي مثال (رَخَائِي) مفرد یې (رَخِيوَةٌ) دی . دلته و او ترالف وروسته نه دی راغلی . **اتفاقي مثال** د (أَدَائِي) څخه (أَدَائِي) اویاد (أَدَائِي) څخه (أَدَاوِي) (بَلَاوِي) ویل واجب دي .

د (رَخَايَا او خَطَايَا) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
مَطَايَا	مَطَائِي	د (رَخَايَا او خَطَايَا) قانون
بَلَايَا	بَلَائِي	=====

هَدَايَا	هَدَائِي	=====
بَقَايَا	بَقَائِي	=====
ضَحَايَا	ضَحَائِي	====
سَرَايَا	سَرَائِي	=====
قَضَايَا	قَضَائِي	=====
عَشَايَا	عَشَائِي	=====
حَوَايَا	حَوَائِي	=====
رَكَايَا	رَكَائِي	=====

شپڻ شپڻتم (۶۶) قانون

هر ٻاڻڪه سه يادريڪ ڪلمه جمع شونڊ باين طور ڪه اول مدغم درٿاني وٽالٿ مٿابله لام ڪلمه آن ٿالٿ راحذف ڪنڊ وڃو ٻاڻا نسا نسا بشرط ڪه در مصغر با شد هم چنين اگرد ويا جمع شونڊ حذف ڪي ٻاڻا زاست چون (سِيءُ) ڪه اورا (سِيءُ) خوانڊن **دقانون خلاصه:** هر ڪي چي دري دانې (يا ڪاني) په يوه ڪلمه ڪنې سره يو ڪي سي په داسي شڪل سره چي اولهه په دوهمي ڪنې مدغمه وي او دريمه پربرابري دلام ڪلمې راغلي وي نوهغه دريمه گرسره حذف ڪول واجب ده خو په دې شرط چي په اسم مصغر ڪنې به وي. همدا شان ڪه چيري په يوې ڪلمه ڪنې دوې يا ڪاني جمع ڪرل سي نو ديوې حذف ڪول جائز دي لڪه د (سِيءُ) (سِيءُ) (سِيءُ) ويل رواه دي .

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (رُحِي، رُحِيَّة) قانون دي. ددې لپاره يو ڪم او پنڃه شرطونه دي. **حڪم:** ددريمي (يا) حذف ڪول نسيًا او منسيًا (يعني پر مخ گرسره) واجب دي

اول شرط: دري يا گاني به سره يو خای سوي وي احترازي مثال (حَيَّ) دلته دوې داني دي اصل يې (حَيَّي) وو **دوهم شرط:** دري سره به په يوه کلمه کبني وي احترازي مثال (حَيَّ يَعْقُوبَ) دلته په دوو کلمو کبني دي . **درېم شرط:** په يوه کلمه کبني به اوله يا په دوهمي يا کبني مدغمه وي احترازي مثال : (حَيَّي) دلته دوهمه يا په دريمي کبني مدغم سوي ده . **خلورم شرط:** دريمه (يا) به په مقابل کبني دلام کلمې راغلي وي احترازي مثال (مُقَيَّلٌ) دلته دريمه (يا) دلام کلمې په مقابله کبني نه ده راغلي . **پنځم شرط:** صيغه به د تصغير وي احترازي مثال (حَيَّي، مُحَيَّي) داد فعل او جار مجري فعل صبغي دي . **اتفاقي مثال** (رُحِيَّو، رُحِيَّوَة) چي د دعي په قانون سره يي واوپه يابدل سو نو (رُحِيَّي، رُحِيَّيَة) بيا په دغه قانون سره يي يوه يا ورڅخه حذف کړه نو (رُحِيَّي، رُحِيَّيَة) حني جوړ سوله .

د (رُحِيَّي، رُحِيَّيَة) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
رُحِيَّي	رُحِيَّي	د (رُحِيَّي، رُحِيَّيَة) قانون
رُحِيَّيَة	رُحِيَّيَة	=====
أُذِيَّيَة	أُذِيَّيَة	=====
مُعِي	مُعِي	=====
مُعِيَة	مُعِيَة	=====
عُطِي	عُطِي	=====
عُطِيَة	عُطِيَة	=====
قُوي	قُوي	=====

=====	قُوْبِيَّةٌ	قُوْبِيَّةٌ
=====	نُهْيِيَّةٌ	نُهْيِيَّةٌ

اووه شپبتم (۶۷) قانون

هر اوو ویا که واقع شود قبل تایی تانیث یا زیادتی (فَعْلَان) ما قبلش او مضموم باشد، ضم ما قبلش را بکسره بدل کند و جو با و اگر غیر او باشد آن یار او بدل کند و او بر حال خود باشد.

دقانون خلاصه: هر هغه (او او ویا) چی ترتاد تانیث مخکنبې راسی یاد (فَعْلَان) ترزائد و حروفو مخکنبې راسی او ترهغوی مخکنبې بل او مضموم هم وی نود ما قبل ضمه یی په کسری سره بدلول واجب ده او که چیری مخکی ترهغه (او او ویا) بل و اونه وی نو (یا) په (او) سره بدلول او (او) پر خپل حال پرینبول واجب دی.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (قُوْبِيَّةٌ، قَوِيَان) قانون دی. ددې لپاره دوه حکمه او دهر حکم لپاره درې درې شرطونه دي. **اول حکم:** د (او او ویا) څخه مخکنبې ضمه په کسری سره بدلول واجب ده. **اول شرط:** او او ویا به وی احترازي مثال: (ضَرَبْتَ، سَمِعْتَ) **دوهم شرط:** (او او ویا) به مخکنبې ترتاد تانیث یا ترزیادتی د (فَعْلَان) واقع وی احترازي مثال (رَحُو، نَهْي) دلته یولا هم نسته. **دریم شرط:** تر او او ویا مخکنبې به بل او مضموم هم راغلی وی احترازي مثال (رَحُوْتُ، نَهْيْتُ) دلته نسته **اتفاقي مثال:** د (قُوْوَةٌ، قُوْوَان، څخه قُوْوَةٌ، قُوْوَان) جوړ سوله وروسته بیاد (دُعِي) په قانون سره قُوْبِيَّةٌ قَوِيَان سوله. هم دغه حکم د طُوْبِيَّةٌ او طُوِيَان دی. **دوهم حکم:** یا په او او سره بدلول او او پر خپل حال پرینبول واجب دی. **اول شرط:** یا او او به وی احترازي مثال:

(ضَرَبَتْ ، سَمِعَتْ) دلته و او او یا نسته . **دوهم شرط:** و او او یا به مخکبسی ترداد تانیث یا مخکبسی ترزیادتی د (فَعْلَانٌ) راغلی وی احترازی مثال: (نَهَوَ طَوِي) دلته یوهم نسته . **دریم شرط:** ترو او او یا مخکبسی به بل مضموم و اونه وی راغلی احترازی مثال (قَوُوتٌ طَوُوتٌ) دلته راغلی دی . **اتفاقی مثال:** د (رَحِيَّةٌ رَحِيَانِ ، او نَهِيَّةٌ ، نَهِيَانِ) شخه (رَحُوَّةٌ ، رَحُوَانِ ، نَهْوَةٌ ، نَهْوَانِ) ویل رواه دی .

د (قَوِيَّةٌ، قَوِيَانِ) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
طَوِيَانِ	طَوُوَانِ	د (قَوِيَّةٌ ، قَوِيَانِ) قانون
رَحُوَّةٌ	رَحِيَّةٌ	جوازی
طَوِيَّةٌ	طَوُوَّةٌ	وجوبی
رَحُوَانِ	رَحِيَانِ	جوازی
رَمُوَانِ	رَمِيَانِ	جوازی
رَمُوَّةٌ	رَمِيَّةٌ	جوازی
نَدُوَانِ	نَدِيَانِ	جوازی
هَوِيَّةٌ	هَوُوَّةٌ	وجوبی
يَدُوَّةٌ	يَدِيَّةٌ	جوازی
نَوِيَّةٌ	نَوُوَّةٌ	وجوبی

اته شپبتم (۶۸) قانون

هریاء که واقع شود در آخر فعل و ما قبل او مضموم باشد آن را با او بدل کنند و جوبًا .
د قانون خلاصه: هر هغه (یا) چې په اخر کبسی دفعل راسی او ما قبل یی مضموم وی هغه

یایه و اوسره بدلول واجب ده .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (رُمُو) قانون دی . ددې لپاره یو حکم او دوه شرطونه دي **حکم:** یایه و اوسره بدلول واجب ده **اول شرط:** یایه په اخر کبې د کلمې راغلې وي احترازي مثال (بُيعَ) دلته په مینخ کبې راغلې ده . **دوهم شرط:** دیا ما قبل به مضموم وي احترازي مثال (رَمَى) دلته مفتوح دی **اتفاقي مثال:** د (رَمَى) خنخه (رُمُو) ویل واجب دي .

د (رُمُو) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
خَشُو	خَشَى	د (رُمُو) قانون
كَنُو	كُنِيَ	=====
يَكْنُو	يَكْنِي	=====
نَهَو	نَهَى	=====
سَعُو	سَعَى	=====
يَنْهَو	يَنْهَى	=====
نَدُو	نَدَى	=====
يَدُو	يَدَى	=====
نَمُو	نَمَى	=====
يَنْدُو	يَنْدَى	=====

دمهموز قوانین

نهمه شپیتتم (۶۹) قانون

هر همزه، ساکن، مظهر که ما قبلش متحرک باشد همزه در دیکر کلمه مساواتی همزه مطلقاً آن همزه ساکن را بوق حرکت ما قبل بحرف علت بدل کند جوازاً بشرطیکه باعث تحریکیش موجود نباشد.

دقانون خلاصه: هر هغه همزه چي ساکن او بنکاره وي او ما قبل يي متحرک وي که ما قبل يي بل همزه وو نو د شرط دی، چي په جلا جلا کلمه کښې به وي او که منځنی حرف يي همزه نه وو نو بيا حکم مطلقاً دی، که په يوه کلمه کښې وي او که په جلا جلا کلمو کښې وي نو هغه ساکنه همزه په داسي حرف علت سره چي د ما قبل حرکت يي خپل د جنس څخه وي بدلول جائزده خو په دې شرط چي سبب د متحرک والي به يي موجود نه وي.

دقانون شرح او تفصيل

دقانون د ددې قانون نوم د (يَأْمَنُ، يُؤْمِنُ) قانون دی. ددې لپاره يو حکم او پڼځه شرطونه دي **حکم:** همزه په داسي حرف علت سره بدلول جائز دی، چي د ما قبل حرکت يي د خپل جنس څخه وي. **اول شرط:** همزه به ساکنه وي احترازي مثال (سَأَلَ) دلته مفتوح دی. **دوهم شرط:** همزه به مظهره يعني بنکاره به وي احترازي مثال (سَأَلَ) دلته مدغم دی. **درېم شرط:** ما قبل به يي متحرک وي احترازي مثال (يَسْأَلُ) دلته ساکن دی. **څلورم شرط:** تردغي همزې منځکښې به بله همزه په دغه کلمه کښې نه وي راغلې. احترازي مثال (أَعْمَنَ) دلته راغلې ده لهذا دلته همزه په حرف علت سره بدلول واجب ده او زموږ قانون جوازي دی. **پنځم شرط:** ددغي همزې د متحرک کيدلو يو سبب او وجه به هم نه وي موجوده. احترازي مثال لکه (يَأْمُمُ) چي دادغام په صورت کښې به (يَأْمُمُ) سي

یعنی دمیم حرکت به همزه ته ورکړل سي. **اتفاقي مثال** د (يُؤْمِنُ شَخْه يَوْمِنُ اود يَأْمَنُ شَخْه يَأْمَنُ) ويل جائز دي او همداشان د (الْقَارِئُ اُتْمِنَ) شَخْه (الْقَارِئُ اُتْمِنَ) ويل جائز دي .

د (يَأْمَنُ ، يُؤْمِنُ) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
ذِيبٌ	ذِئْبٌ	د (يَأْمَنُ ، يُؤْمِنُ) قانون
يَاخِذُ	يَأْخِذُ	=====
مُؤْمِنُونَ	مُؤْمِنُونَ	=====
يُؤْخِذُ	يُؤْخِذُ	=====
يُؤْفِكُونَ	يُؤْفِكُونَ	=====
رَأْسٌ	رَأْسٌ	=====
مُؤْصِدَةٌ	مُؤْصِدَةٌ	=====
مِيخِذُ	مِيخِذُ	=====
مُؤْتَمِرٌ	مُؤْتَمِرٌ	=====
تَأْمِيرٌ	تَأْمِيرٌ	=====

اوباييم (۷۰) قانون

هر همزه ساکن، مظهر که ما قبلش ديگر همزه متحرک باشد از آن کلمه، آن همزه ساکن را بوقت حرکت ما قبل بحرف علت بدل کنند و جوباً بشرطیکه باعث تحريكش موجود نباشد اگر همزه وصلی باشد در درج کلام بیفتد و همزه ثانی بصورت خود عود میکنند و جوباً مسکر (کُل و مُر و خُذ) شاذاند

دقانون خلاصه: هر هغه همزه چي ساکنه وي او بنکاره وي مخکبني تر هغې په هغه يوه کلمه کبني بله متحرکه همزه هم وي نو هغه ساکنه همزه په داسی حرف علت سره چې د ماقبل حرکت يي دهغه سره موافق وي بدلول واجب ده خو په دې شرط چې د متحرک والي سبب به يي موجود نه وي که چيري اوله همزه وصلي وي نو په مينخ کبني دکلام به حذف کيږي او دوهمه همزه بيا بيرته راگرځي مگر په (کُل، خُذ، مُر) کبني چې دامر حاضر صيغې دي خو بيا هم همزي عود او راگرځېدل نه دي کړي داد (قاعدې مخالف داستعمال موافق) شاذ دی کوم چې قاعدې ته تاوان نه سي رسولای .

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (اَمَنْ اَوْ مَن) قانون دی . ددې لپاره دوه حکمه دي دا اول حکم لپاره پنځه شرطونه او دوهم حکم لپاره اووه شرطونه دي

اول حکم: همزه په داسي حرف علت سره چې د ماقبل حرکت يي دخپل جنس څخه وي بدلول واجب ده **اول شرط:** همزه به ساکنه وي احترازي مثال (سَلِّ) **دوهم شرط:** همزه به بنکاره وي احترازي مثال (سَلِّ) دلته مدغمه ده . **درېم شرط:** مخکبني به يي بله متحرکه همزه وي احترازي مثال (قَرَأَ) دلته يي مخکبني ساکنه همزه ده . **څلورم شرط:** دواړي همزې گاني به په يوه کلمه کبني وي احترازي مثال (اَنْذَرْتُمْ) دلته دوې کلمې دي . **پنځم شرط:** سبب د متحرک والي به يي موجود نه وي احترازي مثال (اَعْمُ) چې په اصل کبني (ائْمُ) وو دادغام دوجي څخه (اَعْمُ) سو او همدغه ادغام سبب دی د متحرک کيدلو . **اتفاقي مثال:** د (اَمَنْ اَوْ مَن اِيمانًا) څخه (اَمَنْ اَوْ مَن اِيمانًا) ويل واجب دي . **دوهم حکم:** دهمزه وصلي د حذف کيدلو څخه وروسته بيرته دوهمه همزه وخپل اصلي حالت ته راگرځول واجب ده . ددغه حکم اولني پنځه شرطونه د تير حکم د پنځو شرطونو په شان دي . **شپږم شرط:** اوله همزه به وصلي وي احترازي مثال (اَمَنْ) دا همزه قطعي ده ځکه چې د افعال باب دی .

اووم شرط: همزه وصلی به د کلام په مینخ کبې واقع وی احترازی مثال (أءُتْمِنَ) دلته په مینخ کبې نه دی واقع .

اتفاقی مثال (ضَارِبٌ ءُتْمِنَ) ددغه قانون په تیرسوی حکم سره (ضَارِبٌ أَوْتْمِنَ) سو . اوس بیا ددغه حکم مطابق همزه وصلی حذف کوو او دوهمه همزه چي په واو سره بدله سوېده بیرته خپل اصلي حالت ته راگرځوو نو (ضَارِبٌ وَتْمِنَ) ویل واجب دي .

د (أَمِنَ أَوْمِنَ) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
إِيْتَمَرَ	إِءْتَمَرَ	د (أَمِنَ أَوْمِنَ) قانون
أُوْتِمَرَ	أُءْتِمَرَ	=====
إِيْتَمَارًا	إِءْتِمَارًا	=====
أَكُلُ	أَكُلُ	=====
أَخُذُ	أَخُذُ	=====
أَدَبُ	أَدَبُ	=====
إِيْدَابًا	إِءْدَابًا	=====
أَتِيكَ	آءْتِيكَ	=====
آمَنُوا	آمَنُوا	=====
أُومِنَ	أُومِنَ	=====

یو اویایم (۷۱) قانون

هر همزه مفتوحه که ما قبلش مضموم یا مکسور باشد همزه در دیکر کلمه مساوی همزه مطلقاً همزه مفتوحه بوفت حرکت ما قبل بحرف علت بدل کنند جزاً

دقانون خلاصه: هر هغه همزه چي مفتوح وي او ماقبل يي مضموم يا مكسور وي كه يي مخكسبې بله همزه وه هغه به په جلا كلمه كسبې وي او كه بل حرف وونو مطلقاً دغه حكم دى. (يعني كه په يوه كلمه كسبې وي او كه په جلا كلمه كسبې وي) هغه همزه په داسي حرف علت سره چي ماقبل حركت يي خپل دجنسه څخه وى بدلول جائز دي.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (سُول، مِير) قانون دى. ددې لپاره يو حكم اودرې شرطونه دي.
حكم: همزه په داسي حرف علت سره چي دماقبل حركت يي دخپل جنس څخه وي بدلول جائزه **اول شرط:** همزه به مفتوح وي احترازي مثال (سُئِلَ) **دوهم شرط:** ماقبل به يي مضموم يا مكسور وي احترازي مثال (سَلَّ) **درېم شرط:** كه چيري ترهمزي مخكسبې بله همزه وي نو په جلا كلمه كسبې به وي احترازي مثال (أَوْ بَدِمُ) دلته په يوه كلمه كسبې دي. **اتفاقي مثال** د (سُولُ مِئْر) څخه (سُول، مِير) ويل جائز دي.

د (سُول، مِير) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
أُولِفَ	أُولِفَ	د (سُول، مِير) قانون
جُونُ	جُنُّ	=====
عُلَامُ وَحَمَدُ	عُلَامُ أَحْمَدُ	=====
يُودِبُ	يُودِبُ	=====
مُؤَيْمِنُ	مُؤَيْمِنُ	=====
سِيَمُ	سَمُّ	=====
تِيَمُ	تَمُّ	=====
يُؤَاخِذُ	يُؤَاخِذُ	=====

=====	مُؤَكَّدٌ	مُؤَكَّدٌ
=====	سُؤَالٌ	سُؤَالٌ

دوو اویاییم (۷۲) قانون

هر دو همزه متحرکه اگر جمع شوند در یک کلمه اگر یک از ایشان مکسور باشد ثانی را بابدل کنند و جو با سوایی (ائمه) که درین حساب نراست اگر هیچ یکی از ایشان مکسور نه باشد ثانی را بواو بدل کنند و جو با مسکر (اءکرم) شاذ است.

دقانون خلاصه: هر هغه دوه متحرک همزه گمان چي په يوه کلمه کښې سره راسي که چيري يوددې دواړو څخه مکسوره وي دوهم په ياسره بدلول واجب دی. ماسواد (ائمه) دکلمې څخه چي په دې ځاي کښې بدلول جائز دي. او که چيري يولا هم مکسوره نه وو نودوهم همزه په واوسره بدلول واجب دی. مگر (اءکرم) شاذ دی. يعني دلته چي همزه ثاني په واوسره نه سو بدل بلکه حذف سو نو دا شاذ دی.

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (جاء ، شاء) قانون دی. ددې لپاره دوه حکمه دي او دهر حکم لپاره څلور څلور شرطونه دي **اول حکم:** همزه په ياسره بدلول واجب دی. **اول شرط:** دوې همزې به وي احترازي مثال (سئل) **دوهم شرط:** دواړي به متحرکي وي احترازي مثال (أَمَنَ) دلته يوه ساکنه ده. **درېم شرط:** دواړي به په يوه کلمه کښي وي احترازي مثال (أَنْذَرْتُمْ) دلته په دوو کلمو کښي دي. **څلورم شرط:** يوه به دهغوی څخه مکسوره وي احترازي مثال (أَادِمٌ) دلته دواړي مفتوحه دي. **اتفاقي مثال** د (جاء) شاء) څخه (جاءي شاءي) جوړ سو بيا د (يدعو او يرمي) په قانون سره چي ديا ضمه حذف سو نو (جائين او شائين) جوړ سو بيا دالتقاء ساکينو دوجي څخه (ي) حذف سو

(جاء، شاء) جو رسو .

دوهم حکم: دوهم همزپه و اوسره بدلول واجب دی . ددی حکم اول درې شرطونه دا اول حکم ددرو شرطونو په شان دي . **خلورم شرط:** ددوارو همزه گانو خخه به یوه همزه لامکسوره نه وي احترازي مثال (جاءة) دلته یو مکسوره دی . **اتفاقي مثال:** د (أَءَادِمُ) او (أَءِيدِمُ) خخه (أَوَادِمُ، أُوِيدِمُ) ویل واجب دي .

د (جاء، شاء) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
بَاءٌ	بَاءَةٌ	د (جاء، شاء) قانون
ضَاءٌ	ضَاءَةٌ	=====
شَاءٌ	شَاءَةٌ	=====
جَاءٌ	جَاءَةٌ	=====
أَوَاسِفُ	أَءَاسِفُ	=====
أَوَامِرُ	أَءَامِرُ	=====
أَوَامِلُ	أَءَامِلُ	=====
أُوَيْمِلُ	أُءَيْمِلُ	=====
أَوَابِنُ	أَءَابِنُ	=====
أَوَآخِرُ	أَءَآخِرُ	=====

درو اویایم (۷۳) قانون

هر همزه متحرک که ما قبلش ساکن مظهر قابل حرکت باشد سوائی یائی تصغیر، و نون النعال، و اوویائی مده زانده در یک کلمه حرکت آن همزه را نقل

کرده بسا قبل داده جوازاً همزه را حذف کنند و جوباً مکر (مَرَأَةٌ) شاذ است.

دقانون خلاصه: هر هغه همزه متحرکه چي ماقبل يي ساکن او بنکاره وي او قابل حرکت وي خود تصغیر یا به نه وي او نه به هم نون دانفعال وي او نه به هم (واو) و (یا) مده زائده وي او په یوه کلمه کبني راغلي وي. نو دهغي همزي حرکت رانقل کول و ماقبل ته ورکول جائز دی. او همزه حذف کول واجب دی. مکر (مَرَأَةٌ) شاذ دی. حکه چي دهزمي حرکت دلته نه دی. نقل سوی.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (يَسْئَلُ) قانون دی. ددې لپاره یو حکم او اوه شرطونه دي خلور وجودي دي او درې عدمي دي. **حکم:** دهزمه حرکت رانقل کول و ماقبل ته ورکول جائز دی. او حذف کول يې واجب دي. **اول شرط:** همزه به متحرک وي احترازي مثال (يَأْمَنُ) **دوهم شرط:** ماقبل به يي ساکن وي احترازي مثال (سَأَلَ) **درېم شرط:** مظهر يعني غير مدغم به وي احترازي مثال (يُسْأَلُ) دلته مدغم دی. **خلورم شرط:** دهزمي ماقبل به د حرکت قابل وي احترازي مثال (سَأَلَ تَسَاءَلَ) دلته دهزمي ماقبل الف دی. قابل د حرکت نه دی. **پنځم شرط:** دهزمي مخکبني به (یا) د تصغیر نه وي راغلي احترازي مثال (سُؤِيلٌ) **شپږم شرط:** دهزمي مخکبني به نون دانفعال هم نه وي راغلي. احترازي مثال (انْتَسَسَ) **اوم شرط:** دهزمي مخکبني به واو یا (یا) مده زائده په یوه کلمه کبني نه وي راغلي. احترازي مثال (مَقْرُوَّةٌ، حَطِيئَةٌ) دلته په یوه کلمه کبني راغلي دي. **اتفاقي مثال** د (نَسَأَلَ) خنخه (يَسَأَلُ) وييل جائز دي.

د (يَسْئَلُ) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
مَسْئَلَةٌ	مَسْئَلَةٌ	د (يَسْئَلُ) قانون

=====	يَسْمُونَ	يَسْمُونَ
=====	شَيْءٌ	شَيْءٌ
=====	مُقْبِيٌّ	مُقِيٌّ
====	أَسْمَاءٌ	أَسَامٌ
=====	إِسْتِلاَلٌ	سِلَالٌ
=====	حَمَائَةٌ	حَمَاءَةٌ
=====	مُرِيٌّ	مُرٌّ
=====	خِبَاءٌ	خَبٌّ
=====	يَسْتَلُّ	يَسَلُّ

خلور اویایم (۷۴) قانون

هر همزه که واقع شود بعد از یایی تصغیر و او و یا آمده زائده در یک کلمه ان همزه را جنس ما قبل کرده جواز اذغام میکنند و جوبًا.

دقانون خلاصه: هر هغه همزه چي وروسته تریا دتصغیر او وروسته ترو او و یا آمده زائده راسی په یوه کلمه کبني هغه همزه په جنس سره دماقبل کول جائز دی. او ادغام کول یی واجب دی.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (خَطِيئَةٌ مَقْرُوءَةٌ) قانون دی. ددې لپاره یو حکم او دوه کامل شرطونه دي **حکم:** همزه په جنس سره دماقبل بدلول جائز دی. او جنس په جنس کبني مدغمول واجب دی. **اول شرط:** همزه به وروسته تریا دتصغیر راغلی. وي احترازي مثال (انْتَظِرْ) دلته همزه دنون انفعال وروسته راغلی دی. **اتفاقي مثال** د (أَفِيئْسُ شَخْه أَفِيئْسُ) ویل جائز

اوییا (أُیِّسُ) واجب دی **دوهم شرط:** ترهمزی مخکبسی به یود (واوایامده زائده) خخه په یوه کلمه کبسی راغلی. وی احترازی مثال (شَرُّوْ أَمْرَالله) دلته واو مده زائده په جلا کلمه کبسی راغلی دی. **اتفاقی مثال** د (مَقْرُوَّةٌ اَوْحَطِيَّةٌ) خخه (مَقْرُوَّةٌ اَوْحَطِيَّةٌ) ویل جائز دی او ییا (مَقْرُوَّةٌ حَطِيَّةٌ) ویل واجب دی.

د (حَطِيَّةٌ مَقْرُوَّةٌ) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
مَشِيَّةٌ	مَشِيَّةٌ	د (حَطِيَّةٌ مَقْرُوَّةٌ) قانون
مَطِيَّةٌ	مَطِيَّةٌ	=====
سُوَيْلٌ	سُوَيْلٌ	=====
قُوَيْمٌ	قُوَيْمٌ	=====
أَفِيْدَةٌ	أَفِيْدَةٌ	===
أَبِيْسٌ	أَبِيْسٌ	=====
أَلِيْمٌ	أَلِيْمٌ	=====
أَزِيْرٌ	أَزِيْرٌ	=====
كَثِيَّةٌ	كَثِيَّةٌ	=====
أَلِيْمَةٌ	أَلِيْمَةٌ	=====

پنځه اویایم (۷۵) قانون

هر دوهمزه که جمع شوند در کلمه (غیر موضوع علی التضعیف) اول ساکن ثانی متحرک باشد آن را بیا بدل کنند و جوبًا.

دقانون خلاصه: هر هغه دوه همزگان چې په داسي کلمه کبسي سره یوځای سي چې

وضع یی دتضعیف لپاره نه وی (یعنی مشدده به نه وی) سوی اول همزه ساکن او دوهم متحرک وی نوهغه دوهمه همزه په (یا) سره بدلول واجب دی .

د قانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (قِرَءِیُّ) قانون دی ددې لپاره یو حکم او درې شرطونه دي .

حکم: دوهمه همزه په (یا) سره بدلول واجب ده **اول شرط** چې دوی همزی به متصلی سره جمع سوی وی احترازی مثال (لُؤْلُؤٌ) دلته سره متصلی او جمع نه دي . **دوهم شرط:** دوی همزی به په داسی کلمه کبسی نه وی چې واضع مضاعفی جوړی کړی وی (یعنی مشددي به نه وی) احترازی مثال (سَأَلَ تَسَائِلَ) دلته کلمه موضوع علی التضعیف ده (یعنی مشدده ده) . **دریم شرط:** اوله همزه به ساکنه او دوهمه همزه به متحرکه وی . احترازی مثال (أَمِنَ) دلته برعکس دي . **اتفاقی مثال** دقِرَءِیُّ څخه (قِرَءِیُّ) ویل واجب دي . بیاد (یَأْمَنُ) په قانون سره (قِرَایُّ) ویل جائز دي .

د (قِرَءِیُّ) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
فِرَایُّ	فِرَءِیُّ	د (قِرَءِیُّ) قانون
طِرَایُّ	طِرَءِیُّ	=====
مَلَایُّ	مَلَأِیُّ	=====
قِرَایُّ	قِرَءِیُّ	=====

شپږ او یایم (۷۶) قانون

هر همزه متحرکه منفرده را که ما قبلش نیز متحرک باشد بان حرکت بوفق حرکت ما قبل بحرف علت بدل کند جوازا نزد بعض .

دقانون خلاصه: هر هغه همزه متحرکه چې یوازې وي او ما قبل یې هم متحرک وي په هغه حرکت سره : نوهغه همزه په داسې حرف علت سره چې د ما قبل د حرکت سره موافق وي بدلول جائز دي د حینو صرفیانو په نزد .

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (سَال) قانون دی . ددې لپاره یو حکم او څلور شرطونه دي .
حکم: همزه په داسې حرف علت سره بدلول چې د ما قبل حرکت یې ورسره موافق وي جائز دی .
اول شرط: همزه به متحرک وي احترازي مثال (رَأْسٌ) دلته ساکن دی . **دوهم شرط:** همزه به منفرده او یوازې وي احترازي مثال (أَعْدِمُ) دلته دوه دي . **دریم شرط:** ما قبل به یې هم متحرک وي احترازي مثال (نَسَأْتُ) دلته یې ما قبل ساکن دی .
څلورم شرط: د ما قبل حرکت به هم هغه وي کوم چې پرمهزي باندي دی . احترازي مثال (سُئِلَ) دلته داسې نه دی . **اتفاقي مثال** د (سَعَلَ شَخْه سَال) او (كُفُوَةٌ شَخْه كُفُوٌ) ویل جائز دي .

د (سَال) دقانون اجراء

موزون	اصل	قانون
مُطَرِّبِينَ	مُطَرَّبِينَ	د (سَال) قانون
يَجْرُؤُونَ	يَجْرُونُونَ	=====
فَوَادِكُ	فَوَادِكَ	=====
مَنْسَاءُ	مَنْسَاءَةٌ	=====
كُفُوٌ	كُفُوءٌ	===
زَارَ	زَارَ	=====
كَابَةٌ	كَابَةٌ	=====

=====	مُتَبَارَعَيْنِ	مُتَبَارَعَيْنِ
=====	أَنْشَأَ	أَنْشَأَ
=====	إِسْتَأْجَرَ	إِسْتَأْجَرَ

اووه اويايم (۷۷) قانون

هر همزه منفردہ مکسورہ کہ ما قبلش مضموم باشد و مضموم بعد از کسرہ بواو، ويا بدل کرده شود جو آزا نزدا خفش رحمۃ اللہ علیہ .

دقانون خلاصه: هر هغه يوازي همزه مکسورہ چي ما قبل يي مضموم وي او هغه مضمومه همزه چي ما قبل يي مکسوروي دامام اخفش رحمۃ اللہ علیہ په نزد په و اوسره (په اول صورت کنبې) او په ياسره (په دوهم صورت کنبې) بدل لول جايزده .

دقانون شرح او تفصيل

ددې قانون نوم د (سُوْلُ مُسْتَهْزِئُوْنَ) قانون دی . ددې لپاره دوه حکمه او دهر حکم لپاره درې درې شرطونه ديږي: **اول حکم:** همزه په و اوسره بدل لول جائز ده . **اول شرط:** يوه همزه به وي احترازي مثال (جَاءَ) دلته دوې دانې دي **دوهم شرط:** همزه به مکسورہ وي احترازي مثال (سَأَلَ) دلته مفتوحه دی . **دريم شرط:** ما قبل به يي مضموم وي احترازي مثال (يَسَّ) دلته مفتوح دی . **اتفاقي مثال:** د (سُئِلَ ثَخَهُ سُوْلَ) ويل جائز دي . **دوهم حکم:** همزه په ياسره بدل لول جائز ده . **اول شرط:** يوه همزه به وي احترازي مثال (جَاءَ) دلته دوې دي . **دوهم شرط:** همزه به مضمومه وي احترازي مثال (سُئِلَ) دلته مکسورہ ده . **دريم شرط:** ما قبل به يي مکسورہ وي احترازي مثال (لُئِمَ) دلته مفتوح دی . **اتفاقي مثال** د (مُسْتَهْزِئُوْنَ ثَخَهُ مُسْتَهْزِئُوْنَ) ويل جائز دي .

د (سُولُ مُسْتَهْزِئُونَ) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
سُوم	سُوم	د (سُولُ مُسْتَهْزِئُونَ) قانون
لُوم	لُوم	=====
يَسْتَفِدِي	يَسْتَفِدِي	=====
جَبَلٍ يَحْدُ	جَبَلٍ أَحَدٍ	=====
قَارِي	قَارِي	=====
رُوسَ	رُوسَ	=====
زُورُوا	زُورُوا	=====
مُسْتَهْزِئُونَ	مُسْتَهْزِئُونَ	=====
سُولُ	سُئِلَ	=====
مَشُومٌ	مَشُومٌ	=====

اته اويایم (۷۸) قانون

هر همزه وصلی مفتوحه که داخل شود بر آن همزه استفهام ب الف کرده شود و جوباً
بمع باقی داشتن التقاء ساکنین.

د قانون خلاصه: هر همزه وصلیه مفتوحه چې داخل سي پر هغې باندي همزه داستفهام
هغه همزه په الف سره بدلول واجب ده سره د پاته ساتلو د التقاء ساکنینو پر خپل حال
باندي .

د قانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (الآن، آلحسن) قانون دی . ددې لپاره یو حکم اودرې شرطونه دي

حکم: همزه په الف سره بدلول او التقاء ساکنین پر خپل حال پریښوول واجب دي **اول شرط:** همزه به وصلی وي احترازي مثال (ءَاكْرَمَ) دلته همزه قطعي دی . **دوهم شرط:** پر همزه وصلی باندي به همزه داستفهام داخل سوی وي احترازي مثال (جَاءَ الْحَسَنُ) دلته همزه داستفهام نه ده پر داخله سوې . **دریم شرط:** همزه به مفتوحه وي . احترازي مثال : لکه (اِكْتَسَبَ) دلته مفتوح نه دی . **اتفاقي مثال:** دَأْأَلَانَ أَلْحَسَنُ ثَخَهُ آلَانُ او أَلْحَسَنُ وِيلَ وَاجِبَ دِي .

د (آلَانَ، أَلْحَسَنُ) د قانون اجراء

موزون	اصل	قانون
آمُنُ	ءَأْمُنُ	د (آلَانَ، أَلْحَسَنُ) قانون
الله	الله	=====
آلذَّكْرَيْنِ	ءَالذَّكْرَيْنِ	=====
آلرَّجُلُ	ءَالرَّجُلُ	=====
آلمرءةُ	ءَآلمرءةُ	=====
آلشمسُ	ءَآلشمسُ	=====
آلنَّاسُ	ءَآلنَّاسُ	=====
آلكعبَةُ	ءَآلكعبَةُ	=====
آلقمرُ	ءَآلقمرُ	=====
آالنَّجمُ	ءَآالنَّجمُ	=====

نېه اويايم (۷۹) قانون

هر کلمه که در آن زياده از دو همزه جمع شوند تخفيف کرده ميشود دوم

چهارم باقی بر حال باشند.

دقانون خلاصه: په هر هغه کلمه کښې چې تر دوه زیات همزه راسي که چیري درې دانې همزه گان وه نو دوهم همزه حذف کیږي. او که چیري څلور دانې یا پنځه دانې وه نو دوهم او څلورم حذف کیږي.

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (اَوَءِءٌ) قانون دی. ددې یو حکم او یو شرط دی. **حکم:** په دوهم او څلورم همزه کښې تخفیف کول او نور پر خپل حال باندي پرینسول واجب دي. **شرط:** دغه همزه گان به تر دوو زیات وي. احترازي مثال (جَاءِءٌ) دلته دوه دانې دي **اتفاقي مثال:** د (ءَءَءَءٌ) څخه (اَوَءِءٌ) ویل واجب دي. دوهم همزه د (اَوَادِءٌ) په قانون سره په و او بدل سو او څلورم همزه د (قَرِءِءِءٌ) په قانون سره په یا بدل سو. او پنځم پر خپل حال باندي پاته سو. لهدا د (ءَءَءَءٌ) څخه (اَوَءِءٌ) جوړ سو.

اتیایم (۸۰) قانون

دمضاعف اول قانون

هر گاه که دو حرف متجانسین جمع شوند در اول کلمه ثلاثی مجرد و رباعی مجرد مطلقاً او غام مستنوع است و در اول کلمه ثلاثی مزید فیه حائز است مطلقاً سوایی مضارع چرا که در مضارع وقتی حائز است که حاجت به همزه وصلی نیفتد.

دقانون خلاصه: ددې قانون نوم دمضاعف یعنی دمتجانسینو قانون دی. که چیري دوه حرفه دیوه جنسه څخه یو حای دیوې کلمې په شروع کښې راسي بیا نو برابره خبره ده که هغه کلمه ثلاثی مجرد وي او رباعی مجرد وي او که رباعی مزید فیه وي نو په دغه

دو و همجنسه حروفو کنبی ادغام منع دی . دثلاثی مثال : لکه (طَطْمَ) درباعی مجرد مثال : لکه (ضَضْرَبَ) درباعی مزید فیه مثال : (تَتَدَحْرَجَ) او که چیری دوه حرفه دیوه جنسه خخه دثلاثی مزید فیه دماضی په شروع کنبی راسی مطلقاً د (مطلقاً مطلب دادی که دماضی په شروع کنبی دهمزه وصلی ضرورت وی او که نه وی) نو هلته بیا ادغام جائز دی . که دهمزه وصلی ضرورت وی دهغه مثال : د (تَتَارَكَ) خخه اتارک او د (تَتَرَكَ) خخه اترک ویل رواه دی . او که دهمزه وصلی ضرورت نه وی دهغه مثال د (فَتَّارَكَ) خخه (فَتَّارَكَ) ویل رواه دی .

او که په مضارع کنبی دوه حرفه په شروع کنبی دیوه جنسه خخه جمع سی او دهمزه وصلی ضرورت هم وی بیا ادغام ناجائز دی . لکه (تَتَضَارَبُ) په دې کنبی ادغام نه دی جائز حکه که ادغام وکړو دتا په تا کنبی نو بیا دهمزه وصلی دراوړلو ضرورت دی . او که په مضارع کنبی دهمزه وصلی دراوړلو ضرورت نه وو نو بیا ادغام جائز دی لکه د (فَتَضَارَبُ) خخه فَتَضَارَبُ ویل حکه چي دلته دهمزه وصلی ضرورت نسته (فا) موجوده ده .

یواییم (۸۱) قانون

دمضاعف دوهم قانون

واگردو متجانسین در اول نباشد اول ساکن ثانی متحرک باشند پس ادغام واجب است بوجود پنج شرائط . اول آن متجانسین دوهمزه در کلمه غیر موضوع علی التضعیف نباشد . یعنی در کلمه مخفف نباشد چنانچه (قرءی که در اصل قرءه بود) . دوم آنکه اول متجانسین هاء وقف نباشد چنانچه (اَعْرَهُ هَلَالٌ) سوم آنکه اول متجانسین مده مبدل ابدال

حائز نباشد چنانچه (رَبِّيَا) که در اصل رَبِّيَا) بود. چهارم آنکه اول متباین مد در آخر کلمه نباشد چنانکه (فِي يَوْمٍ) پنجم آنکه ادغام باعث التباس یک وزن قیاسی بدیگر وزن قیاسی نباشد چنانچه (قُوْلٍ وَتُقُوْلٍ) که ملتبس میشود ب قُوْلٍ وَتُقُوْلٍ .

دقانون خلاصه: که چیري دوه حرفه دیوه جنسه خخه دکلمې په شروع کبني نه وي بلکي په مينخ کبني يا په آخر کبني وي ليکن اول ساکن او دوهم متحرک وي ادغام کول واجب دی .

دقانون شرح او تفصيل

ددغه قانون يو حکم او پنخه شرطونه دي . **حکم:** هر چیري چي دوه حرفه دیوه جنسه خخه جمع سي اول ساکن او دوهم متحرک وي نو ادغام کول واجب دی . **اول شرط:** دوه حرفه به دیوه جنسه خخه دوه همزه گان په کلمه غیر موضوع علی التضعیف کبني نه وي (يعني دغه دوه حرفه به په کلمه مخففه کبني نه وي راغلي . احترازيې د قرءئ) خخه وکړي دا په اصل کبني قرءء و نو دلته دوه همزه په کلمه مخففه کبني راغلي دي لهذا زموږ قانون نه جاري کيږي . **دوهم شرط:** د دوو همجنسه حرفونو خخه به اول حرف ها دوقف نه وي احترازيې (اَغْرَهُ هِلَالٌ) خخه وکړي حکه دلته ها دوقف انفصال غواړي که چیري ادغام وسي انفصال بيا دمينخه خخه ئي نو زموږ دغه قانون په دغه مثال کبني نه جاري کيږي . **درېم شرط:** د دوو همجنسه حرفونو خخه به اول ساکن مده وي احتراز يې د (رَبِّيَا) خخه وکړي حکه دا په اصل کبني (رَبِّيَا) و او اول ساکن په اصل کبني همزه دی هغه په جوازي قانون سره په يا بدل سوی دی او دا يا اصلي نه ده لهذا قانون نه جاري کيږي . **خلورم شرط:** ددغه دوو همجنسه حرفونو خخه اول ساکن مده به دکلمې په آخر کبني نه وي احترازيې د (فِي يَوْمٍ) خخه وکړي دلته د (فِي) يا مده ده خو ليکن دکلمې

په آخره کښې ده لهذا قانون نه جاري کيږي. **پنځم شرط:** ددغه دوو همجنسه حرفونو دادغام دوجي به ديوه باب صېغې دبل باب دصيغو سره نه مشابه کيږي. او که چيري التباس او مشابهت راتلی نو بيا قانون نه جاري کيږي. احترازيې دد (قُووْلَ، او تُقُووْلَ) څخه وکړی حکم داتر ادغام وروسته (قُووْلَ وَتُقُووْلَ) کيږي نو دباب تفعیل او تَفْعُلَ دماضي مجهولي سره به يې مشابهت راسي. **اتفاقي مثالونه:** د (اضرب بِعَصَاكَ الْحَجَرَ) (اضرب بِعَصَاكَ الْحَجَرَ) مشدد ويل واجب دي. او د (مِنْ نَا) منفصل څخه (مِنَّا) مشدد متصل ويل واجب دي.

دوو اتيایم (۸۲) قانون

دمضاعف دریم قانون

اگر آن متجانسين هر دو متحرک باشد ادغام واجب است بوجود نو شرایط . اول آنکه: متجانسين مدغم في نباشد چنانچه (حَبَّبَ). دوم آنکه کسی از متجانسين زايد براي الحاق نباشد چنانچه (جَلَبَبَ وَشَمَلَلَّ). دريم آنکه اول متجانسين تالي افتعال نباشد چنانچه (اقْتَتَلَ) چهارم: آنکه آن متجانسين دو و او در باب (افعال) نباشد چنانچه (ارْعَوَى) که در اصل (ارْعَوَى) بود. پنجم آنکه کسی از متجانسين مقتضى اعلال نباشد چنانچه (قَوَى) که در اصل (قَوَوَ) بود. ششم آنکه حرکت ثانی راعارضی نباشد چون: (أَرْدُدِ الْقَوْمَ) هفتم آنکه آن متجانسين در یک کلمه باشد چون (مَكْنَنِي) و اگر در دو کلمه باشد پس اگر ما قبل متحرک یا لین غیر

مدغم باشد ادغام حائز است ورنه مستع. هشتم آنکه ان متجانسین دو یا نباشد چون (حیی) (زمیان). نهم آنکه آن متجانسین در اسم بر یکی ارین پنج اوزان نباشد. و آن اوزان این است. (فَعَلٌ ، فِعْلٌ ، فُعْلٌ ، فَعَلٌ ، فُعْلٌ)

چون (سَبَبٌ ، رِدْدٌ ، سُرْرٌ ، عِلَلٌ ، دُرْرٌ)

دقانون خلاصه: هر هغه کلمه چي دوه حرفه دیوه جنسه خخه په کنبې راسي او دواړه هم متحرک وي نو په هغوی کنبې ادغام کول واجب دی .

دقانون شرح اوتفصیل

ددغه قانون یو حکم او یوولس شرطونه دي : **حکم:** په دوو متجانسینو حروفو کنبې ادغام کول واجب دی .

اول شرط: دمتجانسینو خخه به اول حرف مدغم فیه نه وي احترازي مثال (حَبَبٌ)

دلته اول حرف با مدغم فیه ده **دوهم شرط:** دمتجانسینو خخه به یو حرف دپاره دالحاق

نه وي اضافه سوی احترازي مثال جَلْبَبٌ ، شَمَلَلٌ دلته با ثاني اولام ثاني دیوه باب په بل

باب پسې دالحاق دپاره راغلي دي . **دریم شرط:** دواړه متجانسین به متحرک وي

احترازي مثال (مَدَدٌ) داول دال په سکون سره یعنی دلته اول دال ساکن دی **خلورم**

شرط: متجانسین به دکلمې په سر کنبې نه وي راغلي احترازي مثال (تَتَرَكٌ) دلته

دکلمې په شروع کنبې راغلي دي . **پنځم شرط:** دمتجانسینو خخه به اول حرف (تا)

دافتعال نه وي احترازي مثال (اِقْتَتَلٌ) . **شپږم شرط:** دمتجانسینو خخه به یو حرف لاهم

داعلال غوښتونکی نه وي یعنی دمعتل دقوانینو خخه به یو لاهم نه په کنبې جاري کیږي

احترازي مثال (قُوُوٌ) چې په اعلال سره (قُوِيٌ) گرځي . **اوم شرط:** متجانسین به دباب

افعالل دوه واوه نه وي راغلي احترازي مثال (اِرْعَوُوٌ) دلته دباب افعالل دوه واوه دي .

اتم شرط دمتجانسینو څخه به ددوهم حرف حرکت عارضی نه وي احترازي مثال (أَرْدُدِ الْقَوْمَ) دلته ددوهم دال حرکت عارضی دی . دالتقاء ساکنینو دوجي ورکړل سوی دی چي هغه دال ثاني اولام دي . **نهم شرط:** متجانسین به په یوه کلمه کښې وي احترازي مثال (مَكْنِي) دلته په دوو کلمو کښې راغلي دي . **لسم شرط:** متجانسین به دوي یا گاني نه وي احترازي مثال (حَيِّ زُمَيَّانَ) **یوولسم شرط:** متجانسین به په یو داسي اسم کښې نه وي راغلي چي ددغو پښخو او زانو څخه وي لکه: (فَعَلٌ، فِعْلٌ، فُعْلٌ، فِعْلٌ) چون (سَبَبٌ، رِدْدٌ، سُرْرٌ، عِلٌّ، دُرْرٌ) **اتفاقي مثال:** (مَدَّ، فَرَّ) چي په اصل کښې (مَدَدٌ، فَرَرٌ) وو .

د(مضاعف دقوانینو) مختصره اجراء

قانون	اصل	موزون
د(مضاعف) قوانین	يَتَزَكَّى	يَزَكَّى
=====	مُكْتَظَّمٌ	مُكْظَّمٌ
=====	مُدْتَثِّرٌ	مُدَثِّرٌ
=====	تَطَهَّرَ	إِطَهَّرَ
=====	إِخْتَصَمَ	خَصَمَ
=====	إِكْظَمَ	كْظَمَ
=====	إِقْتَبَلَ	قَتَلَ
=====	يَخْتَصِمُونَ	يَخِصِّمُونَ
=====	تَتَأَقَّلْتُمْ	إِتَأَقَّلْتُمْ
=====	عُلَّتْ	عَلَّتْ

=====	لَمْ يُصِرُّوْا	لَمْ يُصِرُّوْا
=====	تُحِبُّوْا	تُحِبُّوْا

درو اتیایم (۸۳) قانون

هر اسم کی بروزن فِعَالٌ ماسوایی مصدر باشد اول حرف تضعیف ان را بیا بدل کنند و جو بیا.

دقانون خلاصه: هر هغه اسم چې د فِعَالٌ پروزن وی ماسوا دمصدر د صیغې خخه نو هغه مدغم حرف په یا سره بدلول واجب دی لکه (دینارٌ او شیرازٌ).

دقانون شرح او تفصیل

ددې قانون نوم د (دینارٌ او شیرازٌ) قانون دی. ددې لپاره یو حکم او دوه شرطونه دي.

حکم: د دو متجانسینو حروفو خخه مدغم حرف په یا سره بدلول واجب دی. **اول شرط:** دغه اسم به پروزن د (فِعَالٌ) وی احترازی مثال (غَفَارٌ) داد (فِعَالٌ) پروزن دی.

دوهم شرط: هغه اسم به مصدر نه وی احترازی مثال (کِذَابٌ) داد باب تفعیل مصدر دی یعنی اسم مصدر دی. **اتفاقی مثال:** د (شِرَازٌ دِنَارٌ) خخه (شیرازٌ دینارٌ) ویل واجب دي.

د چهار شنبې ورځ د ما پښین پا و بالا څلور بجې دشعبان د میاشتی اووم تاریخ د الله جل جلاله په فضل او توفیق سره د دغه شرحی د تکمیل خخه فراغت حاصل سو. الله جل جلاله دي دغه ادنی کوشش زموږ او زموږ داستاذانو او شاگردانو او د مدرسې د ټولو متعلقینو خخه په خپل لور او لوی دربار کښې قبول او مقبول وگرځوي. آمین

الراقم العبد الضعیف عبد الحنان غفر له المنان
(۱۳۹۰ / ۴ / ۷ سرطان ۱۴۳۳ / ۸ / ۷)